

Ekmek ve Adalet

Haftalık Dergi / Sayı: 111 / Tarih: 6 Haziran 2004 / FİYAT (KDV Dahil) 750 000
www.ekmekveadalet.net Mail:info@ekmekveadalet.net

F tiplerinde tecrit
devam ediyor...
112 Ölüm!

**POLİS,
Sahte Belge Düzenleyip
Dernek Kapatıyor... İnsan Tutukluyor!**

Halk Düşmanı NATO DEFOL!

Türkiye'de hukuk yok mu ?

**Sahte belgeler
deşifre edildi**

Ekmek ve Adalet

www.ekmekveadalet.net info@ekmekveadalet.net

HUKUK KOMEDİSİ!

Ama bu komedi güldürmüyor; işkenceleri, infazları akıyor, komploları meşrulaştırıyor

Çakıcı olayında polis-yargı tartışması sürüyor; polis savcılarını, savcı polisi suçluyor.

Aralarındaki kapışmanın devamı olarak, Çakıcı'ya pasaport sağlayan **Beşiktaş Menajeri** Sinan Engin'in salıverilmesi konusunda da İstanbul polisi, DGM savcısını suçluyor. Polis "biz gerekli soruşturmayı yaptık, savcılık bırak" diyor.

"Bir savcı" Fatih Altaylı'nın sütununda polise cevap veriyor:

"Polis bunu hep yapıyor. Sürekli savcılar töhmet altında bırakılıyor. Eksik gedik soruşturma dosyaları, delilsiz iddialarla sanıkların savcı önüne getiriliyor. Delillere göre hareket etmek zorunda kaldığı için sanığı bırakan savcı suçlu oluyor, delilsiz sanık getiren polis ise kahrman"...

"Polis acaba savcıdan kaçma ihtimaline ilişkin gözaltı talebinde bulunmuş mu?.. Polis ne talep etmiş de savcı yapmamış?" (Hürriyet, 31 Mayıs 2004)

Bu tartışma böyle sürüp gider;

Ama bu tartışmadan sonuç çıkmaz. Çakıcılar ellerini kollanını sallayarak istediği yere girip çıkarlar.

"Polis delil bulmazsa savcı ne yapsın..." diyor; Ama cümle alem biliyor ki, sözkonusu olan devrimciler olunca, savcılar ve yargıçlar, polis fezlekeleriyle yetinirler. Delilsiz, kanıtızsız, gayri ciddi hazırlanmış soruşturma dosyalarıyla tutuklarlar.

Çakıcı denilen -devlet adına tetik çekmiş, uyuşturucu kaçırmış, istihbarat yapmış- faşist katilin yurtdışına nasıl çıktığı belli, kimlerin yardım ettiği belli, AMA BİR TEK TUTUKLU BİLE YOK!

Çakıcılara "YARDIM VE YATAKLIK" suç sayılmıyor bu düzenin gözünde. Ama devrimcilere selam verdi diye onlarca insan F tiplerinde.

Sinan Engin denilen kişinin "yardım ve yataklığı" polis resmen dinlediği telefona kaydedilmiş; ama bu kanıtlar yetersiz diyor savcı.

Doğru, tek başına telefon dinlemesi kanıt değildir.

Ama aynı savcılar, **Ekmek ve Adalet**'e gönderildiğini iddia ettikleri "mail"lerdeki düzmece notları KANIT sayıp, Türkiye'nin dört bir yanında üç-beş değil, on-yirmi değil, 68 insanı tutuklattırdılar, onlarca insanı "aranır" duruma düşürdüler.

Bursa'da bir savcı çıktı bu sahte belgelere inanmayan; "o mailleri CIA da, başkası da göndermiş olabilir" diyerek polisin karşısına getirdiklerini tutuklamayı reddetti. Ama böyleleri YOK denecek kadar azdırılar bu ülkede.

Bu ülkede yargı, hukuksuzluğun, komploların kıyısında, köşesinde değil, tam göbeğindedir. Infazlara, işkencelere, komplolara ortak olmalarını "vicdanla cüzdân arasında sıkışmakla", "yukarıdan gelen emirlerle" açıklayamazlar.

Sadece ve sadece polis fezlekelerine göre tutuklamadılar mı binlerce devrimciyi?

Karşılarında Çakıcılar olunca "hukuk"u hatırlayanlar, devrimciler sözkonusu olunca, hukuku rafa kaldırıyorlar... Bu mekanizmanın parçası olan hiç bir savcı, hakim, masum değildir!

Polisin isteğinin tersine eskaza bıraktıkları devrimciler, daha DGM kapısından tekrar gözaltına alınıp yeniden onların karşısına getirildiğinde tutuklamadılar mı?

Poliste işkence gördüğünü söyleyenlere "bizi ilgilendirmez" demediler mi? İşkence raporlarını bile dikkate almayan onlar değil miydi?

Hukuku cüppesi taşıyan savcıların, yargıçların eli temiz değildir bu ülkede. Infaz edilenlerin kanı, kurulan komploların pisliği bulaşmıştır ellerine. Polis-savcı kavgası, kayıkcı kavgasıdır; ikisi de aynı suçların baş failleridir.

"Pir Sultan ölür, dirilir" diye yazılmıştı onun tarihteki yeri. Öldüremediler onu yüzlerce yıldır. Hızır Paşa kazığa vurup taşlattı onu. Türkülerini yasakladılar. Sivas'ta heykelini sürükleyip parçaladılar. Öldüremediler. Armutlu'da dikilen görkemli heykeliyle tüm dünyaya bir kez daha haykırıyordu Pir Sultan; "ben ölür ölür dirilirim!"

Küçükarmutlu'daki Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Sarıyer Şubesi, 30 Mayıs'ta adı direnişlerle özdeşleşen Küçükarmutlu'ya görkemli bir anıt kazandırdı.

30 Mayıs'ta yapılan törenle Pir Sultan Abdal Heykel ve Anıtı'nın açılışı gerçekleştirildi.

Her isyanda, her direnişte yeniden dirilen Pir

Sultan'ın kaç kez dirilişine tanık olmuştu Küçükarmutlu. O semtin evlerinde, sokaklarında kaç kişi Pir Sultanca direnip, Pir Sultanca yürümüşü ölümün üzerine.

30 Mayıs'taki açılış törenine, PSAKD Genel yönetiminden ve şubelerinden, Alevi Bektaşî Federasyonu yönetiminden çok sayıda yönetici ve üye, çevre mahallelerin muhtarları, çeşitli demokratik kitle örgütleri ve Armutlu halkı katıldı.

Coşkuluydular; Alevi halkının yüzlerce yıldır direniş önderi olan Pir Sultan artık her zamankinden daha fazla yanlarında, içlerinde olacaktı. Gururluy-

Pir Sultan Yerine Yakıştı

dular; başta PSAKD Sarıyer Şubesi yönetimi ve Armutlu halkı olmak üzere, pek çok kişinin emeğiyle gerçekleşmişti bu anıt.

PSAKD Genel Yön. Kur. Üyesi Erdal Yıldırım tarafından sunulan etkinlikte Pir Sultan şahsında bağımsızlık, özgürlük, güzel yanlar için

canlarını veren tüm şehitler için saygı duruşu yapıldı; direneler için semaha duruldu.

PSAKD Sarıyer Şube Başkanı Muammer ŞİMŞEK, TAYAD'lı Aileler adına Ahmet KÜLAKSIZ, PSAKD Genel Başkanı Av. Kazım GENÇ ve bir çok konuşmacı, bu görkemli anıtın kendilerinde yarattığı duyguları, düşünceleri anlattılar.

Sanatçılar Emre Saltık, Nurettin Güleç ve Grup Yorum ve PSAKD Kadıköy Şubesi Semah Ekibi türkülerini ve semahlarıyla Pir Sultan coşkusunu büyüttüler.

Pir Sultan'ın zulme karşı direniş rüzgarı, bir kez daha Armutlu'dan yayıldı dalga dalga. Kısacası, Armutlu Pir Sultan'a, Pir Sultan Armutlu'ya yakıştı.

ÇAĞIRI DUYURU

HALK DÜŞMANI NATO DEFOLİ

"İşgale, NATO'ya, Busha karşı" sesimizi yükseltelim!

26 Haziran: Başta Ankara olmak üzere, ülkemizin her yerinde emperyalist terör örgütü NATO'ya karşı eylemler...

27 Haziran: İstanbul'da merkezi miting

28-29 Haziran: Emperyalizmin terör örgütü NATO Zirvesine karşı meşru eylemler sürecek...

Ekmek ve Adalet

INTERNET adresi: www.ekmekveadalet.net

E-MAIL adresi: info@ekmekveadalet.net

Ekmek ve Adalet Dergisi
Sahibi ve Yazışları Müdürü: Mustafa Köşker
Genel Yayın Yönetmeni: Gülizar Kesici
Adresi: İnebey Mahallesi İnkılap Caddesi Oto Han 55/54
Aksaray Fatih İstanbul
İrtibat Telefonu: 0212 347 69 66 Faks: 0212 347 69 65
Hesap No: 0041310 -4 Yılmaz Bas. Yay. Dağ. Org.
Akbank Yusufpaşa Şubesi/İST
Ofset Hazırlık: Yılmaz Yayıncılık
Baskı: ASPAŞ Pazarlama
ISSN: 1304 687X

Fiyatı: 750 000
Avrupa: 3 Euro
Almanya: 3 Euro

Fransa: 3 Euro
İsviçre: 3 Euro
Hollanda: 3 Euro

İngiltere: £ 2.5
Belçika: 3 Euro
Avusturya: 3 Euro

Bürolarımız

Yayıncılık Venloerstr. 507-A 50825 Köln
Tel: 0049 221 280 87 74 0049 221 280 87 75
Faks: 0049 221 280 90 84
E-mail adresi: ekmekveadalet@arcor.de

Adana: İnönü Cad. 7. Sokak Kızılay İş Hanı arkası Özkan Apt. No:10/2 Tel-faks: 0 322 351 97 25
Ankara: GMK Bulvarı Onur İşhanı Kat: 6 Daire: 151 Kızılay Tel-faks: 0 312 419 27 38
Antalya: Armutlu Mahallesi Elmas Sok. Şaban Kanatlı Apt. Kat: 4 D: 6 Tel-faks: 0 326 223 87 18
Bursa: Başak Cad. Gür İş Hanı Daire: 25/4 Heykel Tel-faks: 0 224 224 93 97

Hopa: Hopa İş Merkezi Zemin Kat No: 1 HOPA Tel-faks: 0 466 351 42 08
İzmir: Milli-H Kültürhanesi Cad. No: 17/104 Tepeköyü İş Merkezi Konak/İzmir Tel-faks: 0 232 482 29 54
Kocaeli: Hürriyet Caddesi Gökko Kervan Saray İşhanı Kat: 7 No:79 Tel-faks: 0 262 331 66 51
Malatya: Dabakhanesi Mah. Bakırcılar Çarşısı Sarıbeyoğlu İşhanı Kat:1 No:43 Tel: 0422 323 24 77
Mersin: Bahçe Mah. 4604 Sk. Tütüncü Apt. Kat: 1/6 Tel-faks: 0 382 435 25 80
Samsun: Talimhanesi Cad. Bozuluca İş Hanı Kat: 3/42 Tel-faks: 0 362 435 25 80
Trabzon: Kemerkaya Mah. Kındırcılar cad. Dedeoğlu sokak Pusulalar İşhanı Zemin Kat No:4 Tel-faks: 0462 321 14 80

- 3... *Hukuksuzluk, gün gelir seyredenleri de vurur!*
- 5... *1 Nisan operasyonunda yakalandığı iddia edilen belgelerle ilgili gerçekler-2*
- 11... *Türkiye’de hukuk yok mu kampanyası eylemleri*
- 14... *Polise gerekçe mi yok*
- 15... *Türkiye’de sivil iktidar yok*
- 16... *NATO karşıtı eylemler yükseliyor*
- 19... *Kömür gözlü canımız*
- 21... *Kenan İpek de Ertosun gibi ödül peşinde*
- 25... *Bütün DGM kararları iptal edilmelidir.*
- 26... *Halklara karşı savaşan emperyalist terör örgütü NATO*
- 29... *AKP ve Genelkurmay BOP’a destekte hemfikir*
- 32... *Ateşkes sona erdi*
- 34... *Adana’da infaz*
- 36... *NATO yasaklarına karşı mücadele edelim*
- 38... *Özelleştirme mahkemelerle değil direnerek engellenir*
- 40... *BM tescil etti: Küreselleşme yoksulluğu körükliyor.*
- 41... *İşgalcinin yetki devri oyunu*
- 42... *Grupçuluğun yarattığı bürokrasiye mahkum olmayalım*
- 43... *Malatya’da piknik*
- 44... *Bir siyasi sürtüğün paranoyaları*
- 47... *AB-Latin Amerika zirvesi*
- 48... *Yalanın patronlarının 57. kongresi*
- 49... *Anadolu Federasyonu kuruldu*
- 50... *Kahramanlar ölmez*

Hukuksuzluk, gün gelir seyredenleri de vurur!

Tecrit örneği daha çok yenidir; devrimcilere yönelen her politika, sırayla tüm muhalif kesimleri kapsayarak genişler. Haftalardır, 1 Nisan’da “Ülusallararası DHKP-C operasyonu” adıyla başlatılıp sürdürülen bir terörü yazıyoruz. Bu “operasyon”daki pervasız hukuksuzluğu anlatıyoruz. Şu ana kadar bu sahte belgelerle **68 kişi tutuklandı**. Onlarca kişi bu sahte belgelerden dolayı “**aranır**” duruma düşürüldü. Dernekler kapatıldı. Gençlik derneklerinden tutuklu yakınları derneklerine onlarca demokratik kuruluş kamuoyuna “terör örgütü üssü” gibi sunuldu, onların yöneticileri, üyeleri “terörize” edildi. Baskınlar, gözaltı ve tutuklamalar ve yeni sahte belgeler hazırlanması hala da sürüyor.

Bugün devrimcilere karşı düzenlenen sahte belgeler, yarın sendikalara, odalara, legal parti çevrelerine, barolara karşı da düzenlenir. Bunu sadece “polisye”, “mahkemelik” bir mesele olarak ele alanlar, haklar ve özgürlükler mücadelesinden hiçbir şey anlamıyorlar demektir. Mesele, haklar ve özgürlükler mücadelesi veren örgütlülüklerin tasfiyesi, bu mücadeleyi verenlerin yıldırılması, sindirilmesidir. “1 Nisan Operasyonu” bu politikanın uygulanmasıdır. F tiplerini “devrimcilere karşı” olarak görüp, onun temelindeki tecrit politikasını görmeyenler, nasıl yanıldıysa, bu operasyonu da, aynı oligarşinin yansıttığı gibi sadece “DHKP-C’ye karşı” bir operasyon olarak görenler de yanıldıklarını er geç anlayacaklardır.

Ülkemiz her dönem bir “polis devleti” olmuştur. Polisin pervasızlığı, yöntemleri, dönemlere göre değişse de bu gerçek değişmemiştir. AB’ye uyumun faşizmin yeni maskesi haline getirilmesiyle, “polis devleti” yöntemlerinde de bir yaygınlaşma söz konusudur. DGM’lerin yerine yeni oluşturulan ve DGM’lerden daha pervasız olacağını hiç kuşku bulunmayan mahkemelerle, bu mekanizma daha da pekiştirilecek, halk muhalefeti karşısındaki tüm politika ve kararlar polis tarafından saptanıp yürütülecektir. Hukuktan, demokrasiden yana olanların, “hukuk devleti”ni savunanların, bundan dolayı da AB’ye uyumu destekleyenlerin bu hukuksuzluk karşısında sessiz kalmaları tutarsızlıktır.

Türkiye Barolar Birliği, İl Baroları, tüm hukukçular! Neredesiniz? Hukuk denilen şeyin ırzına geçilirken, sahte belgelerle böyle aleni bir terör estirilirken bu gelişmeler sizi neden ilgilendirmiyor? Siz nasıl hukukçusunuz? Hukukun nesiyle ilgilisiniz? Hukukçu böyle bir gelişme karşısında nasıl “banane” diyebilir? Bir diskete istediğin dosyayı yükleyebilir, falan kuruma istediğin maili gönderebilir, sonra da bunları delil diye kullanırsın. Bunun meşrulaştığı, kanıksandığı bir durumda, artık herkese karşı kullanılmasının önü açılmış demektir. Sadece devrimcilerin değil, düzeni şu veya bu noktadan eleştiren hiçbir muhalifin güvenliği kalmamış demektir. Elbette hukuku ayaklar altına alan bu komplocu yöntemler sadece devrimcilere karşı kullanılıyor olduğunda bile, hukukçu sorumluluğu bu hukuksuzluğun karşısına dikilmeyi gerektirir. Ama bundan vazgeçtik; en azından yarın kendinize yöneleceği için bir tavır koymak zorunda değil misiniz?

Bu ülkede barolar ne yapar? Hukukçular ne yapar? Onları ilgilendiren sadece “paralı dava”lar mıdır? **Ülkedeki hukuk ve adalet düzeni onları ilgilendirmiyor mu?** Hukuk ve adalet düzeninin mevcut yasalar çerçevesinde bile olmadığı, yasaların bizzat düzen güçleri tarafından çiğnenmediği bir ülkede, hangi hukuku, neye göre, nasıl savunacaksınız? Hu-

kukçuluk, sadece “para getiren herhangi bir meslek” midir? Eğer hukuk fakültelerinde böyle öğretiyorlarsa, veya siz hukukçuluğu böyle anlıyorsanız, söylenecek bir şey yok demektir. Ama hukuku savunmak, adaleti savunmaksa, haksızlığa karşı çıkmaksa, hukukçuluk meslek olduğu kadar bir misyonsa, bir anlayışsa, susup seyredeemezsiniz. Aydınımızı, hukukçumuzu sorumluluğa, hukuk ve adalet için mücadeleye çağırıyoruz.

Sorun sadece sahte belgelerle gerçekleştirilen ve şimdilik 68 kişinin tutuklandığı bu hukuk-suzluk karşısındaki tavır da değil. Adana’da bir kişi cadde ortasında infaz ediliyor. Ne bir çatışma var, ne de polisin kendi yasalarına göre vurmasını gerektiren bir durum. Tersine, “sağ yakalayabilecekken” bile değil, “sağ yakalamışken” infaz ediyor. Burjuva basın ertesi gün haberi “*çatışma sonucu ölü ele geçti*”, “*Adana faciadan döndü*” gibi başlıklarla veriyor; yani aynı 1991’lerdeki, 1992, 93 ve sonraki yıllardaki infazlarda olduğu gibi. AB’ye uyum diye yırtınan, “herşeyin yasalar dahilinde” olması gerektiğini yazıp çizen bunlar değil mi? Bir infaz oluyor ve Avrupacılığı, demokratikleşme savunuculuğunu kimseye bırakmayanlardan ses yok. Düzenin hiçbir kurumunun ne zihniyetinde, ne pratiğinde değişiklik yoktur. Oligarşi bugün ihtiyaç duyarsa, infazların, kaybetmelerin, faili meçhullerin arkasında olacaktır yine tüm düzen kurumları. Bu gerçek, **sırf yasal düzenle-**

melerle bir düzenin değiş-
meyeceğini herkese gösteriyor aslında.

Yaşadıklarımız sırf yasal düzenlemelerle bir düzenin değişmeyeceğini herkese gösteriyor. ... Faşizmin olduğu bir ülkede, burjuva anlamda bile hukuku, adaleti savunmak, bedel ödemeyi gerektiriyor ve ne yazık ki bu ülkenin ilericileri, demokratları, bedel ödemeyi bilmiyorlar. Demokrasi mücadelesini, hukuk ve adalet mücadelesini bedel ödenmeyen bir mücadele sanıyorlar.

Herşey sanki bir tiyatroydaymışız izlenimi veriyor. Bize göstermek istedikleri Türkiye bir “sahne”yle sınırlı; **Sahnede** TRT Kürtçe yayına başlıyor, Kürtçe kurslar serbest bırakılıyor, TV kanalları Kürtçe bir klibi yayınlama rekabetinde... **Ve sahnenin arkasında** Kürt halkının özgürlük savaşçılarına yönelik imha operasyonları sürdürülüyor... Bir başka **sahnede**, basın-yayın özgürlüğü önündeki engeller kaldırılıyor, örgütlenme hakkı genişletiliyor... **ve sahnenin arkasında** tam da bu hakları kullandıkları için, ger-

çeği yazan dergiler çıkardıkları, örgütlendikleri için onlarca kişi polis komplolarıyla tutuklanıyor... **Sahne**; AB’ye uyum masalları. **Sahnenin arkasında** işkence, infaz, F tipleri, katliam, komplo politikaları, polis devleti.

Yalnız demokrasi alanında, haklar ve özgürlükler açısından değil bu oyun; ekonomisinden dış politikasına kadar hep aynı; **sahnede** enflasyon düşüyor, ekonomik göstergeler iyileşiyor, **sahnenin arkasında** onmilyonlarca insan bir poşet erzağa, bir çuval kömüre muhtaç... **Sahnede** “*bu fakir milletin bir kuruşunu hortumculara yedirmeyeceğiz*” nutuklarıyla oligarşi içindeki it dalaşının kurbanı seçilen bir hortumcunun mallarına el konuyor; **sahne arkasında** bu ülkenin en büyük KİT’leri emperyalist ve işbirlikçi tekellere yok pahasına peşkeş çekiliyor... **Sahnede** başbakan İsrail’e fırça atıyor, **sahne arkasında** İsrail’le yeni ekonomik, askeri anlaşmalar yapılıyor... Bu ülkede **gerçeğin savaşçısı** olmak işte bu yüzden önemli ve gerekli.

Çocuklar gibi AB masallarına kananlar, her yönüyle bu oyuna ortak oluyorlar. AB masallarına inananlar, inanılmasını isteyenler, sadece haklar ve özgürlükler konusundaki kandırmacanın ortağı değil, sömürü ve zulmün ve de halkın pasifize edilmesinin payandası oluyorlar.

Biz devrimcileriz; burjuva hukukunun uygulanmasını sağlamak gibi nihai bir amacımız yok. Biz, halkın devrimci iktidarı ve sosyalist hukukun uygulanması için mücadele ediyoruz. Mevcut düzen içinde hukuk ve adaletin mücadelesini vermek, asıl olarak demokratların işidir. Ama gelin görün ki, bu ülkede mevcut düzen içindeki haklar ve özgürlükler mücadelesini vermek de bize kalmıştır; küçük-burjuva kesimlerin, hukukçuların, çeşitli demokratik kitle örgütlerinin korkaklığının, sinmişliğinin sonucudur bu durum. Çünkü faşizmin olduğu bir ülkede, burjuva anlamda bile hukuku, adaleti savunmak, bedel ödemeyi gerektiriyor ve ne yazık ki bu ülkenin ilericileri, demokratları, bedel ödemeyi bilmiyorlar. Demokrasi mücadelesini, hukuk ve adalet mücadelesini bedel ödenmeyen bir mücadele sanıyorlar. Bedel ödemeyi göze alanlar yalnız devrimciler olduğu için, haklar ve özgürlükler mücadelesinde de ön cephede biz varız. Ülkemizin hukukçularını, demokratlarını, hukuk kurumlarını, faşizme karşı hukuku ve adaleti savunmak için en ön cepheye geçmeye değil, en azından yanımızda olmaya çağırıyoruz.

TÜRKİYE'DE HUKUK YOK MU!

Polis Sahte Belge Düzenleyip Dernek Kapatıyor, İnsan Tutukluyor

Polisin Sahte Belgelerine İlişkin Gerçekleri Açıklamaya Devam Ediyoruz

Kamuoyuna, Tüm Hukukçulara,
Savcılara, Hakimlere;

"1 Nisan Operasyonu"nda Yakalandığı İddia Edilen Belgelerle İlgili Gerçekler - 2

8 Mayıs 2004 tarihinde Gülizar Kesici ve avukatları olarak bir açıklama yapmıştık. 8 Mayıs tarihli açıklama sadece Ekmek ve Adalet Dergisi'nde yakalandığı iddia edilen, yasal dergi yazılarını illegal örgüt notuymuş gibi gösteren polisin sahte belge düzenlemesine ilişkin. Polisin düzenlediği sahte belgeler, sadece bunlarla sınırlı değildi.

Ekmek ve Adalet Dergisi, Gençlik Dernekleri, TAYAD, Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği, İdil Kültür Merkezi, Anadolu'nun Sesi Radyosu, Halkın Hukuk Bürosu gibi kurumları **"illegal örgüt yeri"** olarak göstermek, burada çalışanları da **"örgüt üyesi"** olarak suçlayabilmek için, polis bir çok belge düzenlemiş ve bunları "örgüt dokümanı" diye DGM savcılığına göndermiştir.

Biz bu açıklamamızda, amacı yasal kurumları kapatmak ve burada çalışanları örgüt üyesi olarak gösterip tutuklamak olan polisin bu sahte belge düzenleme işini, bütün çıplaklığı ile Türkiye halkının, hukukla ilgilenenlerin, yargının önüne serceğiz. Ve ülke ile, halkla, adaletle, hukukla ilgili herkesi, bu sahte belgelerle insan tutuklama, yasal kurumları kapatma konusunda sadece incelemeye ve araştırmaya çağırıyoruz. Başka hiçbir şey istemiyoruz.

Bu yapılmazsa, polisin bu oyunu bozulmazsa ne olur sorusunu herkes kendisine sormak durumundadır. Bu oyunu bozmalıyız. Bu sahtekarlığı herkese göstermeliyiz. Bu ülke nasıl yönetiliyor, bu ülkede nasıl bir hukuk uygulanıyor, polis nasıl çalışıyor, bu ülkede yaşayan herkes **bu gerçekleri** bilmek zorundadır. Aksi halde bundan böyle polis, istediği her kurumu kapatacak, tutuklamak istediği her kişiyi sahte belgelerle tutuklayacaktır. Bu yol çok basit ve ucuzdur. Kurumunu basar, evini basar, bilgisayarına el koyar, istediği sahte belgeyi de düzenler; hiçbir yasa yoktur. Bilgisayarına el konulurken hiçbir yasaya uyulmaz. Polis bastığı yeri talan eder, yıkar, bilgisayarını alır, tutanağı da kendisi imzalar ve götürür. Bir delil yakalandığında nasıl yakalandığı ve nasıl muhafaza edileceği konusunda uyulması gereken hiçbir kurala uyulmaz. Sonra karşımıza sözünü ettiğimiz polis tarafından yazılmış belgeler çıkar. Belge, kanıt her şey polistir; buldun der, nerede buldun, nasıl buldun, o belge nerede nasıl yazılmış, her şey polisin elindedir. İsteddiği gibi yazar, istediği tarihi atar; hem de mizah denebilecek düzeyde komik belgelerdir bunlar.

A- Bu sahte belgeleri yazmakla görevlendirilen kişi aynı belgeden iki tane yazmıştır. Birinde bir madde yazmayı unutmuş, diğerinde yazmıştır. Dert değildir onlara. Nasıl olsa hukuksuzluk dizboyudur. Bir eksiklik hiçbir şeyi değiştirmemektedir.

B- Bu sahte belgeler tek elden çıkmıştır. Fazla ayrıntıya girmeden kaba bir şekilde bakıldığında dahi bu görülür. İddiaya göre, sözü edilen notların üst ve altlarında deşifreyi engelleyen için rastgele yazılmış harfler vardır. Bu harflere dikkatle bakın, hemen bütün not-

larda aynı kişinin parmak alışkanlıklarını görürsünüz. Bilgisayar klavyesinde hemen hemen aynı harflere basılmıştır.

C- Dikkat edin, bu sahte belgelerin tümü bir örgüt ciddiyetinden ve anlayışından yoksun bir şekilde düzenlenmiştir.

Polis aklınca bu sahte dokümanların kesin delil olması için önlem almıştır. Bu önlem şudur, hangi dernekte veya yasal kurumda çalışan yönetici, üye benzeri insanlar varsa üşenmeden bunları tek tek sıralamış, "örgüt dokümanı" diye iddia ettiği belgelere bunları adları ile soyadlarıyla yazmıştır. Evet bir yanlışlık yok, "**gizli örgüt belgelerinde**"(!) bunların istisnasız hepsi adları soyadlarıyla, hatta kimileri üç isimlidir, bu üçüncü isim de yazılmıştır, öyle ki bu üçüncü isim o kişinin ailesi arkadaşları tarafından bile kullanılmayan hatta bilinmeyen bir isim olup sadece nüfus kütüğünde vardır. Polis bunu da ihmal etmemiş yazmıştır. Şimdi bütün hukukçulara, hukukla ilgili herkese soruyoruz; böyle bir örgütsel yazışma olabilir mi. Örgüt neredeyse on onbeş satırlık bir notta kişilerin nüfus kütüklerini bile yazacak! Bu kadar saçmalık hukuk adına yapılamaz. Ama ne yazık ki polis bunları yapmıştır.

D- Sahte belgelerle insanları tutuklama tezgaarı şöyle başlamıştır.

Polis, 17 Şubat' da TAYAD afişlemesinde ERDOĞAN KALDI isimli sıradan mahalleli bir genci gözaltına almıştır. Bu genç "*dediklerimizi imzalamazsan kabul etmezsen seni yıllarca içerde yatırırız, başına olmadık çoraplar öreriz, öldürürüz asarız kesiriz...*" tehditleriyle korkutulmuştur. Ve Erdoğan Kaldi'nin önüne **148 kişilik** bir liste koyarlar. Bu listede hak ve özgürlükler mücadelesi veren dernek yöneticisi, üyesi hemen herkes vardır. Öyle ki Erdoğan Kaldi herkes hakkında her şeyi; soyadları, hangi konumda oldukları, nerede sorumlu oldukları, ne yaptıkları konusunda her şeyi bilmektedir. Hafızası ise adeta bilgisayar gibidir. Hiçbir şey belirsizliğe bırakılmamıştır. Erdoğan Kaldi'ye adeta bir örgüt kurdurulur ve Erdoğan Kaldi bunları itiraf etmiş şahıs olarak lanse edilir. İnsanlar tutuklanmaya başlanır. TAYAD başkanı TEKİN TANGÜN tutuklanır. Polis Erdoğan Kaldi'nin ifadeleri ile insanların tutuklanamayacağını ve bu ifadelerin ciddiye alınamayacağını çok iyi bilir. Buna rağmen, tutuklarını ve içerde yatırabildiğim kadar yatırımları anlayışı ile hareket eder. Tam bu sırada Erdoğan Kaldi "*itiraflarının baskı altında alındığını, polisin kendisini aldattığını, tehdit ettiğini*" anlatır. Ama polis yukarıda sözünü ettiğimiz kurumları kapatmak ve kişileri bir biçimde tutuklamak konusunda kararlıdır. Erdoğan Kaldi oyunu bozulmuştur. Polis bu kez oturur sahte belge düzenlemeye

Sahte Belgeler Basın Toplantısıyla Deşifre Edildi

Polisin hazırladığı sahte belgeler, 29 Mayıs günü Mecidiyeköy Kültür Merkezi'nde, Halkın Hukuk Bürosu tarafından düzenlenen bir basın toplantısı ile kamuoyuna açıklandı.

150 kişinin izlediği basın toplantısında, ortak imzalı metin okunurken, hazırlanan sahte belgelerin kanıtları basına dağıtıldı. HHB Avukatları olarak Behiç Aşçı, Zeki Rüzgar, ve Taylan Tanay ile Grup Yorum elemanı Hakan Alak'ın söz aldığı basın toplantısında Hakan Alak'ın ardından söz alan Av. Behiç Aşçı, 18'i 1 Nisan operasyonlarında ve buna bağlı olarak daha sonrasında tutuklananların ve 4 avukatın imzası ile hazırlanan açıklamayı okudu.

Aşçı'nın okuduğu açıklama, salondaki izleyicilerin yoğun alkışlarına neden oldu. Ardından söz alan BES 2 Nolu Şube Başkanı Mustafa Aktaş, kendisinin de Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği üyesi olduğunu hatırlatarak, kurumların basılması, insanların tutuklanmasını kınadı.

Dünyanın en büyük hapisane katliamı olan 19 Aralık katliamının gelişim aşamalarına da değinen Aktaş, bugün yaşanan saldırıların da aynı amaca yönelik olduğunu, devrimci, demokrat güçleri sindirmeyi hedeflediğini söyledi.

"Demokrasi mücadelesi adına, bu ülkenin ezilen halkları, emekçileri adına çağrı yapıyorum; bu ateş herkesi yakıyor, yakacaktır. Hiç kimse kendisini bunun dışında görmemek durumundadır. Bu senaryoların ne olduğu görmezden gelinemez." diyen Aktaş, NATO zirvesi nedeniyle estirilen teröre de sözlerinde yer verdi. Ardından sırasıyla Emekli Sen Yöneticilerinden Hasan Kaşkıran ve Şair İbrahim Karaca da saldırıları kınayan birer konuşma yaptılar.

Açıklamaya, "İstanbul Temel Haklar Derneği Girişimi", "Gençlik Gelecektir Dergisi", "TAYAD" ve "Grup Yorum" da "Bu Ülke'de Hukuk Yok Mu? Polis Sahte Belge Düzenleyip Dernek Kapatıyor İnsan Tutukluyor" yazılı pankartlarıyla katıldılar.

başlar. Hangi dernekte ve yasal kurumda kim var tek tek çıkartır. Ve Türkiye çapında bu dernekleri kapatmak, çalışanlarını tutuklamak için sahte belge düzenlemeye başlar. İşte "1 Nisan operasyonu" diye lanse edilen dernek, dergi, kültür merkezi gibi kurum baskınları, bu sahte belgeleri meşruiyet kazandırmak için yapıldı. Sahte belgeleri nasıl izah edeceklerdi? Bu baskınlarla "işte şurada bulduk" dediler.

"Uluslararası terör operasyonu" diye lanse edilen 1 Nisan operasyonu'nda **hiçbir gizli ev basılmamıştır. Aranan hiç kimse yakalanmamıştır. Basılan bütün yerler yasal kurumlardır. Tutuklanan herkes 24 saat ortada olan herkesin gözü önündeki insanlardır.** Büyük bir sahtekarlıkla adına psikolojik savaş denilen soytarılıkla halkı aldattılar. Ve adına "DHKP-C operasyonu" dediler; basılan yerlere hücre evi, tutukladıkları insanlara terörist dediler.

Polisin düzmece operasyonu, "yargı" tarafından da aynen sürdürüldü. Sahte belgeler polis tarafından hazırlandı, savcılığa gönderildi, savcı insanları tutukladı.

E- Bütün bu sahte belgeler hangi amaçla yapılıyor, bunun için 4 Nisan 2004 tarihli polis fezlekesine baktığınızda gerçeği tüm çıplaklığı ile görebilirsiniz. Peşin yargı şudur, bunlar teröristtir, kimileri hapisanede yatmışlardır, şu eylemlere katılmışlardır (ki bu sayılan eylemlerin istisnasız tümü yasal demokratik eylemlerdir) gibi nedenleri sıralıyor polis ve ardısıra *"bunlar terörist olduğundan derneklerde, dergilerde örgütlenecekler, sonra da terör eylemi yapacaklar... o halde bunlara daha baştan engel olmak gerek"* anlayışıyla hareket edilmiştir. Anlayışın özeti şudur: **hak ve özgürlükler mücadelesi ile ilgili dernekler, yayınlar yaşamamalıdır.** Veya adı olacak, ama hiçbir faaliyet yapmayacaklardır, sadece demokrasi vitrini için **"var gibi"** gözükceklerdir. Hapisaneden çıkanlar, hak ve özgürlükler mücadelesiyle, ülke sorunlarıyla ilgilenemezler. Bu insanların ülke ve halk ile ilgili her türlü sözü, faaliyeti, terör faaliyeti olarak nitelendirilir; dayatılan pişmanlıktır, devlet yanlısı olmaktır.

Bütün bunlar tüm çıplaklığıyla polis fezlekesinde sergilenmiştir.

F- Bakınız; 00059, 00060 ve 00179 seri numaralı belgelerde, örgüt güya birkaç gün arayla mahallelerden, gençlikten ve TAYAD'dan **"SON DURUM HAKKINDA"** rapor istemiş. Bu sözü edilen üç yere ilişkin düzenlenen sahte belgelerde kelime kelime aynısı yazılmış. "Son durum hakkında" başlığı çok iddialı, sözde örgüte "son durum" raporu veriliyor; ama bu sahte raporlarda son duruma ilişkin hiçbir bilgi yok. Sadece ve

sadece bu derneklerde çalışan yöneticilere, üyelere örgütsel konum verilmiş, hem de yine adları soyadları eksiksiz yazılarak, kişiler tek tek özel olarak belirtilmiş. Sadece şu kişi şuranın sorumlusudur sözleri var. Başka da tek bir bilgi kırıntısı yoktur. Son durum hakkında denilen raporlar on-onbeş satırı geçmiyor ve sadece örgütsel konum, isim, soyisim belirtiliyor. Akıllı olan herkese soruyoruz, bir örgüt raporu böyle mi olur? 'Son Durum' başlıklı bir belgede sadece bunlar mı yazar?

G- Polis belirsizliğe hiç yer bırakmıyor! Bir kısım belgelerde de kod isim mi, gerçek isim mi belli olmayan sadece isimler var. Bunların da çaresini bulmuş polis, öyle ya, kod isim mi, gerçek isim mi, belli olmayınca o belgelerin hiçbir delil niteliği olmaz. O zaman boşluk doldurulmalı, bu kod isimleri açıklamak için polis, "Örgütten Senem'e" yazılmış bir not gibi gösterilen bir sahte belge düzenliyor. Senem'in Ekmek ve Adalet Dergisi Genel Yayın Yönetmeni Gülizar Kesici olduğu iddia ediliyor. Ve örgüt, Gülizar Kesici'ye söz edilen belgelerde geçen ne kadar belirsiz isim varsa bunların kim olduğunu tek tek adları ve soyadlarıyla açıklıyor. Yani polisin senaryosuna göre, örgüt, Gülizar Kesici'ye şunlar kod isimler, şunlar gerçek isimlerdir diye liste gönderiyor. Ve her ne hikmetse Gülizar Kesici de aylarca bu listeyi diskette saklıyor ve polis de gelip hemen buluyor.

Alın size "örgüt üyeliği"nin kesin kanıtları!

Sonuç Olarak;

İktidara muhalif, sistemi eleştiren, hak ve özgürlükler mücadelesi veren herkes, her kurum **"teröristtir!"** anlayışından hareketle, kurumlar basılmış, bir kısmı kapatılmış, onlarca insan tutuklanmıştır. Bu kurumları kapatmak ve insanları tutuklamak için hiçbir yasal kanıt yoktur. Bunun için sahte belge düzenleyerek bunu yaptılar.

Sahte belgelerle oynanan bu oyunu deşifre etmek için bu belgeleri tek tek yayınlıyor ve herkesi bu sahtekarlığı tüm boyutlarıyla deşifre etmeye çağırıyoruz. Bu haklar ve özgürlükler mücadelesidir. Bu demokrasi mücadelesidir. Bu bir hukuk mücadelesidir. 29 Mayıs 2004

Şadi Naci ÖZPOLAT, Mehmet DOĞAN, Çayan GÜNER, Yılmaz KAYA, Mehmet YAYLA, Ferhat ÖZDEMİR, Gülizar KESİCİ, Kudret SARIĞÜL, Münevver KÖZ, Zeliha KOYUPINAR, Metin YAVUZ, Hıdır GÜL, Ali ARACI, Alp YARBAŞ, Yalçın AKAR, Feridun OSMANAĞAOĞLU, Orhan ESKİ, Bülent SOLGÜN

Av. Taylan TANAY, Av. Behiç AŞCI, Av. Mahir AY ve Av. Zeki RÜZGAR

İŞTE SAHTE BELGELER!

Bölüm - 1

29 Mayıs günü düzenlenen basın toplantısı ile açıklanan, polisin hazırladığı sahte belgeleri bu sayımızdan itibaren yayınlamaya başlıyoruz.

POLİSİN SAHTE BELGELERİ VE GERÇEKLER:

Klasör 3, sayfa 1-124 arasındaki belgelerdir:

1. BELGE:

- 00059 seri numaralı, Algeri üst sayfa kodlu...

"20.02.2004

Merhaba adnan... mahallelerdeki son duruma ilişkin... -şeklinde başlayan- ...cemalettin çınar uğur dev..." şeklinde biten not:

BÖYLE BİR NOT YOKTUR.POLİS YAZMIŞTIR BU NOTU.

Herkes bilir ki, hiçbir illegal örgüt bunca ismi açık yazmaz, hem de adıyla soyadıyla. Polis burada KESİN DELİL elde etme peşindedir; hem isim hem soy isim yazarak KENDİNCE KESİN DELİL oluşturuyor. Ama bir parça örgütler hakkında bilgisi olan bir savcı da bilir ki, hiçbir illegal örgüt bu kadar gerçek ismi, adıyla soyadıyla liste şeklinde yazmaz ve belge olarak bulundurmaz.

Operasyon süresince basında yazılanlara bakılırsa FARADAY KAFESİ'nden, yalıtılmış duvarlara kadar bir çok tekniği kullanan illegal örgüt, neden tüm insanların adını soyadını açık halde yazsın?

Bu ne biçim bir "son duruma ilişkin" rapordur ki, sadece mahalle isimleri ve onların altına sıralanan gerçek isimler ve soy isimler yeralıyor; mahallelerdeki "son durum" bu mu sadece? Peki bu insanların görevleri nedir, hangi eylemleri yapmışlardır, hangi hiyerarşi içinde görev yaparlar, örgüt ile nasıl bir bağ içindedirler, bunların hiç birisi yok, nasıl mahallelerdeki son durumu yansıtıyor bu rapor. Tamamı polis tarafından yazılmıştır.

Ayrıca raporda "...pankart, cezalandırma eylemleri devam ederek... polisin nabzını yoklayacağız..." denilmektedir. Tüm resmi kayıtlar, karakol kayıtları incelendiğinde de görülecektir ki BU MAHALLELERİN HİÇ BİRİSİNDE BİR CEZALANDIRMA EYLEMİ YAPILMAMIŞTIR...YALANDIR.

Yine raporda "... Arkadaşların operasyon olması durumunda ifade verip vermeyeceğini test edeceğiz..." şeklinde bir cümle yer almaktadır. BÖYLE BİR MANTIK OLAMAZ. Örgütlerin neyi nasıl yaptığı, hangi konularda ne tür bir anlayışı savundukları "sır" değildir. Siyasi tarihi bilen biri de, polis de, savcılar da çok iyi bilir ki; HİÇBİR İLLEGAL ÖRGÜT BİLEREK VE İSTEYEREK İNSANLARINI POLİSE YAKALATIP DENEMEZ, TAM TERSİNE EYLEM YAPAN-YAPACAK İNSANLARINI OLABİLDİĞİNCE KORUR. İLLEGALİTENİN MANTIĞI DA BUDUR. HER KOŞULDA VARLIĞINI SÜRDÜREBİLECEK BİR ÖRGÜTLENME OLMALIDIR İLLEGAL ÖRGÜTLENME, MARKSİST-LENİNİST İLLEGAL BİR ÖR-

GÜTÜN TANIMINDAKİ ÖNEMLİ BİR ÖĞE DE BUDUR, HER TÜRLÜ GÖZALTI TUTUKLAMA OPERASYONA RAĞMEN VARLIĞINI KORUYABİLME VE SÜRDÜREBİLME YETENEĞİNE SAHİP OLMASI İÇİN İLLEGAL ÖRGÜTLENİR.

Dolayısıyla sahte raporda yer verilen bu cümle, mantık olarak bile sakattır.

2. BELGE

- 00060 seri numaralı, anason üst sayfa kodlu

"01.02.2004

Adnan merhaba

madde 1: TAYAD'da son durum....şeklinde başlayıp- ... basın açıklaması yapmayı düşünüyoruz." şeklinde biten not...

BÖYLE BİR NOT YOKTUR. POLİS YAZMIŞTIR BU NOTU.

Yine isim ve soyisimler peşpeşe açık şekilde yazılmıştır. Adnan kod isimli kişi iki gün üst üste not yazıyor ve hem mahallelerin, hem TAYAD'ın tüm örgüt üyelerini isim ve soyismi ile yazıyor.

NEDEN BÖYLE SAHTE BİR BELGE DÜZENLEMİŞTİR POLİS?

İsimleri ve soyisimleri ile sayılan bu insanlar dört yıldır süren F tiplerindeki tecrite karşı mücadelede oğullarının, kızlarının, kardeşlerinin, yakınlarının ölümlerine tanık olmuşlardır. Yeni ölümlerin olmaması için tecritin kaldırılması talepli bir çok demokratik eylem ve faaliyet düzenlemiş ve bu faaliyetlere aktif olarak katılmışlardır.

Polis yine tüm bu insanlara, tutsak yakınlarına komplo kurmaktadır. İsimleri geçen insanlar TAYAD üyesidirler ve TAYAD faaliyetlerine katılan insanlardır. Defalarca gözaltına alınmışlardır, demokratik yasal gösterilerde, sokaklarda polis tarafından dövülmüş, tehdit edilmiş ama F tipi hapisanelerdeki tecrite karşı mücadelelerini sürdürmüşlerdir. Polis, isimlerini ve soyisimlerini açıkça deşifre ederek, örgüt üyeliği tehdidi ile ceza almalarını sağlamak istiyor. Önceki gözaltılarının hiç birisinde ceza verecek bir yasal zemin yakalayamayınca "örgüt üyesi, örgütün talimatları ile çalışan TAYAD faaliyetlerine katılanlardır" şeklindeki kurgusuna delil yaratmak için sahte olarak düzenlemiştir bu belgeyi polis.

3. BELGE

- 00123 seri numaralı dosya... faraziye üst sayfa kodlu

"14.10.2003

Fırat

1- 20 Ekim öo'nun dördüncü yılı... -şeklinde başlayan- ...ya da derneğin adı geçmemeli..." şeklinde biten not...

BÖYLE BİR NOT YOKTUR...

Sayı 111

8

6 Haziran
2004

Temel Haklar ile örgüt bağlantısını kanıtlama amacı ile yazılmıştır...

Bu sahte notta, "Tigin'in evini kullanmayın..." şeklinde açık isim ile yazılmış bölüm ise Tigin isimli Temel Haklar yetkilisine suç atmaya yöneliktir. Bu sahte nota göre, hem dernek olarak bir eylem yapılması söyleniyor, hem de derneğin adı geçmesin deniliyor.

Bu sahte notta mantıksızlıklar birbirini izliyor. Tigin isimli kişi bu derneğin yöneticisidir, kurucusudur. İkametgahı birden fazla nüsha olarak polisin elindedir. Hem yasal, hem fiili olarak ALENİ olan bu evin kullanılmaması için dikkat çekiyor örgüt. Yine her türlü mantıktan yoksun bir sahte not var karşımızda.

4. BELGE

- 00063 seri numaralı, asoma üst sayfa kodlu
"16.12.2003

adnan merhaba

1- Anadolu yakası sorumlusu... -şeklinde başlayan- ...cihan takip edecek." şeklinde biten not.

BÖYLE BİR NOT YOKTUR. POLİS YAZMIŞTIR BU NOTU.

Yine mahalli bir bölge ismi ve bir kişinin adı soyadı yazılmış, son derece kısa ama gerçek isim ve soyisimlerin geçtiği, sadece suç atma mantığı ile hazırlanmış sahte bir belgedir bu.

5. BELGE

- 00062 seri numaralı, asıklar üst sayfa kodlu
"Adnan merhaba

basının haber yapacağı... -şeklinde başlayan- ...ik- na et." şeklinde biten not...

BÖYLE BİR NOT YOKTUR. POLİS YAZMIŞTIR BU NOTU.

Tutsak yakınlarına örgüt talimatı ile Tekin Tangün "zorla eylem yaptırıyor" iddiasını desteklemek amacı ile yazılmış sahte bir nottur. Mahkeme tüm bu tutsak yakınlarını, tüm TAYAD üye ve yöneticilerini tanık olarak çağırmalı ve tek tek hepsini dinlemelidir. Tekin Tangün böyle bir toplantı yapmış mıdır? Bunları sormalıdır hepsine tek tek.

6. BELGE

- seri numarası belli olmayan, bant 5 üst sayfa kodlu

"17.10.2003

merhaba pınar

1- hepinize geçmiş olsun... -şeklinde başlayan- ...diğer sorumlu arkadaşlarımız unutmayın." şeklinde biten not.

BÖYLE BİR NOT YOKTUR... SULHİ DÖNMEZER İSTİHBARATININ GENÇLİK DERGİSİNDE YAKALANDIĞINI İSPATLAMAYA YÖNELİK POLİSİN YAZDIĞI BİR NOTTUR.

Kurguya göre Pınar isimli kişi, gençlik alanı ve gençlik dernekleri sorumlusudur. Sulhi Dönmezer ise bir profesördür; bunun istihbaratını ise ancak üniversite öğrencileri yapabilir. Polis, savcılığı ve mahkemeyi bu

düşünceye yönlendiriyor. Bu belgeyi satır satır okuyun ve internette herhangi bir arama motoru ile arama yapın. İstihbarat olarak geçen tüm bilgilere, hem Sulhi Dönmezer ile ilgili, hem de Dönmezer'in vereceği konferanslara ilişkin tüm bilgilere internet aracılığı ile ulaşabilirsiniz. Amaç gençlik derneklerini kriminalize etmektir. Türkiye'nin 28 ilinde örgütlenmiştir gençlik dernekleri. Akademik demokratik bir çok faaliyet gerçekleştirmiştir, bu faaliyetlerin engellenmesine yönelik bir çabadır böyle bir belge.

7. BELGE

- 00089 seri numaralı, cane 1 üst sayfa kodlu
"17.10.2003

cihan merhaba

1- nedim yakalanmış... -şeklinde başlayan- ...beklemede kalsın." şeklinde biten not.

BÖYLE BİR NOT YOKTUR. POLİS YAZMIŞTIR.

Herkesin açık ismini yazan örgüt, nedense Nedim diye bir kod isim yazmıştır bu notta. Cihan askeri işleri sorumlusudur polise göre, neden Cihan'a Nedim'in açık ismini yazmaz örgüt, zaten yakalanmış, zaten ev sahibi ile birlikte gözaltında?

Ama Grup Yorum üyesi bir kişinin, çok bilinen bir isme sahip MUHARREM isimli birisinin isminde bir karışıklık olmaması için "YORUMCU MUHARREM" şeklinde özel olarak belirtmiştir notta polis.

Sözü edilen kişi Muharrem ise, kendi isteği ile tanık olarak ifade vermek için gitmiştir mahkemeye. Mahkeme hiçbir işlem yapmamış, ama mahkeme çıkışı polis tarafından gözaltına alınmış ve tutuklanmıştır. Yani polis mahkemenin fiilen üstüne çıkmış, hayır sen tanık değilsin, seni sanık yapacağız, mutlaka tutuklayacağız diyerek Muharremi gözaltına almış ve tutuklamıştır.

8. BELGE

- 00091 seri numaralı... ceseya 4 üst sayfa kodlu
"2.8.2003

cihan merhaba

1- Lütfü kurdar... -şeklinde başlayan- ...çok hızla." şeklinde biten not.

Bu not; Ekteki gazete küpürlerinden de görüleceği üzere polis önce bu istihbaratın (Bilal Erdoğan'ın düğünü) Celal Yayla'da yakalandığını açıklamıştır basına. Ama şimdi Cihan isimli kişi, (ki, polise göre Cihan, Hüseyin Fevzi Tekin'dir) bu istihbaratı yapmıştır.

9. BELGE

- 00092 seri numaralı, cebeci üst sayfa kodlu
"16.12.2003

merhaba Cihan

1- Gözaltına alınmam hakkında... -şeklinde başlayan- ...alican ve ahmet ile yenden görüşeceğiz."

22 Aralık 2003 Pazartesi Milliyet

Koruma gibi yaklaşıp bombayı patlatacaktı

Polis, DHKP-C'nin, Erdoğan'a yönelik suikast planının ayrıntılarını ortaya çıkardı. Bombacı, Bilal Erdoğan'ın düğününde intihar saldırısı yapacaktı

Bağbakan Erdoğan'a yönelik suikast hazırlanırken bulundukları iddiasıyla tutuklanan DHKP -

şeklinde biten not.

BÖYLE BİR NOT YOKTUR... BU KEZ HEDEF İDİL KÜLTÜR MERKEZİ, GRUP YORUM VE ANADOLU'NUN SESİ RADYOSU'DUR.

Ali ARACI, ismi soyismi ile yazılmıştır. Mutlaka tutuklanmalıdır... Polisin amacı budur. Gizli işler görevi de verilmiştir kendisine, hem de açık adı soyadı yazılarak.

Anadolunun Sesi Radyosu; Bu da yine tam açık ismi ile yazılmış, olur ya, hangi radyo diye sorulursa kesin olsun, polisin amacı budur.

10. BELGE

- 00093 seri numaralı, cebir üst sayfa kodlu

"11.12.2003

merhaba cihan

1- Alacağımız patlayıcı maddelerin parasını... -şeklinde başlayan- ...disiplinsizlik istemiyoruz." şeklinde biten not.

BÖYLE BİR NOT YOKTUR. POLİS YAZMIŞTIR.

İdil Kültür Merkezi, Gençlik Derneği, Anadolu'nun Sesi Radyosu ve şimdi de MEHMET GÖÇEBE; yine ismi soyismi ile suçlular ve tutuklanması ceza alması gerekenler arasına yazılmıştır.

Mehmet Göçebe'nin suçu ise Temel Haklar Derneği kurucusu olmaktır.

11. BELGE

- 00094 seri numaralı, cefa üst sayfa kodu ile

"17.08.2003

merhaba cihan

1- Arkadaş için hazırladığımız sahte kimliği... -şeklinde başlayan- ...sözlerle geçiştirsin." şeklinde biten not...

BÖYLE BİR NOT YOKTUR.

Figen Kurtuluş ismi ve soyismi ile yazılarak tutuklanması ve cezalandırılması amaçlanmıştır.

Figen Kurtuluş, oğluna kuryelik yaptığı, demokratik eylemlere katıldığı iddiası ile defalarca gözaltına alınmıştır. Oğlu illegal değildir ki kuryesi olsun. Oğlunun aldığı ceza son çıkan yasaya göre yataklık affı kapsamında değerlendirilmiş ve cezası kalkmıştır ortadan; ama yok, polis illa kurye yapacak... Figen Kurtuluş bir çok kez gözaltına alınmış ve serbest bırakılmıştır ve hakkında bir ceza verilmemiştir.

12. BELGE

- 00095 seri numaralı

"30.7.2003

Adnan merhaba

Sulhi dönmez konusunda... -şeklinde başlayan- ...benim şu an bilgi olarak verebileceklerim bunlar." şeklinde biten not.

Bu not bir önceki bölümde Pınar isimli birisi tarafından yazılmış olarak gösterilmektedir; Şimdi ise Adnan isimli birisi tarafından yazılmış... Her iki not da aynıdır. Polis ya unuttu Pınar adına düzenlediği bu notu, ya da bilmediğimiz bir karışıklık oldu. Bu istihbarati not ile il-

gili üstte açıklamıştık ayrıca ilgili gazete küpürleri de ektedir. Bu gazete küpürlerini de ele alarak ayrıca değerlendireceğiz.

13. BELGE

- 00096 seri numaralı, celse 1 üst sayfa kodlu

"09.07.2003

Cihan merhaba

ölüm oruçlarının bininci gününde... -şeklinde başlayan- ...gösterme hazırlıklarındadır." şeklinde biten not...

BÖYLE BİR NOT YOKTUR. Bu not polis tarafından yazılmıştır.

Bir gizli örgütün eylemden önce böyle bir uyarı yapması anlamlı değildir. Her şeyden önce eylemin güvenliğini riske eder.

Söz konusu sahte notta, "Ekmek Adalet'te çıkacak yazı..." diye verilen bölüm ise, Avrupalı birisi, Türkiye'yi bilmeyen birisi tarafından yazılmış genel bir açıklama tarzındadır. Muhtemel ki bir Avrupa kurumunun basın açıklamasından alınmıştır, hem de ilgisiz bir kurumun, Ölüm Orucu direnişçilerinin sayısını bile bilmeyen bir kurumun yazısından alınmıştır. "...Türkiye'deki yüz civarında siyasi tutsağın başlatmış olduğu ölüm orucu..." şeklinde bir ifade var. Ölüm Orucunu kaç tutsağın başlattığı net sayı olarak defalarca yayınlanmıştır dergi ve gazetelerde, sadece bu yanılla bile gerçekçi bir örgüt notu değildir.

14. BELGE

- 00097 seri numaralı, cema 5 sayfa kodlu

"02.03.2004

Mustafa Merhaba

1- Davut gözaltına alındı... -şeklinde başlayan- ...bize bilgi verecekler." şeklinde biten not.

BÖYLE BİR NOT YOKTUR... POLİS YAZMIŞTIR BU NOTU.

Bu sahte nota göre; Avukatların sorumlusu Mustafa isimli kişidir ve avukatlar Mustafa aracılığı ile örgüte bilgi veriyor...

Oysa gözaltına alınan bir zanlıyı gözaltında görmek ve ona yasal yardımda bulunmak bir avukatın görevidir ve zanlının bu hakkı yasalarca düzenlenmiş bir haktır. Ama böylesine yasal meşru bir hakkı kullanan zanlı ve bu zanlıya hukuki yardımda bulunan avukat ÖRGÜT ÜYESİDİR, ÖRGÜTE BİLGİ VERMEKTEDİR... Bu kadar da olmaz dedirtecek tarzda bir kurgudur. Polis tahammülsüzdür, yasal hakka tahammülsüzdür, nereden çıktı bu avukat da, biz tam istediğimiz her şeyi kabul ettirecektik ki bu yasa çıktı, şeklindeki bir mantığın ürünüdür. Polisin mantığı, "zaten zanlı masumsa buna da biz karar verimiz, avukata gerek yoktur" şeklinde işlemektedir. Ve polis hükmü şöyle gerçekleşmektedir: Eğer avukat geliyorsa kesin olarak bu zanlı da bu avukat da örgüt üyesidir, avukatın geliş amacı da örgüte bilgi vermektir.

- Sürecek -

“TÜRKİYE’DE HUKUK YOK MU! Polis Sahte Belge Düzenleyip Dernek Kapatıyor, İnsan Tutukluyor”

Kampanyası eylemleri

Pankartlar Türkiye’nin Her Yanında... Hukuksuzluk Herkese Duyuruluyor

1 Haziran günü; İstanbul’dan Adana’ya, Samsun’a kadar bir çok kentte asılan 8x2 metre ebadındaki büyük pankartlar ile, hukuksuzluk herkese duyuruluyor. Başlatılan kampanya çerçevesinde asılan pankartlarda, "Türkiye'de Hukuk Yok Mu? Polis Sahte Belge Düzenleyip Dernek Kapatıp İnsan Tutukluyor" ifadeleri yer alırken, Türkiye halkı nasıl bir ülkede yaşadığımızı, polisin nasıl yasadışı şekilde çalıştığını görüyor. Bir çok yerde pankartlar Adliye Binaları civarına asılarak, polis komplosuna ortak olan mahkemeler protesto edildi ve "Türkiye’de hukuk var mı..." sorusu doğrudan muhataplarına soruldu.

Trabzon: AKP iktidarının polisinin hukuksuzluğunu haykırarak, sahte belgeleri, dernek kapatmaları teşhir etmek için; Trabzon Adliyesi, Valilik ve Emniyet Müdürlüğü’nün ortasındaki geniş alana 'Temel Haklar' imzalı "Türkiye’de Hukuk Yok Mu? Polis Sahte Belge Düzenleyip Dernek Kapatıyor İnsan Tutukluyor" yazılı 8x2 boyutlarında pankart açıldı. Hukuksuzluğun sahiplerine meydan okuyan bu eylem karşısında şaşkına dönen polis, çareyi hemen saldırmakta buldu.

Pankartı serer sermez polisin saldırısına uğrayan Zeynep Ertuğrul, pankartta yazanları çevredeki insanlara bağırarak anlatmaya başladı. Meşruluğuna inanan bir bilinçle gerçekleştirilen eylem karşısında, polisler Erdurğul’un ağzını kapatarak, "hukuk devleti Türkiye’de", "ifade özgürlüğü”nün ne anlama geldiğini gösterdiler. Saçları ağzına sokularak ve dövülerek gözaltına alınan Zeynep Erdurğul, 24 saat sonra bırakıldı.

İstanbul: 1 Haziran günü İstanbul’un bir çok bölgesine çok sayıda asılan pankartlarla, "Türkiye’de Hukuk Yok Mu? Polis Sahte Belge Düzenleyip Dernek Kapatıp İnsan Tutukluyor" gerçeği yaygın şekilde duyuruldu. Elimize ulaşan bilgilere göre pankart asılan yerler şunlar: Cevizlibağ, Yıldız Üniversitesi bölgesi, Beşiktaş, Merter üst geçidi, Şirinevler üst geçidi, Çağlayan üst geçidi, Şişli’de bir çok bilbordlara, AKP il binası karşısında yer alan köprüye, Bağcılar’da Yüzyıl köprüsüne, Esenler’de otogar bölgesine, Nurtepe’ye, Anadolu yakasında ise Bostancı Köprüsü ve Göztepe Köprüsü’ne asılan pankartlar emekçilerin işe gidiş saatlerinde gerçeği duymalarını sağladı.

Kocaeli: Temel Haklar imzalı pankart Kocaeli Adliyesi’nin yanındaki üst geçide asıldı. Uzun süre asılı kalan devasa pankart, Kocaeli halkına polis provokasyonunu teşhir etti.

Adana: Sabah işe gidiş saatlerinde kentin merkezi yerlerinden biri olan Atilla Altıkat Köprüsü’ne asılan Temel Haklar imzalı pankart uzun süre asılı kaldıktan sonra polisçe indirildi.

Malatya: 1 Haziran günü pankart asılan yerlerden biri de Malatya idi. Öğle saatlerinde Akpınar Meydanı’ndaki Orha-

Trabzon

İSTANBUL

DERSİM

İZMİT

noğlu İşhanı'na ve çevre yolu mevkiine asılan her iki pankartta da aynı sloganlar yer alırken, Çevre yolu'nda ki pankart bir saat asılı kaldı.

Bursa: Türkiye gerçeğinin haykırıldığı yerlerden biri de Bursa idi. Temel Haklar, 30 Mayıs günü astığı pankartla, Türkiye'de hukukun, demokrasinin olmadığını, polis devleti kurallarının geçerli olduğunu gösterdi.

Mersin'in en işlek caddesinden biri olan İstiklal Caddesi'ne 3 Haziran perşembe günü saat 12.00 Türkiye'de Hukuk Yok Mu? Polis Sahte Belge Düzenleyip Dernek Kapatıp İnsan Tutukluyor Temel Haklar yazılı 8x2 m. boyutunda kırmızı zemine sarı renk asıldı. Pankart yarın saat kaldıktan sonra indirildi.

Dersim: 2 Haziran sabah 09.30 da 6x2 metre boyutunda Türkiye'de Hukuk Yok Mu? Polis Sahte Belge Düzenleyip Dernek Kapatıp İnsan Tutukluyor pankartı en merkezi yere açıldı. Pankart 30 dak. halk tarafından izlendi. Pankartdan sonra savcılık Temel Haklar Başkanı'na ifadeye çağırdı. Başkan telefonla çağırıldığı için gitmeyip tebligat istedi fakat dernekten çıkınca sivil polisler

tarafından gözaltına alındı. Gözaltı çevredeki halk tarafından öfke ve tepkiyle karşılandı. Polis arabası tekmeleldi sloganlarla polisin hukuksuzluğu teşhir edildi. Dernek başkanı Murat Kaymaz 4 saat sonra savcılıktan serbest bırakıldı.

Elazığ: 1 Haziran günü saat 10.00 da 6x2 ebadında bir pankart Gazi Caddesine asıldı. Bu ülkede Hukuk Yok Polis Sahte Belge Düzenleyip İnsan Tutukluyor Temel Haklar imzalı pankart bir süre asıldı kaldı.

PARİS: Hukuksuzluğun, asılan pankartla duyurulduğu yerlerden biri de Fransa oldu. 1 Nisan terörünün ortağı olan, Türkiye'de hukuksuzluğa "AB örtüsü" geçiren Avrupa'nın bir başkentinde Fransızca "Biliyor musunuz; Türkiye'de polisin düzenlediği sahte belgelerle insanlar tutuklanıyor, dernekler kapatılıyor ve terörist olarak niteleniyor. Avrupa da bunu onaylıyor? Tutuklu Yakınları ile Dayanışma Komitesi" pankartı kuşkusuz anlamlıydı. 3 Haziran günü Fransa Ulusal Meclisi binası ve bakanlıkların olduğu bulvara, asılan 12 metre uzunluğunda, 3 metre enindeki pankart, bir saat asılı kaldı.

Protesto Eylemleri

Grup Yorum'dan Protesto

Grup Yorum üyeleri, kampanya kapsamında Atatürk Kültür Merkezi önünde yaptıkları eylemde, "Grup Yorum'a Özgürlük" dediler. 2 Haziran günü bağlamaları, gitarları ile Taksim'deki AKM önünde toplanan Yorumcular adına açıklama yapan Özcan Şenver, Grup Yorum'un gelecek yıl 20 yaşına gireceğini hatırlatarak, "Grup Yorum müzikle politika yapmanın bedelini ödüyor" dedi. İhsan Cibelik, Muharrem Cengiz ve Ali Aracı'nın tutsak bulunduğu hatırlatılan açıklamada, provokasyonlara son verilmesi, Grup Yorum üyelerinin serbest bırakılması istendi. Açıklamanın ardından Yorum, türkülerini de üzerindeki baskıları protesto etti.

İzmir HÖC: "Polis, basın, DGM işte kompo"

İzmir Haklar ve Özgürlükler Cephesi, 30 Mayıs'ta Star Gazetesi önünde yaptığı eylemle, provokasyona

yalan haberlerle ortak olan medyayı protesto etti. Kampanya sloganının yazılı olduğu, "HÖC" imzalı pankart açılırken, açıklamayı Volkan Algül yaptı. 1 Nisan operasyonunun AB ve AKP işbirliği ile geliştirildiğine dikkat çeken Algül, "operasyonlar yasadışıdır" dedi. AB ve AKP'nin uyguladığı operasyonda "Polis sahte belge düzenledi, DGM onayladı, komplocu basın da yalan yazdı" diyen Algül, birçok insanın böyle tutuklandığını söyledi. Eylemde "Polis, basın, DGM işte kompo" dövizleri açıldı.

"AKP Polisinin Hukuksuzluklarına Son"

Amasya Gençlik Derneği 29 Mayıs'ta düzenlediği basın toplantısı ile komployu protesto etti. Çakıcı'nın polis tarafından kaçırıldığı hatırlatılan açıklamada, aynı polisin, derneklerinin başkanının imzasını taklit ederek, istifa etmiş gibi gösterdiği anlatıldı. Gençlik Derneklileri polisin hukuksuzluklarına son verilmesini istediler.

"Baskılar Bizi Yıldırılmaz"

Samsun Temel Haklar çalışanları 29 Mayıs günü Çiflik Caddesi Süleymaniye Geçidi'nde "BASKILAR BİZİ YILDIRILMAZ" pankartı açarak basın açıklaması yaptı. Açıklamada 1 Nisan hukuksuzlukları hatırlatıldı. Eylem, "Baskılar Bizi Yıldırılmaz, Komploları Boşa Çıkartacağız" sloganları ile sona erdi.

"Tutuklananlar Bırakılsın"

Trabzon Meydanı'nda 29 Mayıs günü yapılan eylemde, "Tutuklananlar Bırakılsın", "Devrimci Mücadele Engellenemez" sloganları atıldı. "Türkiye'de Hukuk Yok Mu? Polis Sahte Belge Düzenleyip Dernek Kapatıyor, İnsan Tutukluyor!" "Dikkat Her an Diskette Adın Var Denilerek Tutuklanabilirsiniz" yazılı dövizler taşınan eylemde TAYAD imzalı açıklama okundu. Eyleme, DÜK, Ekim Gençliği ve SDP destek verdi.

İşkenceci Katiller Yargılanmıyor; İşkence Görenlere 12 Bin 175 Ceza İsteniyor!

Irak'ta işkencelerin, vahşetin tartışıldığı günlerde, ülkemizde işkenceleri, katliamları sahiplenme sürüyor. 26 Eylül 1999'da Ulucanlar Hapishanesi'nde 10 devrimci tutsağın katledilmesinin davası görüldü. Ama yanlış anlaşılmalı; katliamcılar değil, bu davada katliamdan sağ kurtulan 85 tutsak yargılanıyor. Toplam istenen ceza 12 bin 175 yıl. Yani, 10 insanın etlerini keserek, düzenin parlamenterlerinin dahi "görüntülere bakmaya dayanamadık" dediği bir vahşetle katledenler hakkında dava dahi açılmıyor, işkence gören, gazla boğulanlar, bir de binlerce yıllık cezalarla yargılanıyor.

Burası Türkiye!

Ulucanlar davasının Ankara 5'inci Ağır Ceza Mahkemesi'nin bu duruşmasında, Sincan F Tipi Hapishanesi'nde bulunan tutsaklardan İnan Özgür Bahar, Emrullah Şimşek ve Hakan Demirtaş katıldı. Duruşmaya katılan tutsaklar, ifadelerinde F tipi hapishanelerde geçirdikleri 3 yıl içinde yaşadıkları tecrit koşullarını dile getirdiler. Tutsaklar, dava dosyasının mahkemeye ulaşmasının hapishane idaresi tarafından engellendiğini ve avukatlarıyla görüş engelleri yaşadıklarını anlattılar ve davayı basından izliyoruz dediler.

"Diskette Adı Geçen" 4 Kişi Tahliye Edildi!

Polisin sahte belge provokasyonu ile 1 Nisan operasyonları çerçevesinde Ordu-Ünye'de tutuklanan 5 kişiden 4'ü, 1 Haziran günü çıkarıldıkları Erzurum DGM tarafından tahliye edildiler. Bülent Yazıcı'nın tutukluluğu sürerken, Ceyhun Çavuş, Ülker Keskin, Nihat Sönmez ve Hüseyin Saka tahliye edildi. Tahliye edilenlerin tümü için, "İstanbul'da ele geçirilen diskette adın geçiyor" saçmalığı fezlekede dile getirilmiş ve tutuklanmışlardı. Böylece, 1 Nisan hukuksuzluğunun ilk duruşması olan Ünye davasında, "disket delili" senaryosu da çıkmış oldu. Bu arada Amasya'dan gözaltına alınanlar tahliye edilmeyerek duruşmaları 6 Haziran'a ertelendi.

Gözaltı Terörü Tüm Hızıyla Sürüyor

İstanbul: Karanfiller Kültür Merkezi çalışanı Orhan Deniz, Ankara Abdi İpekçi parkı'nda TAYAD'ın eylemine katıldıktan sonra, Ankara'dan İstanbul'a dönerken 2 Haziran günü Eskişehir'de otobüsten gözaltına alındı ve bırakıldı.

İstanbul: Esenler Temel Haklar Derneği yöneticilerinden Savaş Doğan, 1 Haziran günü işe giderken yolda, sivil polislerce yaka paça gözaltına alındı. Esenler Temel Haklar yaptığı açıklama ile gözaltını protesto ederken, bir süre önce de, dernek başkanı Sema Koç ve dernek üyesi Aışan Gül'ün, "disketten adın çıktı" denilerek gözaltına alındıkları hatırlatıldı. Savaş Doğan 3 Haziran günü serbest bırakıldı.

Ankara: Dergimizin Ankara büro çalışanı Erdinç Eroğlu gözaltına alınarak tutuklandı. Ayrıca Gençlik Dernekli öğrencilerden, soyadını öğrenemediğimiz Çağdaş isimli öğrenci gözaltına alındı ve serbest bırakıldı..

ŞEHİTLERİ ANILIYOR

Uğur Türkmen Anıldı: Ölüm orucunun 54. şehidi Uğur TÜRKMEN, 30 Mayıs'ta, Mersin'de direnişi sürdürerek şehit düştüğü evde ve mezarı başında törenlerle anıldı. Evde yapılan anmada yoldaşları Uğur'u anlatan konuşmalar yaptı. 100 kişinin katıldığı anmada konuşmaların ardından geleneklerine göre yemek ve aşure dağıtıldı. Daha sonra Grup BERDAN türküler ve marşlar söyledi. Dinetinin ardından evin önünden kalkan arabalarla Uğur'un Yenice Köyü'ndeki mezarına gidildi. Mezarlık girişinde karşılaşılan jandarma engeli aşılarak, beşerli gruplar halinde en önde TAYAD'lı Aileler imzalı "Kahramanlar Ölmez Halk Yenilmez" pankartı, ve arkasında ellerinde kızıl bayrakları ve Uğur'un resimleri ile mezarlığa doğru yüründü. Anma, konuşmalar, marşlar ve en son Uğur TÜRKMEN'in sevdiği Hasan Dağı türküsünün söylenmesiyle sona erdirildi.

Ali ŞAHİN Anıldı: F tiplerinin katlettiği 112. tutsak olan Ali Şahin, Anadolu TAYAD'lılarca Ümraniye Çınçın Mezarlığı'nda anıldı. Ölümünün 7. günü vesilesiyle yapılan anmada 'Ali Şahin Ölüm-süzdür TAYAD'lı Aileler' pankartı açıldı. Saygı duruşunun ardından Ali Şahin'i ve ölüm orucu direnişini anlatan bir konuşma yapıldı. Konuşmalarda TTE dayatmasına, zorla çalıştırmaya değinilerek "tutsak aileleri bir bütün olarak karşı çıkacak ve içeride, dışarıda dayatılan tek tip yaşama direneceğiz" denildi. Ardından Ali Şahin'in ailesi ziyaret edildi.

Almanya'da Türkiye'nin Düsseldorf Konsolosluğu önünde TAYAD Komite tarafından yapılan eylemde, oligarşi protesto edilirken, "Ali Şahin Ölüm-süzdür" pankartı açıldı.

Bu ülke böyle yönetiliyor

Polise Gerekçe Mi Yok!!!

Yoğun gözaltılar, tutuklamalar, sahte belgeler düzenlemeler; olmadı, zavallı bir genç bulup "Erdoğan Kaldi dedi ki..." diyerek komplo kurmalar, dernek çalışanlarını terörize etmenin binbir yöntemini pervasızca uygulamalar... kısaca polis, ilerici, devrimci, demokrat kişi ve kurumların demokratik faaliyetlerini engellemek için her yola başvurur.

Peki tüm bu "malum" polis yöntemleri yetmezse? "Gözünün üstünde kaşın var..." deyip milyarları bulan para cezaları ile susturmak ister. Kısa süre önce kurulan Adıyaman Temel Haklar, şimdi bu yöntemle karşı karşıya. 1 Mayıs'tan bir gün önce dernek denetimi adı altında başlayan ve büyük bir hukuksuzluğa, yasadışılığa maruz kalan Adıyaman Temel Haklar'ın açıklamasından aktaralım:

CEZA 1- 17 Nisan'da düzenlenen Grup Yorum konseri öncesi yerel bir gazetede çıkan "Adıyaman Temel Haklar, derneğe gelir kazandırmak ve sosyal bir etkinlik yapmak için konser düzenliyor" haberi üzerine verildi. Gazetede çıkan bu haberin aksine Temel Haklar "gelir kazandırmak" kararı almamış, etkinlik kararı almıştı. Gazeteye hiçbir açıklama, röportaj ve haber verilmemiştir. Gazetenin kendi yorumu delil gösterilerek dernek **yönetimine ayrı ayrı** "izinsiz yardım toplamaktan" **783.000.000 TL. para cezası verildi.**

CEZA 2- "... (Dernek) üye kayıt defterine üyelerinin ismini geçirmiştir. Fakat karar defterine karar alınarak, müracaat sahibine üyeliğe kabul edildiği veya edilmediği şeklinde bilgi verilmemiştir." kararıyla yine **tüm yönetime ayrı ayrı 445.895.000 TL para cezası verilmektedir.**

Deftere işlenen kurucu üyelerdir. Onların dışında resmi başvuru yoktur. Kurucu üyeler hakkında da kabul edip etmeme konusunda da karama gerek yoktur.

CEZA 3- Alındı Belgeleri ciltlerinin başlangıç ve son numaralarını belirterek tutanak oluşturulmadığı için **Sayman ve Başkana ayrı ayrı 445.895.000 TL. para cezası verildi.** Oysa makbuzlar Maliye'den 13.04.2004 tarihinde teslim alınmıştı. Bu tutanak için de yönetim kurulunun toplanması gerekiyordu. Makbuzlara 31 Nisan günü yapılan baskında el konuldu. Yani "Yönetim Kurulu en geç bir ay içinde toplanır"

"Artık devletimiz; dernekleri, takip ve kontrol edilmesi gereken kuruluşlar değil, teşvik edilmesi, geliştirilmesi ve güvenilmesi gereken, demokrasimizin vazgeçilmez aktörleri olarak görmektedir"
(İçişleri Bakanı Abdulkadir Aksu)

maddesi hiçe sayılarak "alındı belgeleri" alınılı 18 gün olmasını ve hiç kullanılmamış olmasını hiçe sayarak bu cezalar verilmiştir.

CEZA 4- En son ceza dernekte izinsiz kurs verildiği içindi ve yine **tüm yönetime ayrı ayrı 445.895.000 TL. para cezası verildi.** Oysa böyle bir izne gerek yoktur. Kurs ücretsizdir, ayrıca kurs vermek yasak olsa dahi bunu dayandırabilecekleri herhangi bir olay yoktur. Derneğe geldiklerinde dernekteki bazı insanların **ders çalıştıklarını görmüşler** ve dernekte kurs verildiğine **kanaat getirip** böyle bir ceza vermişler.

Yapılan hukuksuzluk ve saldırılar bunlarla da sınırlı değil. "Adres tespiti" adı altında kurucu üyelerimizin savcılıkta ifadeleri alınmıştır. Savcıya "Neden böyle bir şeye gerek duydunuz?" diye sorulduğunda ise **"Dernekten birileri bizi aradı ve burası yasadışı çalışıyor dedi"** gibi komikliği bile düşünülecek kadar mantıksız cevap vermiştir.

Aynı zamanda özellikle 1 Nisan sonrası yoğunlaşan bu saldırılar beraberinde takip, taciz, tehdit olayları yaşanmaya başlamıştır."

Adıyaman Emniyet Müdürlüğü acaba Abdulkadir Aksu'ya bağlı değil mi? Türkiye'de gerçekten hukuk var mı? Para cezalarının verilmesi gerekçe ve yöntemlerini yeniden okuyun; polis resmen basbas bağınıyor; **"HER YOLU KEYFİMİZE GÖRE KULLANIP, ADIYAMAN TEMEL HAKLAR'I ÇALIŞTIRMAYACAĞIZ"** diyor.

Polisten 'AB uyumlu' Gözaltı!!!

Dersim Temel Haklar Başkanı Murat Kaymaz, 2 Haziran günü dövülerek gözaltına alındı. Önce polis, "Savcılığa ifade vermek için Emniyet'e geleceksin" şeklinde telefon etti. Bu yalan karşısında, savcılıktan belge isteyen Kaymaz, durumu avukatına anlatmak için dernekten çıktığında ise, telefonun provokatör polisin bir oyunu olduğu anlaşıldı. Polis, Kaymaz'ın üzerine atlayarak, döverek, küfürler ederek gözaltına aldı.

Murat Kaymaz'ın, gözaltına alınmaya direnerek, gözaltı nedenini sormasına polisin cevabı, tam da **"AB'ye uyumlu!!!"** şekildeydi. Demokratik bir derneğin başkanına "bunlar buraya '38 isyanını çıkarmak için gelmişler" diye saldıran polis, neden gözaltına alındığını açıklamak yerine, **"Avukat tutma hakkın var"** cevabı verdi.

Buyurun size "sanık haklarına uyan" bir polis! Buyurun size "AB'ye uyum yasası şartlarındaki iç yüzü!

Dersim Temel Haklar'ın açıklamasında belirttiği gibi; "Bu ülkede hukuk yok, zulüm var işkence ve katliam var."

AKP YÖK Yasasında Geri Adım Attı Türkiye'de 'Sivil İktidar' Yok!

İktidar çatışmasının odağına oturan ve deyim yerindeyse, "kıran kırana" geçen bir sürecin ardından, YÖK Yasa Tasarısı geri çekildi. Cumhurbaşkanı Sezer tarafından "laikliğe aykırı" gerekçesiyle veto edilen tasarının, yeniden gönderilmeyeceği, askıya alındığı iktidar tarafından açıklandı.

AKP iktidarının "milyonlarca meslek liselinin önü kesiliyor, eşitlik, demokratikleşme engelleniyor" demagojileriyle süslediği; YÖK'çülerin (Genelkurmay cephesinin) "laiklik elden gidiyor" diye feveran ettiği; YÖK nezdinde yaşanan tartışma Türkiye gerçeğini bir kez daha gösterdi.

Tayyip Erdoğan grup toplantısında Sezer'e yüklenerek bu gerçeğin üzerini örtmeye çalışmıştır. Bu gerçek; AKP'nin bütün güçlülük, oy çokluğu havası atmasına karşın, Türkiye'de sivil iktidarın olmadığıdır. AKP de bunu itiraf etmek zorunda kaldı. Genelkurmay cephesi karşısında geri adım atarken, onun asıl güçlülük tasladığının halk olduğu, yoksullar, işçiler, memurlar, öğrenciler, köylüler olduğu bir kez daha görüldü. Ve yine tescillendi ki, gerçek iktidar MGK'dır, Genelkurmay'dır.

Şu sorulabilir; o zaman bundan önceki yasaları nasıl, hangi güçle çıkardı?

AKP iktidarının diğer alanlarda "kendi insiyatifi ve kararlılığı" ile yapıyor-muş havası vererek aldığı kararlarda, çıkardığı yasalarda esas itibarıyla emperyalizmin açık ve güçlü des-

teği görülmediğinde, böyle bir çelişkiye, yanılgıya düşmek mümkündür. Kıbrıs'ta, AB'ye uyum yasalarında, sermayeye ilişkin düzenlemelerde ya Genelkurmay emperyalistlerin baskısıyla geri adım atmak durumunda kalmış, ya da zımnı olarak desteklemiştir.

12 Eylül'ün çocuğu YÖK varlığını korumuştur, çünkü 12 Eylül sürüyor. AKP'nin "demokratikleşme" maskeli yasaları bu gerçeği değiştirmiyor.

Buradan, AKP'nin YÖK Yasa Tasarısı'nın demokratik olduğu sonucu çıkarılmamalıdır. Aksine, tasarıda ne gençliğin, ne çalışanların, ne de öğretim üyelerinin "demokratik üniversite, halk için bilim, halk için eğitim" talepleri yoktur. Mevcut YÖK yapısından tek farkı, "AKP'nin YÖK'ü" olmasıdır. Bu yanılgı bakıldığında "demokratikleşme kaybetti, statükocular kazandı" gibi bir denklem yanlıştır, aldatmadır. İktidar çatışmasında AKP iktidarı, (kendi tabanına verdiği sözün baskısı da eklenerek) Genelkurmay'a geri adım attırmak, mevzi kazanmak istemiş, başaramamıştır. Aksine, bu tür bütün girişimlerde olduğu gibi, Genelkurmay cephesinin cüretinin artmasına vesile olmuştur.

YÖK'ü ortadan kaldırma görevi, gençliğin önündedir. Ve ancak gençliğin mücadelesi ile üniversiteler demokratikleşir. Öteki girişimler iktidar çatışmalarının yansımaları olmaya devam edecektir.

Saldırı Protesto Ediliyor

Geçen hafta Edirne Trakya Üniversitesi'nde yaşanan vahşi saldırı, İstanbul, Malatya ve Erzincan'da protesto edildi.

Saldırıya uğrayan öğrenciler 29 Mayıs günü İstanbul İHD'de düzenledikleri açıklamada, saldırıyı anlattı. Saldırıdan, okul yönetimi ve emniyet müdürü Uğur Gür'ün sorumlu olduğu belirtilirken, saldırıda yaralanan ve gözü şişen öğrencilerden Demet Akışık, Jandarma ve sivil polislerin öldüresiye dövüldüklerini söyleyerek, "Öldürmek için vuruyorlardı" dedi. Akışık, saldırının vahşetini ise, "Arkadaşımdan birinin nasıl ölmediğine hayret ediyorum" sözleriyle ifade etti.

26 Mayıs günü Malatya Gençlik Dernekli Öğrenciler ve Özgür Gençlik üyesi öğrenciler, postane önünde yaptıkları açıklama ile, saldırıyı Trakya Üniversitesi Rektörlüğüne fax çekerek protesto etti. Yapılan açıklamada, "Baskılar Bizi Yıldırılmaz" sloganları atıldı.

29 Mayıs'ta, Erzincan Gençlik Derneği, YDG, DGH, Kültür Derneği, DEHAP gençliği, saldırıyı Vakıflar İşhanı önünde, "F tipi Üniversite İstemiyoruz, Soruşturmalar Tutuklamalar Baskılar Bizi Yıldırılmaz" sloganlarıyla protesto etti.

Uşak ve Burdur'da Şenlik

Uşak Gençlik Derneği, 23 Mayıs günü Şan Düğün Salonu'nda kuruluş şenliği yaptı. Grup Özgürlük Türküsü'nün türküleri, marşları ile katıldığı şenlikte, gençlik halaya durdu. 250 kişinin katıldığı etkinlikte, derneğin Liseli Gençlik Komisyonu da tutsaklığı anlatan bir oyun sergiledi. Derneğin tanıtımının da yapıldığı şenlikte sık sık "Türküler Susmaz Halaylar Sürer, Kahramanlar Ölmez Halk Yenilmez" sloganları sık sık atılırken, birlikte söylenen 'Haklıyız Kazanacağız' marşıyla coşku doruğa ulaştı.

Gençlik Derneği'nin de bulunduğu öğrenciler, 30 Mayıs günü Metin Kahraman konseri düzenledi. Öğrenci gençlik dayanışma şenliğinde "Parasız Eşit Bilimsel Anadilde Eğitim İstiyoruz" ve "Soruşturmalar Baskılar Tutuklamalar Bizi Yıldırılmaz" pankartı asıldı ve soruşturmalara ve NATO'ya karşı konuşmalar yapıldı. Konsere 300 kişi katıldı.

NATO Karşıtı Eylemler Yükseliyor HALK DÜŞMANI NATO DEFOL!

NATO ve BUSH KARŞITI BİRLİK Eylemleri

İçerisinden Haklar ve Özgürlükler Cephesi'nin de yer aldığı NATO ve Bush Karşıtı Birlik eylemleri sürüyor. İstanbul'un bir çok merkezi yerinde imza standları açılırken, İstanbul halkına NATO'nun gerçek yüzü anlatılıyor. Bu rada kitlesel eylemler de sürüyor.

Birlik, 28 Mayıs günü Beşiktaş'ta bir basın açıklaması düzenleyerek "NATO'ya Hayır" dedi. Açıklamayı okuyan Eğitim Sen 3 Nolu Şube Başkanı Ekber Işık, NATO'nun ülkemizdeki işbirlikçilerinin AKP olduğunu söyledi. AKP'nin NATO'nun güvenliğini sağlamak amacıyla ülke genelinde yasal kurumlara yönelik yaptığı saldırılara değinen Işık, eylemlerimiz sürecektir mesajı verdi. Açılan stand ile NATO'ya hayır demek için bir imza kampanyası başlatıldı. Dağıtılan siyah kurdelelerin de NATO gündemden kalkana dek yalalarda kalması istendi. Eylem "NATO'ya Hayır Üstler Kapatılsın", "Katil ABD İşbirlikçi AKP", "Katil ABD Ortadoğudan Defol" sloganlarıyla sona erdi.

Her hafta olduğu gibi, 29 Mayıs günü de, Taksim Gezi Parkı'nda eylem yapan NATO ve Bush Karşıtı Birlik adına bu kez sanatçılar ve hukukçular seslendi. "NATO karşıtı avukatlar olarak, hak ve özgürlüklerin savunucusu olarak buradayız." diyen hukukçuların ardından sanatçı Bilgesu Erenus da bir şiir okudu. Daha sonra üzerinde 'NATO Defol' yazan tişörtleriyle Grup YANKI 'Çav Bella' marşını söyledi. Bayar Şahin Gürcü'ce bir parça ile etkinliğe katılırken, 170 kişinin katıldığı eylem, "NATO'ya Hayır Üstler Kapatılsın" sloganıyla sona erdi.

Bahçelievler NATO Bush Karşıtı Birlik, Şirinevler Meydanı'nda 30 Mayıs günü yaptığı eylemde, 'NATO'ya Hayır' dövizleri ve '19 Aralık Katliamı: Bu Resim Türkiye'de Çekildi' yazılı resimler

taşıdı. Bahçelievler Temel Haklar, DEHAP, Halkevleri, Tohum Kültür Merkezi, ESP, SDP ve YAKAD'ın yer aldığı eylemde halkların katili NATO'yu ülkemizde istemiyoruz denilirken, "NATO'dan Çıkılsın, Üstler Kapatılsın, Katil ABD İşbirlikçi AKP" sloganları atıldı.

Gençlik Emperyalizme Karşı Alanlarda

İstanbul Üniversitesi öğrencileri anti-emperyalist geleneğini sürdürüyor. NATO karşıtı öğrenciler 28 Mayıs günü Beyazıt Kampüsü'nün tarihi kapısından ve tramvay durağından meydana doğru sloganlarla yürüdü. "Kahrolsun Emperyalizm, Deniz Gezmiş, İbrahim Kaypakkaya, Mahir Çayan Aramızda, NATO'dan Çıkılsın Üstler Kapatılsın" sloganlarıyla meydana giren gençlik, burada bir açıklama yaptı. Gençlik Dernekli öğrencilerin de yer aldığı eylemde, Gündoğdu ve Beyazıt marşı okundu. "Ortadoğu'da Direnen Halklar Kazanacak, İşkenceci ABD Ortadoğu'dan Defol" pankartlarının taşındığı eyleme 250 kişi katıldı. Okunan basın açıklamasında zirve öncesi demokratik kurum ve kişilere yönelik baskılar protesto edildi ve "AKP hükümeti ABD'nin verdiği uşaklık emrini yerine getirmektedir" denildi. Açıklamanın okunmasının ardından sloganlarla üniversiteye doğru yürünerek eylem sona erdi.

Eskişehir'de; Gençlik Derneği, SGD, Mücadele Birliği, Emek Gençliği, SDP Gençliği, Tıp Öğrenci Kolu, Öğrenci Koordinasyonu, DEHAP, EHP gençliğinin bulunduğu "NATO Karşıtı Gençlik Platformu" eylemlerine devam ediyor.

26 Mayıs günü Osmangazi ve Anadolu Üniversitelerinde bildiriler dağıtan, pullama ve kuşlamalar yapan öğrencileri polis ve ÖGB'lerin engelleme çabası başarılı olmadı.

27 Mayıs günü Meşelik Kampüsü'nde düzenlenen eylemde Spor salonundan ana kantin önüne kadar yürüyüş yapıldı. "NATO'yu Dağıtalım" pankartı açan gençlik, "NATO'ya Geçit Yok" bayrakları taşıdı. Yürüyüş boyunca, "Katil ABD Ortadoğudan Defol, F Tipi Üniversite İstemiyoruz, Öğrenciyiz Haklıyız Kazanacağız" sloganları atıldı ve ABD'nin işkence resimleri taşındı. Yemekhane önünde yapılan basın açıklamasının ardından müzik dinletisi ve halaylarla, 200 kişinin katıldığı eylem sona erdi.

28 Mayıs günü üniversite içinde düzenlenen

Sayı 111

16

6 Haziran
2004

Beşiktaş

etkinliğe ise 300 kişi katıldı. Eyleme katılmak isteyen öğrenciler engellenmek istenirken, gençlik kararlılığı ile emperyalizme karşı öfkesini, işbirlikçilerine yöneltti. Yürüyüşün ardından düzenlenen forumda, NATO'nun emperyalizmin saldırı örgütü olarak; F tipi hücrelerinde 4 yıldır sürdürülen tecrit politikasından sorumlu olduğunu, Irak'taki, Afganistan'daki, Filistin'deki katliamların, faşist darbelerin başsorumlusu olduğu anlatıldı. Konuşmaların ardından türküler, sloganlar ve marşlarla eylem sona erdi.

Isparta Gençlik Dernekli öğrenciler, 29 Mayıs günü Belediye İş hanı önünde NATO'yu, emperyalizmi protesto etti. "NATO'ya Hayır Üsler Dağıtılsın" "Direniş Terörizm Değildir" "İşgale Hayır" dövizlerinin açıldığı eylemde, NATO'nun bütün halkların düşmanı olduğu vurgulandı ve İstanbul'un NATO yüzünden nasıl açık hapishaneye çevrildiği anlatıldı.

Kocaeli'de, Gençlik Dernekli öğrencilerin de yer aldığı NATO Karşıtı Öğrenciler 28 Mayıs günü emperyalizme öfkelerini şenlikte dile getirdiler. Saygı duruşunun ardından Gençlik Derneğinden Ekin Güneş Saygılı'nın konuşmasıyla devam eden şenlikte, Grup Alaz ve Gençlik Derneği tiyatro gurubu yer aldı. Şenliğe 100 kişi katıldı.

Bursa Uludağ Üniversitesi'nde 28 Mayıs günü bir eylem yapan NATO ve Bush Karşıtı Gençlik Platformu, pankartlar ve sloganlarla yürüdü. Öğrenciler adına yapılan açıklamada, "Bizler işgalcileri ülkemizde görmek istemiyoruz" denildi.

Trabzon'da 27 Mayıs günü, Gençlik Derneği Girişimi'nin "Savaş makinası NATO Dağıtılsın, NATO ve ABD Üsleri Kapatılsın" dövizleri ile yer aldığı bir eylem düzenleyen NATO ve Bush Karşıtı Öğrenciler, NATO'nun halklara karşı kurulumuş olan suç örgütü olduğunu dile getirdi. 100 kişinin katıldığı eylemde çeşitli gençlik grupları yer alırken "NATO'ya Geçit Vermeyeceğiz, Kahrolsun Emperyalizm" pankartı açıldı.

Gençlik 24 Mayıs günü de, Gençlik Derneği girişimi, Özgür Gençlik ve DÜK'ün çağrısıyla kampüs içinde YÖK'e ve NATO'ya karşı bir eylem düzenlemişti.

Şirinevler Meydanı

Muğla'da, NATO ve Bush Karşıtı Birlik Muğla Öğrenci Oluşumu, 26 Mayıs günü kampüste bir şenlik yaptı. 100'e yakın kişinin katıldığı şenlikte, öğrencilerin anti-emperyalist tepkisi, okul yönetimi tarafından soruşturma açma tehdidiyle karşılanırken, gençlik emperyalizme karşı mücadelede onurlu yerini koruma kararlılığını sergiledi. Ayrıca 28 Mayıs günü de bir forum gerçekleştirildi.

Balıkesir NATO Karşıtı Gençlik İnisiyatifi tarafından 27 Mayıs günü TKP il binasında düzenlenen panelde NATO tartışıldı.

Anadolu Emperyalizme Direnecek

MALATYA: 25 Mayıs günü Postahane önünde bir eylem yapan Malatya Demokratik Kadın Platformu, ABD'nin işgallerini ve işkencelerini teşhir etti. "NATO sömürdür, işgaldır, şiddettir, tecavüzdür, ölümdür..." denilen açıklamada, Temel Haklar da yer aldı. Bush ve NATO karşıtı dövizlerin taşındığı eylem, "Yaşasın Halkların Kardeşliği, Katil ABD Katil Bush" sloganlarıyla sona erdi.

DERSİM: Aralarında Dersim Temel Haklar'ın da yer aldığı Emek ve Demokrasi Platformu tarafından 25 Mayıs'ta yapılan eyleme 100 kişi katıldı. Platform sözcüsü Murat Polat'ın okuduğu açıklamada emperyalizmin halklara işgal, katliam ve teslim alma politikası dayattığı belirtildi. AKP iktidarının da hapishanelerdeki tecritle, NATO zirvesi öncesi demokratik kitle örgütlerine baskıları, gençliğe yönelik saldırıları ile emperyalist saldırının halkası olduğu dile getirilen açıklamada, NATO'ya karşı Türk, Kürt, Arap ve diğer halkların birlikte mücadelesinin zorunluluğu vurgulandı. Eylemde, "İstanbul NATO'ya Mezar Olacak, Katil ABD Ortadoğu'dan Defol" sloganları atıldı.

HATAY: Aralarında Haklar ve Özgürlükler Cephesi'nin de yer aldığı çok sayıda demokratik kitle örgütü, sendika ve parti bir araya gelerek, NATO'ya karşı platform oluşturdu. İHD binasında yapılan basın toplantısıyla duyurulan platform, eylemlerini, "NATO Ve Kirlili Savaş Karşıtı Platform" olarak sürdürecektir.

Hatay SGD girişimi, 26 Mayıs günü HÖC'ün de katıldığı bir eylemle NATO zirvesinin iptali için başlattıkları imza kampanyasını duyurdu.

'İşgale, NATO'ya, Bush'a Karşı Büyük Buluşma'

NATO ve Bush Karşısı Birlik, BAK ve İşgale Karşı Komiteler, 31 Mayıs günü TMMOB'da bir basın toplantısı yaparak ortak eylem programını ilan ettiler. 'İşgale, NATO'ya, Bush'a Karşı Büyük Buluşma 27 Haziran İstanbul' dövizlerinin taşındığı açıklamada, 27 Haziran'da yapılacak büyük mitingin duyurusu yapıldı. NATO'ya neden karşı çıkılması gerektiğinin, zirvenin emperyalistler açısından öneminin anlatıldığı açıklamada, "Ayağa kalkmaya çağırıyoruz" denildi. Toplantıya katılan

Oluşturulan eylem programı şöyle:

- 26 Haziran: Bush'un gelişile ilgili Ankara ve diğer illerde kitlesel eylemler yapılacaktır.

- 27 Haziran: İstanbul'da Türkiye halkının anti-emperyalist duygularının ortaya konulacağı büyük bir miting düzenlenecek.

- 28 ve 29 Haziran: Zirvenin yapılacağı bu günlerde çeşitli meşru ve demokratik eylemler gerçekleştirilecek. Bu arada net bilgi verilmemekle birlikte bu iki gün, sendikaların iş bırakma eylemi yapacağı duyuruldu.

Zalimin önünde semah dönmeyiz

NATO zirvesi dolayısıyla emperyalist liderlere "kültür pazarlaması" yapmaya hazırlanan iktidar, Hubyar Sultan Alevi Kültür Derneği'nden onurlu bir cevap aldı.

Hubyar Sultan Alevi Kültür Derneği'ne bağlı semah ekibinin devlet başkanları önünde gösteri yapması isteği, dernek tarafından reddedildi. Derneğin Genel Sekreteri Mehmet Sarıyar, "Karanın NATO karşıtı platform içerisinde yer alan Alevi- Bektaşî Federasyonu'nca da onaylandığı uygun görülmüştür." dedi.

Zalime boyun eğmektense, ölümü tercih eden zulme isyan tarihine, Alevi geleneklerine yakışan da budur. Söz konusu gösteriye davet edilen Mevlevî semazenlerinden, çeşitli folklor ekiplerine, sanatçılara kadar herkesin alması gereken tavidir. Dünya halklarının baş düşmanları önünde sanatını, hünerini satanlar; bencilleşmiş, benliğini kaybetmiş şarlatanlar ve soysuzlardır.

ADANA: Emperyalizm, İşgal ve NATO Karşısı Platform 29 Mayıs günü İnönü Parkı'nda yaptığı eylemde NATO zirvesinin iptalini istedi. Açıklamanın ardından AKP il binasına bir yürüyüş yapıldı.

CEYHAN: 29 Mayıs günü NATO Karşısı Birlik tarafından Üçgen Parkı'nda gerçekleştirilen eylemde NATO protesto edildi.

BURSA: HÖC, ESP, DPG, Partizan, DÜK, EKB ve SGD, 31 Mayıs günü yaptıkları eylemle, NATO halkların düşmanıdır dediler. Kahveleri dolaşarak halka NATO'yu anlatan devrimciler Mesken Meydanı'nda "NATO Dağıtılsın, Üsler Kapatılsın", "Katil ABD Ortadoğu'dan Defol" dövizleriyle eylem yaptı. Polis kitleyi dağıtmak istemesine sloganlarla cevap verildi.

NATO Karşısı Birlikler Yayılıyor

Tüm Türkiye'ye yayılmaya başlayan NATO'ya karşı birliklere yenileri eklendi.

Dişarbakır'da: Dicle Gençlik Derneği, Özgür Gençlik, DGH, YDG, Pir Sultan Derneği, ÖDP, İMO, EMO, MMO Gençliği bir araya gelerek NATO'ya Karşı Gençlik Platformu kurduklarını duyurdular. 26 Mayıs'ta Sanat Sokağı'nda yapılan açıklamada polis "kimlik kontrolü" hukuksuzluğunu dayatırken, NATO'nun halkların düşmanı olduğu dile getirildi. Eylemde, "Halkların Katili NATO'ya Geçit Yok" pankartı açılarak, "Susma Haykır, NATO'ya Hayır ve NATO Dağıtılsın Üsler Kapatılsın" sloganları atıldı.

Ankara'da: çok sayıda sendika, oda, DKÖ, parti ve platform bir araya gelerek "Bush'a, NATO'ya, Emperyalizme Karşı Ankara Platformu" kurdu. Platform, kuruluşunu 1 Haziran günü Güvenpark'ta 400 kişinin katıldığı bir eylemle duyurdu.

NATO'ya karşı eylemlerin **Liseli gençlik** içinde de ses verdiği yerlerden Ankara'da, "ÖSS ve NATO Karşısı Liseli Gençlik Platformu" kuruldu. 29 Mayıs günü Yüksel Caddesi'nde yaptıkları basın açıklamasıyla kuruluşunu duyuran platform içinde; Ankara Gençlik Derneği Lise Komisyonu, YDG'li Liseliler, Demokratik Lise Birliği/Girişim, Özgür Lise, Ankara Liseli Gençlik Platformu yer alıyor.

Bolu'da, "Emperyalizm, NATO ve Bush'a Karşı Birlik" oluşturuldu.

Her Yerde Eylem...

Özgür-Der'liler Filistin'deki katliamları lanetleyerek, TBMM'deki "Türkiye İsrail dostluk grubu"nun dağıtılmasını istediler. 27 Mayıs günü Fatih Postanesi önünde toplanan Özgür - Der'liler, basın açıklamasının ardından parlamenterlere mektup gönderdi.

BDSP'liler 30 Mayıs günü Ankara Yüksel Caddesi'nde NATO zirvesine karşı kampanya başlattıklarını duyurdu.

HÜCRELERDEN

emperyalizmin
ve oligarşinin
hücrelerine
karşı direnişte

4. yıl

Gültekin KOÇ
Ölüm Orucu Ekibi
üç şehit verdi...

üç ölüm orucu
direnişçisi
Ölüm yürüyüşünü
"Ya zafer, ya ölüm!"
diyerek
233 Gündür
sürdürüyorlar...

Üç şehit veren Gültekin Koç Ölüm
Orucu Ekibi'nin diğer direnişçileri:

Selami Kurnaz
(Tekirdağ F tipi)

Hüseyin Çukurluöz
(Sincan F Tipi)

Bekir Baturu
(Sincan F Tipi)

Kömür gözlü canımız

seni yaratan bu toprakların, sosyalizmi de
doğuracağını biliyoruz. Şimdi canlarımızla
bir yol döşüyoruz, ki şarkılar ve bayrak-
larla sosyalizme yürünecektir o yoldan.

"... Gör nasıl yeniden yaratılırım,
Namuslu genç ellerinle,
kızlarım
Oğullarım var gelecekte,
Her biri vazgeçilmez cihan parçası
Kaç bin yıllık hasretimin parçası.
Kaç bin yıllık hasretimin koncası,
Gözlerinden,
Gözlerinden öperim.
Bir umudum sende,
Anlıyor musun?..."

Ahmet Arif'in 'Anadolu' şiirinin son bölümü böyledir. Ve "Anlı-
yormusun" sorusuyla biter. Anadolu kızları ve oğullarına seslenir.
"Bir umudum sende" diyerek. Ve ekler "Anlıyor musun?"

Nazım bir başka şiirinde "anladığını anlatmayan alçaktır" der.
Ki bu dize anlatamayanları anladıklarına pişman edecek denli kes-
kindir hem de... Ki onlar hakikate yabancılaştıkça paçalarından ya-
lan akan bir hayatın mahkumudurlar. Ki bu ayrı mevzudur.

Canım kardeşim kömür gözlü kızım, yoldaşım...

Ahmet Arif'ten kopya çekerek başladım yazmaya. Zira başka
türlü başlayamayacaktım. Kömür gözlüm, bilirsin, sana çok mek-
tup yazdım. Artık hayatımızdaki tek farklılık mektuplaşamayacak
olmamız. Ki buna gerek yok. Zaman ardımızda kaldı, mekan ardı-
mızda kaldı, cümle boyutlar ardımızda kaldı. Hayır metafizik cüm-
leler kurmadığıma eminim. Hani koca şair der ya "Öyle bir ufka
vardık ki / Artık yalnız değiliz" Biraz o misal sayılır bizim macera-
mız da. Sen bizimle toprağın üstündesin, biz seninle altındayız.
Ölümün öldüğü bir destanın neferleriyiz...

Biliyorum kömür gözlüm, biliyorum "Malatya bulunmaz eşin" di-
yerek halaya durduğun gibi alevlere yürüdüğünü biliyorum. Biliyo-
ruz canım yoldaşım, seni yaratan bu toprakların, sosyalizmi de do-
ğuracağını biliyoruz. Şimdi canlarımızla bir yol döşüyoruz ki şarkı-
lar ve bayraklarla sosyalizme yürünecektir o yoldan. Biliyoruz kö-
mür gözlüm, biliyoruz. Ve sen bilincimizdeki alevi büyüterek yüre-
ğimizde büyütürsün.

Canım kardeşim, sana dair o kadar çok şey geliyorki aklıma.
Ama yine de bunlardan bahsetmeyeceğim. Esenler gençliğinden
mektup yazan Yunus kardeşimizin bir cümlesinden bahsedeceğim,
şöyle yazmış Yunus "Selma Kubat 1 Mayıs günü bedenini tüm di-
renen halklara hediye etti. 1 Mayıs'tan coşkuyla çıktık. Selman'ın
şehitlik haberi coşkumuzu daha da arttırdı..."

Sen anladığını güzel anlattın kömür gözlüm. Yunus senin eyle-
minden anladığını güzel ifade etmiş. İnancı olmayanın coşkusu ol-
maz, ya da yalandır. Ve hiç kimse bizim kadar coşkulu değildir.

Coşkuyu arttıran inanç, irade ve umudumuzun büyümesidir elbette. Söylesene Selma emperyalist cellatların şaha kalktığı şu dünyada kaç Yunus'un yüreğine umut düşürüp coşkusunu arttırdın. Kaç Yunus'u Pop Star kepezeliğinden, türlü kötü yoldan alıklıktan kurtardın. Ve o Yunuslar yeri geldiğinde kaç Selma'nın yüreğine umut ekecek feda ruhuyla. Haklısın kömür gözlüm, sayılar muhasebecilerin işidir. Biz bir bayrak yarışını adımıyoruz ki kişisel anlamdaki son adımımızda canımızı direnen halklara hediye ediyoruz. Ve yine bundan kaçınıp azraille olan randevusunu bekliyor. Onları boş ver "hastir çekmişiz" cümlesiyle ve ne mutlu ki bu ülkede Selmalar var ve Selmaların ardından Yunuslar

geliyor biliyorsun. Selma biliyorum ve biliyoruz **BİZ KAZANACAĞIZ!**

Bu direnişi zaten kazanacağız ama biz devrimi de kazanacağız... Göreceksin, göreceğiz ve elbette görüşeceğiz. Kömür gözlüm o şiirin bir başka yerinde "Dayan rüsva etme beni" der... Anadolu'ya ve sana bir kez daha binlerce kez daha and olsun, söz olsun, yemin olsun ki dayanacağız. Sonuna, sonuncumuza sonsuza kadar! Ve biz kazanacağız! Kömür gözlüm. Selmalar kazanacak, Yunuslar kazanacak... Halklar kazanacak... Gözlerinden, gözlerinden öperim kömür gözlüm...

Ümit İLTER (Kandıra F Tipi Hapishanesi)

TAYAD'lılar Dünya Gazeteler Birliği Kongresi Önünde Haykırdı: **SANSÜR SUÇ ORTAKLIĞIDIR**

Sansür uygulayanlar bugüne kadar hapishanelerde yaşamını yitiren 112 insanın ölümünden sorumludur.

Sayı 111

20

6 Haziran
2004

57. Dünya Gazeteler Birliği Kongresi ve 11. Dünya Editörler Forumu'nun yapıldığı İstanbul Lütfi Kırdar Uluslararası Kongre ve Sergi Sarayı önünde eylem yapan TAYAD'lılar, "Hapishanelerde 112 İnsan Öldü, Duydunuz mu?" sorusunu, bu kez tüm dünya basınına sordular, sansürün suç ortaklığı olduğunu haykırdılar.

31 Mayıs günü gerçekleştirilen eylemde, TAYAD'lılar hem içeride hem de kongre merkezi önünde, İngilizce "Hapishanelerde 112 İnsan Öldü, Duydunuz mu?" pankartları açtılar. Hapishanelerdeki tecriti ve ölümleri tüm dünya medyasının bulunduğu bir toplantıda haykıran 8 TAYAD'lı, AKP iktidarının polisi tarafından yakapaça gözaltına alındılar. Aileler aynı gün çıkarıldıkları mahkemede tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakıldılar.

Demokratik protesto hakkını kullanan TAYAD'lıların sansürü parçalama kararlılığı karşısında, AKP iktidarının "özgürlükleri" yine rafa kaldırılmıştı. TAYAD'lı Aileler tarafından yapılan açıklamada, "En meşru demokratik hakkımız olan kamuoyunu bilgilendirme hakkımızı gasbeden AKP iktidarı bugün de bizlere saldırdı." denilirken, gözaltına alınan TAYAD'lıların, Niyazi Ağırman, Mehmet Yücestepe, Nurten Tosun, Fatma Fırat, Asiye Ateş, Özhan Özgür, Emine Palabıyık ve Nazife Karaoğlu olduğu belirtildi.

TAYAD'lılar yaptıkları açıklamada, eylemlerinin nedenini şöyle anlattılar:

"Dört yıldır F tipi hapishanelerde süren tecriti anlatıyoruz kamuoyuna. Dört yıldır yakınlarımızın tabutlarını taşıyoruz. Hemen her gün basın açıklamala-

rı yapıyor, sokaklarda, meydanlarda, kamuoyuna sesimizi duyurabileceğimiz tüm mekanlarda "Tecriti

Kadının Ölümleri Durdurun" diye haykırıyoruz.

Biz hapishaneledeki yakınlarımızın sesi soluğu olmak için haykırırken üzerimizdeki baskılar artıyor. Sadece gözaltına alınmakla, tutuklanmakla, yerlerde sürüklenip toplanmakla sınırlı değil bu baskılar. Polisin saldırısı kadar basının duyarsızlığı ve uyguladığı sansürde biz tutuklu ve hükümlü ailelerine yönelik özel bir saldırı politikasıdır. Basın ve televizyonlar, bizimle ilgili haberleri yayınlamayıp, evlatlarımızın, eşlerimizin, kardeşlerimizin yaşadığı zulmün kamuoyunca öğrenilmesini engellemektedir.

Basının uyguladığı sansür hücrelerden yeni tabutlar çıkarmamızın temel nedenlerinden biridir. Sansür uygulayanlar bugüne kadar hapishanelerde yaşamını yitiren 112 insanın ölümünden sorumludur.

TAYAD'lı Aileler olarak her yerde evlatlarımızın sesi soluğu olmaya, tecrit ve sansür kaldırılıp ölümler durdurulana kadar, haykırmaya devam edeceğiz."

Kenan İpek de Ertosun gibi ödül peşinde

Ceza ve Tevkifevleri eski Genel Müdürü Ali Suat Ertosun'un "devlet üstün hizmet madalyası" ile ödüllendirilmesinin bir nedeni, 19 Aralık katliamı ve F tipi tecritin uygulayıcısı olmasından ise, bir başka nedeni de, bu suçları, tecriti kamuoyu önünde aleni şekilde savunma cürretinden kaynaklanıyordu.

Ertosun'un ardından Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürü olan Kenan İpek de, anlaşılan ödül almak istiyor. O da devraldığı katliamcılığı, işkenceli ölüm demek olan tecriti sürdürürken, işkenceciliği ve katliamcılığı da savunuyor.

Geçen hafta dergimizde de yer verdiğimiz, Radikal yazarı Yıldırım Türker'in 'F Tipi Hayat' isimli yazısındaki tecrit, katliam eleştirilerine cevap verdi Kenan İpek. F tiplerinin 'BM ve Avrupa standartlarına uygun' olduğunu ifade eden Kenan İpek, artık gizlenemeyen tecrit gerçeğini, hücreleri de inkar ederek şöyle diyor:

"Terör örgütleri ve yandaşları cezaevlerine geçmişte olduğu gibi şiddete dayalı örgütsel yapılarını sürdüremedikleri için karşı çıkmaktadırlar. Hayata Dönüş Operasyonu yargıya intikal etmiş ve henüz sonuçlanamamış olduğundan bu konuda görüş beyan edilmesinin doğru olmadığı kanısındayız." (28 Mayıs, Radikal)

Tam bir hamaset ve katliamcı kafanın ifadeleri bunlar. Sami Türk'den Cemil Çiçek'e, Ertosun'dan Kenan İpek'e hep aynı ifadeler. "Terör"

demagogilerinin ne için yapıldığını, gerçek niyetin katliamcılığın gizlenmesi olduğunu artık herkes biliyor. Ama katliamcılarının ikinci bir cümlesi yok.

Yargıya saygıları da dillere destan! Soruşturma izinleri verilmeyen davalarda niye yargıya saygıları yok? Ayrıca 19 Aralık Katliamının "yargıya yansıdığı" falan da yok. Katliam gününden bu yana katliamcılar iktidarın, Genelkurmay'ın korumasındalar. Yargıya operasyona katılanların isimlerini bile vermiyorlar. Peki Adalet Bakanlığı, bu konuda ne yapıyor? İsimleri vermeyen Genelkurmay'ı, "yargıya saygıya" davet ediyor mu? Katliamcılarının isimlerini alıp mahkemeye vermek için en küçük bir gayreti var mı?

Biliyoruz ki, bu sorular cevaplarını da kendi içinde taşıyor. Artık bırakın ölüm orucu direnişini, feda eylemlerini, insanları intihara sürükleyen tecrit gerçeğini inkar eden, 1 ve 3 kişinin kaldığı yerlere hücre bile diyemeyen bir kafanın hukuk, adalet umurunda olabilir mi? O da katliamcılarının korunmasından yanadır. Katliamcılarının sanık sandalyesine oturtulması, katliamın siyasi sorumlularının, Adalet Bakanlığı yetkililerin de sanık sandalyesine oturtulması demektir.

Kenan İpek de ölümlerin sorumluluğunu omuzuna almaya, ölüm hücrelerini savunmaya devam edebilir; belki ona da bir madalya takarlar! Ancak unutulmasın ki, 112 insanın ölümünün (belki daha da fazla olacak!) sorumluluğunu taşıyanlar tarih ve halk önünde lanetlenmişlerdir. Ve hiçbir madalya bu laneti yok edemez.

F tipleri hangi 'ayrıcalıklı demokrasi'nin ürünü?

Adalet Bakanı Cemil Çiçek, havaalanlarındaki VIP salonları uygulamasından yola çıkarak bakın ne diyor;

"Türkiye'de ayrıcalıklarla dolu bir demokrasi var. Ayrıcalıklı bir kesim kamu olanaklarıyla saltanat sürüyor. Sadece havaalanları ile sınırlı değil. Türkiye'de birçok kesim ayrıcalıklı konumda. Lojmanı, pazarı, lokali, tatil kampı, hastanesi, cenazesi hatta mezarı ayrıcalıklı olanlar var. Türkiye ayrıcalıklar nedeniyle halktan kopuk bir rejime doğru gidiyor." (30 Mayıs, Akşam)

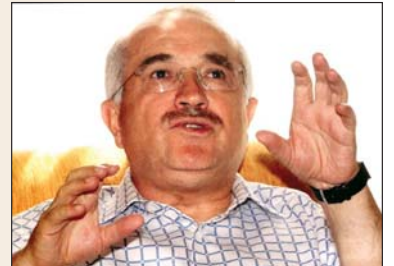
Peki F tipleri hangi "ayrıcalıklı demokrasi"nin ürünü? Tecrit hangi kast için, bunları da söyleyebiliyor mu Cemil Çiçek?

Söyleyemez; çünkü AKP'nin demokrasisinde kimileri VIP'lerde, her türlü ayrıcalıklar içinde yü-

zerken, kimileri de hücre ayrıcalığından, tecrit edilme ayrıcalığından, katledilme ayrıcalığından, diri diri yakılma ayrıcalığından sonuna kadar yararlanıyor!!!

Ve bu "demokrasi ayrıcalıklarının" uygulayıcısı, Cemil Çiçek'ten başkası değildir.

Kendisini "adalet savaşçısı" gibi göstermek isteyen Cemil Çiçek, hem tescilli bir Susurlukçu avukatı olarak, hem de AKP iktidarının kıdemli bir kurmayı olarak bu düzeninin bütün adaletsizliklerinin baş sorumlularındandır. O, sadece konuşur ve kendini pazarlar. Herkes, "Çiçek eşitlikten yana" diye düşünsün ister. Aynı Çiçek, gerçekten eşitlikten, hukuktan, adaletten yana olan devrimcileri F tiplerinde katletmeye, "kastlar yok olsun... eşitlik olsun" diyen, düşünceleri yok etmek için tretman programları uygulamaya devam eder.

260 gündür, kışın dondurucu soğuşu, yazın bunaltıcı sıcaklığı demeden, oligarşinin polisinin bütün bası, gözaltı ve tacizlerine rağmen oradalar, Ankara'nın göbeğinde, Abdi İpekçi Parkı'ndalar.

TAYAD'lı Aileler her ölümdede, dövizlerindeki rakamları değiştiriyor ve acılarını yüreklerine gömerek, F tipleri zulmünün canlı tanıkları olmayı sürdürüyorlar. Alevler içinde, yangınlar ortasında, hücre hücre eriyerek sürdürülen bir direnişin kazanacağını haykırıyorlar herkese. F tiplerindeki yakınları gibi sabırla, kararlılık ve inançla. F tiplerindeki evlatlarından birinin gönderdiği bu çizim, onları, TAYAD'lıları en güzel anlatıyor. Bu öfke, yüreklerindeki bu yangın, elbet zulmün sahiplerini de yakar.

Hastaneye sevk için ölmek mi lazım?

İnsana zerrece değer vermeyen bir iktidarın yönetiminde-ki hapishanelerde, hastaneye sevk olabilmek bile, bir mücadele, bir bedel sorunudur. Onlarca insan sevkleri yapılmadığı, zamanında tedavi olamadıkları için yaşamlarını kaybetmiştir. Ali Şahin bunun son örneğiydi. Ama bu uygulama, sadece siyasi tutsaklara yönelik de değil. Adli tutuklular da aynı katliamcı zihniyetten payına düşeni alıyor.

30 Mayıs günü **Antalya E Tipi Kapalı ve Yarıaçık Cezaevi**'nde yaşanan ve bir tutuklunun ölümü ile sonuçlanan isyan da, hastalanan tutuklunun hastane sevkini yapılmamasından ortaya çıktı. İdarenin bu tutumunu protesto eden tutuklular isyan etti. Olaylar sonucunda, 16 kişi sürgün edildi, koşuşları değiştirildi. Oligarşinin çözümü ancak böyle olur; cezalandırma.

Saatlerce haber alınamayan olaylara çok sayıda robocop jandarma timi müdahale etti. Müdahale sırasında yaralanmalar yaşanırken, hapishane önünde bekleyen aileler Valinin yolunu kestiler. Ailelere bilgi vermeyen, sanki kendisi “ilgili kişi” değilmiş gibi, “*Gerekli bilgiyi, ilgili kişilerden alırsınız*” diyerek oradan uzaklaşan vali Alaaddin Yüksel’in kaygılı ailelere cevabı ise, 4’ünü gözaltına aldırma oldu.

Aileler idareyi suçlarken, savcılık tarafından yapılan açıklamada, ölen kişinin isminin Ahmet Çaktı olduğu ve diğer tutuklular tarafından öldürüldüğü açıklandı.

Katliamcılar Gelmedi

Diyarbakır E Tipi Kapalı Hapishanesi'nde 1996'da gerçekleşen ve 11 kişinin beyinleri parçalanarak vahşice öldürüldüğü katliam davasına 31 Mayıs günü devam edildi. 72 görevlinin yargılanması bu duruşmada da gerçekleşmedi. Diyarbakır 3. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen duruşmaya sanık ve avukatları katılmazken, müdahil avukatlar hazır bulundu. Katliamcıların tutuklanması talebi yine reddedilirken, duruşma ertelendi. Olgarşinin katliamcılarını nasıl koruduğunun bir başka örneğidir Diyarbakır katliam davası. 8 yıldır kimlik bilgileri dahi alınamıyor devlet görevlilerinin.

Panelde Yazarlara Pankartlı Soru

29 Mayıs günü **Diyarbakır'da** düzenlenen **“Yazarlar ve Cezaevleri”** konulu panelde, **“Hapishanelerde 111 insan öldü, duydunuz mu?”** pankartı açıldı. Ragıp Duran'ın yönettiği, uluslararası PEN hapisteki yazarlar komitesi başkanı Eugene Schoulgin, Ceza Reformu Örgütü Başkanı Tunuslu Ahmet Otmani ve Metis Yayınları yönetmeni Müge Sökmen'in konuşmacı olarak katıldığı panelde, hapishanedeki yazarlar ele alındı. Hapishanelerdeki en büyük sorun 112 ölüm ve tecrit yoktu. Sökmen'in konuşması sırasında bir grup, pankart açarak bir konuşma yaptı. Hapishanelerdeki ölümlere karşı neden sessiz kaldıldığını, yazarlara neden ayrıcalık tanındığını eleştiren grup, bu durumu protesto etti. Konuşma, salonda alkışlarla karşılandı.

DETAK'tan Eylem

30 Mayıs günü Galatasaray Lisesi önünde bir eylem yapan DETAK'lılar, ölüm orucuna dikkat çekerek, duyarlılık çağrısı yaptı. Yapılan açıklamada, 112 kişinin öldüğü ve 113. ölümün de kapıda olduğu hatırlatılarak, “görmeyi bilen, kulakları duyan, yüreği insanlık için çarpan herkese sesleniyoruz, F tiplerindeki tutsakların öldürülmesine izin vermemelim” denildi.

TAYAD Hapishaneler Raporunu Açıkladı: Ebu Garib'den Daha Beter

Çağdaş Hukukçular Derneği'nde 31 Mayıs günü bir basın toplantısı düzenleyen TAYAD'lı Aileler, Nisan-Mayıs 2004 Hapishanelerdeki Hak İhlalleri Raporu'nu açıkladı.

TAYAD'lı Aileler adına açıklamayı yapan Naime Kara, tecrit zulmüne dikkat çekti. TAYAD üzerindeki baskıların da, tecrit, katletme ve sansür politikasının bir devamı olduğu dile getirilen açıklamada, "dört yıldır süren tecrit tutsak yakınları üzerinde de sürdürülüyor" denildi. Polisin sahte belgeler hazırlayarak üyelerini tutuklattığını, dernekle-

rini kapattığını dile getiren Kara, AKP iktidarının riyakarlığını da eleştirdi.

Çeşitli hapishanelerde yaşanan ihlallerin sıralandığı raporu basına dağıtan TAYAD'lılar, Türkiye hapishanelerinde yaşanan katliam, işkence olaylarının Irak'ta yaşananlardan daha büyük bir vahşet olduğunu dile getirdiler.

Ebu Garib'te yaşananları sözde kınayan AKP hükümetinin, F tiplerinde işkence, katliam ve baskıları sürdürdüğünü söyleyen Kara, Diyarbakır, Buca, Ümraniye, Ulucanlar ve 19 Aralık katliamlarında onlarca tutsağın vahşi şekilde işkencelerle, beyinleri parçalanarak katledildiğini hatırlattı.

En son olarak tedavisi yapılmadığı için tecritin katlettiği Ali Şahin'i hatırlatan Naime Kara, tecrit ve sansüre karşı duyarlılık çağrısı yaptı.

'F Tipi Cezaevleri, AB'nin Projesidir'

AKP iktidarının hazırladığı ve TTE ile zorunlu çalışmanın da getirildiği, direnme hakkının yok edilmek istendiği infaz yasa tasarısı ve tecrit, eylemlerle protesto ediliyor.

Ankara Yüksel Caddesi'nde 29 Mayıs günü bir açıklama yapan İHD, "Tecritten bir tuğla da sen sök" kampanyasına destek çağrısı yaptı. İHD Ankara Şube yöneticisi Süleyman Turan tecritin F tipleri ve İmrâlı'da sürdürüldüğünü söyleyerek, kampanyayı, tecrite ve İnfaz Yasası'na karşı başlattıklarını söyledi.

Aynı gün İzmir'de ÇHD, İHD ve TAYD-DER tarafından Konak Sümerbank önünde yapılan eylemde "İnfaz Yasa Tasarısı Geri Çekilsin" yazılı pankart açılarak Sümerbank önüne yüründü. Okunan açıklamada, ölümlerin sayısının 112 olduğu, 19 Aralık katliamının sorumlularının yargılandığı söylenerek, devrimcilerin baştan bu yana anlattığı gerçeği, "F tipi cezaevleri projesi, AB'nin projesidir" sözleriyle ifade edildi.

Malatya Hapishanesi'nde Her Gün Baskı, Saldırı

28 Mayıs günü bir açıklama yapan TAYAD'lı Aileler, Malatya Hapishanesi'nde yaşanan saldırılara dikkat çekti.

Hapishanelerdeki saldırı, tedavi engeli, hak gaspları gibi çeşitli uygulamaları sürekli açıkladıklarını hatırlatan TAYAD'lılar, Ali Şahin'in tedavisini engelleyerek ölümüne neden olanların başka tutsakların yaşam hakkı da dahil tüm haklarını gaspetmeyi sürdürdüklerini belirttiler. Malatya Hapishanesindeki tutsaklara yönelik baskı ve saldırıların bunun en somut örneği olduğu söylenen açıklamada, kadın tutsakların her gün saldırıya uğradığı belirtilerek, son bir ay içindeki iki saldırı, şöyle anlatıldı.

"Altı kadın hükümlünün kaldığı hücreye giren yirmi erkek gardiyan ayakta baskı araması dayatarak saldırmıştır. Bayan hükümlüler kaba dayaktan geçirilmiş, "Gelecek sefer gardarmalarla birlikte geleceğiz" denilerek tehdit edilmiştir. Saldırının ardından savcılığa suç duyurusunda bulunan yakınlarımız, savcının "koşuş araması için gelen gardiyanlara saldırmışsınız! Onları dövmüşsünüz. Hakkınızda soruşturma açıldı" suçlaması ile karşılaşmıştır. Altı kadın nasıl olur da 20 erkek gardiyanı dövebilir? 8 Temmuz 2004'te yakınlarımız bu komik iddiayla mahkemeye çıkacaklardır.

İkinci saldırı 10 bayan gardiyan ve bir grup erkek gardiyanla gerçekleştirilmiştir. Bu kez bahane ayakkabı değil, terlik araması olmuştur. Yakınlarımız yine suç duyurusunda bulunmuş fakat halen sonuç alamamıştır.

Bunların dışında hastaneye sevk edilen Gülay Efendioğlu, Güler Zere ve Elif Akkurt aynı nedenle götürülmemiştir. Hastaneye gidebilmeleri için terliklerinin aranması koşulu dayatılınca; "Biz yalınayak gideceğiz" diyen yakınlarımızın muayane ve tedavisi engellenmiştir. Mahkemeye gidişlerde de aynı nedenle engellemeler yaşanmaktadır."

Şu an tutsakların görüşlere yalınayak çıktığı belirtilen açıklamada, saldırıların münferit olmadığı gibi, aynı zamanda tutsak yakınlarına yönelik çeşitli kefiy engellemeler biçiminde de sürdüğü dile getirildi.

Adli Tıp nasıl AB'ye uydurulur?

Tescilli işkence aklayıcıları terfi ettirilerek

Ölüm orucunda sakat kalan Wernicke Korsakof hastalarını birbiri peşisıra tutuklayan, Adli Tıp Kurumu'nun, bir ay içinde tamamlanacak proje ile, AB standardına getirileceği duyuruldu. Bilindiği gibi, AB, hazırladığı 166 sayfalık raporla Adli Tıp'ın yapısını eleştirmişti.

Her türlü hak ve özgürlükte sergilenen ikiyüzlülük burada da aynı: Namuslu hekimler, Tabip Odaları aylardır bas bas bağıyor, Adli Tıp'ın nasıl işkence aklayıcısı, nasıl hak hukuk tanımaz hale getirildiğini gözler önüne seriyor, AKP iktidarı tüm bu tepkileri duymazdan geliyor ve sadece kadrolaşıyor. AB söyledi, şimdi "reform"dan söz edilmeye başlandı. Bu senaryoyu tamamlayacak ifade şu olmalı: "ne yapıyorsak AB için değil, halkımız için yapıyoruz!!!"

Peki gerçekten Adli Tıp reform mu yapacak? Ya da AB'ye nasıl uydurulacak?

AB'ye uyum dedikçe, her alanda baskının daha yoğun ve "AB'ye uygundur" kılıfı altında sürdürülmesine tanık olunmakta. Adli Tıp'ta da farklı olmayacaktır. İstisnaları, namuslu hekimlerin çabalarıyla verilen raporları ayırırsak, yine oligarşinin suçlarının aklayıcısı, mahkemelerin hukuksuzluklarının gerekçelendiricisi olacak.

İşkence Aklayıcısı "Dr." Nur Birgen "AB'ye Uyum"a Uygun Mu?

Örnekleri çoktur, ancak kamuoyu nezdinde en fazla teşhir olan işkence aklayıcısı, "doktor" Nur Birgen'dir. Beyoğlu Adli Tabibi olduğu dönemde, işkence izlerini gizlemekten, yani aleni işkence aklayıcılığından dolayı Türk Tabipleri Birliği tarafından 1998'de 6 ay meslekten uzaklaştırılan Nur Birgen, AKP tarafından Adli Tıp

talarına "iyileşti" raporlarının altında da imzası bulunuyor.

Buyurun size "reform"! Buyurun size "işkenceye sıfır tolerans" yalanının gerçek yüzü! İşkencecilerin ve aklayıcılarının terfi ettirilmesi politikası bu iktidarda da aynen sürüyor. AKP'nin kadroları bunlar işte!

İşkenceyi gizlemek, suça doğrudan ortaklıktır. Hukukçular, adli tıp uzmanları, "Birgen'in hiçbir raporu tarafsız olamaz" diyorlar. AKP'nin kararı değişir mi? AB emretmedikçe hayır.

Adli Tıp'ın "AB'ye uydurulması" maddelerinden birine göre, "*Doktor muayene sonucunu mühürlü zarfa koyduktan sonra polisi içeri alacak, polis işkence yapıp yapılmadığına dair doktorun ne yazdığını okuyamayacak, rapor da bu şekilde savcılıklara teslim edilecek*" imiş... Nur Birgenler'i Adli Tıp'ta etkili ve yetkili yerlere atadıktan sonra polisin okumasına, orada bulunmasına ne gerek var? İşkence aklayıcıları vazifelerini la-yıkıyla yaparlar.

Kurumu 3. İhtisas Kurulu Başkanlığı'na atandı. Wernicke Korsakoff has-

F Tipinde Bir Ölüm Daha

İnfaz koruma memuru (gardiyan) İlhan Köse'yi öldürmek suçlaması ile tutuklanarak Kırıkkale F Tipi Hapishanesi'ne konulan Mehmet Akdemir isimli adli tutuklunun "intihar ettiği" açıklandı. Tutuklanmasından iki gün sonra "intihar etmesi", örnekleri bilir, "infaz edip intihar etti açıklaması yapma" politikasını akıllara getirdi. Öyle ya da böyle, F tipleri can almaya devam ediyor. Örneklerinin çoğalmasına kimse şaşırmasın; tek başına hücrelerde tutulan hiç bir tutuklunun can güvenliği yoktur.

Denizlerin Köprüsüne Yasak!

Deniz Gezmiş ve yoldaşları, 1968'de Hakkari'de Zap Suyu üzerine bir köprü kurmuşlardı. Sadece bir "köprü" değildi o; Kürt ve Türk halkının **kardeşlik**, devrimci gençlikle köylülüğün ayrı **ittifak** köprüsüydü o köprü. Devrimci Gençlik, o yıllarda Karadeniz'in dağlarından Ege'nin pamuk tarlalarına, Kürdistan köylerinden, Akdeniz yaylalarına kadar her yanı dolaşıyordu. Amaçları **devrimi** örgütlemektir. Yaptıkları her şey bunun bir parçasıydı. Köprü de.

Bu köprü, 1999'da "güvenlik gerekçesiyle" dev-

let tarafından yıkıldı. Köprü'nün yeniden inşası için geçtiğimiz günlerde "Köprü İnşa Girişimi" kuruldu. Denizlerin oraya gidip o köprüyü inşa amacıyla, Girişimin amacı arasında bir yakınlık yoktu. "AB kapısındaki Türkiye'de" AB'ci medyanın desteğinde "kolay bir iş" olacağını düşünmüşlerdi. Ama oligarşi, sınıfsal cevabını verdi yine. Girişimin köprü'nün inşası için 10 Mayıs'ta valiliğe yaptığı başvuruya geçen hafta çeşitli bahanelerle "red" cevabı verildi...

Silahlı Devrim Cephesi'nin önderleri Denizler'e, Mahirler'e, İbolar'a dair her şeyi yoketmeye çalışmak, oligarşinin değişmeyen politikasıdır. Denizler'i yaşatmak, bu politikaya karşı mücadeledir.

Bütün DGM kararları iptal edilmelidir!

Niye kaldırıldı Devlet Güvenlik Mahkemeleri?

Resmi açıklamaya göre, “AB’ye uyum” için! Çünkü, AB, DGM’lerin “**anti-demokratik**” olduğunu söylemiş, AKP iktidarı da bunu kabul ederek değişikliği gündeme getirmişti.

Bu bir **oyun değilse**,

Bu bir **aldatmaca değilse, hukuken ve ahlaken** yapılması gereken; bu anti-demokratik mahkemelerin verdiği kararların iptal edilmesi-
dir.

Çünkü DGM’lerin verdiği kararlar da anti-demokratiktir. Burjuva hukukunun bile asgari gereklerinin yerine getirilmediği davalar sonucunda verilmiş kararlardır.

DGM davalarında tutsakların ve avukatların savunma hakkı gasbedilmiştir.

DGM’ler, savunmanın gösterdiği tanıkları, kanıtları, araştırma isteklerini sürekli reddeden bir “yargılama” tarzının adı olmuştur.

DGM’ler, önüne getirilen sanıklara ceza vermek için de hiçbir kanıt ihtiyacı duymamış, polis ve MİT raporlarına göre karar vermiştir.

DGM’ler, hukukun, “hukuk” adına yokedilmesidir. DGM’ler, faşizmin terörünün “yargı” kılıfına büründürülmüş halidir.

Böyle bir mahkemenin verdiği tüm kararlar iptal edilmeksizin, o ülkede **adaletten, hukuktan söz edilemez**. Bu kararlar iptal edilmediği sürece, yapılacak hiçbir değişiklik, gerçek anlamda, hukuktan yana bir değişiklik sayılamaz.

AKP hükümetinin gerçekten yargıyı “demok-

ratikleştirmek” gibi bir derdi, amacı da yoktur zaten. Hatırlanacağı gibi, **ölüm orucu** direnişinin taleplerinden birisi de “**DGM’lerin Kaldırılması**”ydı. Oligarşinin sözcüleri, bu talebe cevaben DGM’lerin “**devlet için vazgeçilmez**” olduğunu söylüyorlardı o günlerde. Gerçek budur. Baskı ve terörle yöneten hiçbir hükümet, DGM’lerden vazgeçemez. Çünkü bu “özel” mahkemeler, faşist terör sisteminin bir parçasıdır. Zulmün her biçimi ve zulmedenler, bu mahkemeler aracılığıyla aklanır ve yine bu mahkemeler aracılığıyla, devrimciler, vatanseverler, ilericiler “cezanlandırılır”!

Daha kaldırıldığı gün, DGM’lerin yerine konulacak mahkemeler de hazırlanmaya başlanmış-
tır. DGM’lerin yerine konulacak mahkeme ise, hukukun katledilmesinde DGM’lerden daha pervasız olacaktır.

Basına yansıyan bilgilere göre, Adalet Bakanlığı bürokratlarının yaptığı toplantılarda yeni kurulacak mahkemelerin **içeriğinden çok ismi** tartışıldı. Öyle olması da doğal; çünkü “içerik”te bir değişiklik yok. **Mazrufu değil, zarfı değiştiriyorlar**.

Bakanlığın işkenceci, katliamcı, infazcı, zindancı bürokratlarının önerdikleri isimler arasında şunlar var: “**Terör Mahkemesi**”, “**Çıkar Amaçlı Suç Örgütleriyle Mücadele Mahkemesi**”, “**Bölge Ağır Ceza Mahkemesi**”... Son olarak “**Organize Suçlar Ağır Ceza Mahkemeleri**” ismi ağırlık kazanmış.

Seçtikleri isimler zihniyetlerini de yansıtır.

Sayı 111

25

6 Haziran
2004

Devlet Politikası; Zulmeden memurumu korurum!

22 Ocak gününü hatırlıyor musunuz? Hani “**karın İstanbul’u teslim aldığı gün**”. İşte o gün 8 yaşındaki Atalay Kemaloğlu, okul yönetiminin sorumsuzluğuyla o kar fırtınasının içine bırakılmış ve donarak ölmüştü.

Ailesi, oğullarının ölümü nedeniyle okul yönetimi hakkında Ümraniye Adliyesi’nde suç duyurusunda bulundu. Suçlananlar “**devlet memuru**”ydu. Bu nedenle dilekçe Ümraniye Kaymakamlığı’na havale edildi. Kaymakamlık

izni olmadan soruşturma açamazdı. Kaymakamlık geçen hafta sözkonusu devlet memurlarıyla ilgili “**soruşturma izni verilmemesi**” kararını açıkladı.

İşkencecisine, infazcısına, soyguncusuna, halka zulmeden her memuruna sahip çıkan devlet, bu defa da aynı zihniyetle davranmıştı.

AB’cilik oyunundan bir sahne daha: AB’ye uyum yasalarına göre, Memurun Muhakematı Kanunu artık eskisi

gibi işlemeyecekti! Ama böylesi sıradan –doğrudan devlete yönelik bir şikayetin sözkonusu olmadığı– bir konuda bile, memurunun soruşturulmasına izin vermiyor devlet.

Öğretmenler suçlu veya suçsuz; bunun araştırılıp soruşturulmasına bile izin vermiyor halk düşmanı kafa. Tabii aynı öğretmenler, en doğal hakları için eylem yaptıklarında, aynı kafa, hızla soruşturmalar açıp cezalar yağdırıyor, bu da devletin memuruna bakışının öteki yüzü.

**“NATO’ya en ucuz askeri Türkiye sağlıyor.
Bir Türk askerinin bize maliyeti 23 cent!”**

ABD Dışişleri -eski- Bakanı John F. Dulles

NATO’nun 28-29 Haziran tarihlerinde İstanbul’da yapılacak olan zirvesinde, emperyalist devletlerin liderleri buluşacak ve halklara karşı yeni saldırı kararları, NATO’nun yeni stratejileri belirlecek. Peki NATO nasıl bir örgüttür? Hangi ihtiyacın ürünü olarak ortaya çıkmış ve kurulduğu günden bugüne halklara karşı hangi suçları işlemiştir? Tarihi boyunca halkların özgürlük, bağımsızlık, demokrasi özlemlerini kanla boğmaya çalışmış, kapitalist sömürü çarkını kırarak sosyalizmi kuran ülkeleri kuşatma işlevi görmüş, bugün dünya halklarına işgalleri, boyun eğmeyi dayatan Amerikan İmparatorluğunun önünü açmış bir örgüt olan NATO için bu soruların cevaplarını elbette bir yazı dizisi kapsamında ortaya koymak zordur. Biz, burada özetle yetineceğiz.

ABD’nin kapitalist dünyanın efendisi haline gelişi ve ‘zorunlu entegrasyon’

2. Paylaşım Savaşı’nın ardından, kapitalist dünyanın liderliği Avrupa emperyalistlerinden ABD’ye geçmiş, Amerika, askeri, ekonomik ve siyasi olarak belirleyici duruma yükselmiştir. Avrupa ise, savaşın yarattığı tam bir yıkım halindedir. Onmilyonların katledildiği emperyalist paylaşım savaşında topraklarına tek bir kurşun düşmeyen ABD, Avrupa’dan Asya, Afrika, Latin Amerika ülkelerine kadar dünyanın pek çok ülkesine kanlı pençesini geçirerek kendisini kapitalist dünyanın efendisi ilan etmiştir.

Üstelik, dünyanın üçte biri kapitalist sömürü zincirini kırarak, sosyalizm saflarında yerini almış ve dünyanın bir çok bölgesinde ulusal ve halk kurtuluş savaşları alabildiğine gelişmekte, sosyalizm dalgası kapitalist Avrupa’yı da ciddi şekilde sarsmaktadır. Avrupa emperyalistleri çaresizlik içindedir. Bu ülkelerde yaşayan halklar aklıktan kıvranır hale gelmiş,

özellikle Fransa ve İtalya’da grevler ard arda patlak verirken, halklar nezdinde komünist partilerin prestij kazanması ve sosyalizmin umut olarak görülmesi tehlikesi de giderek büyümektedir.

İşte bu koşullar, iki paylaşım savaşı yapan emperyalist devletleri, kendi aralarında “zorunlu entegrasyona” gitmeye ve buna uygun kurumları yaratmaya zorlar. Elbette tüm bu askeri, siyasi, ekonomik kurumlar, ABD’nin mutlak egemenliği ve öncülüğünde olacaktır. Askeri alandaki emperyalist ittifakın ifadesi olan NATO, bu kurumların başında gelir.

Halkların sömürü zincirlerini kırarak Sosyalist Sisteme dahil olmasını önlemek için emperyalistler askeri ittifaka gidiyor

Kendi aralarındaki bütün çelişki ve çatışmalara karşın, emperyalistleri ortak bir askeri örgütlenmeye iten, dünyanın 1/3’nü kaplayan sosyalist ülkelerden ve sosyalizmin halkların umudu olmasıyla gelişen devrim dalgasından duydukları korkudur. Askeri örgütlenme arayışı ilk olarak, sosyalist sistemin yanbaşıyla yaşamak durumunda kalan, Avrupa emperyalistlerinden gelir. Mart 1948’de Belçika, Fransa, Lüksemburg, Hollanda ve İngiltere “silahlı saldırı karşısında kendilerini korumak için” **Brüksel Anlaşması**’nı imzalarlar. Savaştan güçlü olarak çıkan ABD bu gelişmeye seyirci kalmaz. Aynı yıl ABD ve Kanada da toplantılara katılmaya başlar. Eylül ayında da varılan anlaşma çerçevesinde **Batı Savunma Birliği Örgütü** kurulur.

Paylaşım savaşı sonrası ABD’nin öncülüğünü yapmayı planladığı askeri örgütlenmeyi bu örgüt tam olarak ifade etmemektedir. ABD’nin istediği dünyanın jandarmalığını üstlenebilecek, daha kapsamlı bir askeri örgüttür. İdeolojik kaynağını **Truman Doktrini**’nden alan bu görüşte “ABD’nin isteyen her ülkeye komünizme karşı savaşında her türlü yardımı yapacağı” ifade edilmekteydi. Amerikan emperyalizminin amacı sadece sosyalist ülkeleri “kuşatmak” da değildi. Elinde bulundurduğu askeri güçle Avrupa emperyalistlerinin üzerinde de dene-tim kurmak istiyordu.

4 Nisan 1949’da ABD, Kanada, Belçika, Danimarka, Fransa, Hollanda, İtalya, İngiltere, İzlanda, Lüksemburg, Norveç ve Portekiz tarafından imzalanan anlaşma ile NATO kuruldu. 18 Şubat 1952’de Yunanistan ve Türkiye, 1982 yılında İspanya, 1955’te Almanya, 1999’da Macaristan, Çek Cumhuriyeti ve Polonya, 2004’te ise Estonya, Bulgaristan, Letonya, Litvanya, Romanya, Slovakya, Slovenya NATO’ya üye oldular. ABD üstünlüğünü NATO’da kabul ettirirken, bundan rahatsız olan Fransa, 1967’de NATO’nun askeri kanadından çekildi. (1993’te tekrar girdi.)

Kuzey Atlantik Pakti’nin (NATO) kuruluş amaç-

larını özetlersek:

- Sosyalist sisteme karşı güçlü bir saldırı örgütü oluşturmak
- Savaşta yanmış yıkılmış olan Avrupa'yı olası bir devrim tehlikesinden korumak ve kapitalist dünya üzerinde hegemonyasını kurmak
- Yeni-Sömürgelerin ulusal kimlikli ordularını kendi denetimi altına alarak yönlendirmekti.

NATO'nun amaçları yalnızca bunlarla da kalmayacaktı. Emperyalizmin dünya halklarına yönelik tüm saldırıları buradan organize edildi. Belirleyici olan ABD olacak, tüm emperyalist tekellerin dünya üzerindeki çıkarları, kendi aralarındaki dengelere paralel olarak korunacaktı. Halk kurtuluş savaşlarının geliştiği ülkelerde kontrgerilla örgütleri kurulması, emperyalizmin Yeni Dünya Düzeni'ne direnen Yugoslavya gibi, ülkelerin başına bombalar yağdırılması, gizli-açık operasyonlarla katliamlar gerçekleştirilmesi hep NATO karargahlarında planlanmıştır. NATO, dünya halklarının ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelelerine, sosyalist, anti-emperyalist güçlere düşmanlığı çok aleni olan bir örgüttür.

ABD emperyalizminin eşkiyalığını tüm dünyanın gözleri önüne seren bu paktın esasını ABD'nin tüm dünyada tahakkümünü sağlaması oluşturmuştur ve bugün de böyledir. Bu nedenle, ABD, NATO için hiçbir "fedakarlıktan" kaçınmaz. Silah, para ne gerekiyorsa verir. İlk yirmi yılında ABD'nin NATO üyelerine yönelik 25 milyar dolar gibi yüksek miktarda askeri yardımda bulunması bu gerçeğin bir sonucudur.

NATO'ya üye ülkeler arasında Türkiye gibi ülkelerin yer alması bu gerçeği değiştirmez. Hiçbir emperyalist kurumda, üye ülkeler eşit koşullarda olmazlar. Tıpkı IMF'de olduğu gibi, belirleyici olan ABD emperyalizmidir, diğerleri onun politikalarına hizmet ederler. Türkiye iktidarlarının "NATO'nun ikinci en büyük askeri gücüyüz" demagogilerinin bu anlamda hiçbir kıymeti harbiyesi yoktur. Zira, bu askeri gücün emperyalistler için ne anlama geldiğini, daha NATO'ya üyeliğin ilk yıllarında ABD'nin Dışişleri Bakanı Dulles, yazı dizimizin girişinde yer alan sözle ifade etmiştir.

NATO'nun resmi kuruluş amacında, "Dünya barışını korumak" ifadeleri yer alır. Emperyalizm tüm kavramları çarpıttığı, halklara karşı bütün saldırıganlıklarında, sömürü ve yağma savaşlarına "barış, medeniyet götürme, özgürleştirme" gibi "ulvi amaçlar" demagojisine başvurduğu gibi, burada da alabildiğine demagogiktir. Sovyetler Birliği daha baştan bu oyunu bozmuştur. NATO'ya üyelik için Sovyetler'in başvuru yapması ve ABD'nin vetosu, "dünya barışını koruma" yalanının içyüzünü de gösteren bir gelişme olarak kaydedilmiştir.

"Dünya barışını" yok eden emperyalistlerdir.

Truman Doktrini ve Marshall Planı

Dünyanın efendiliğine soyunan ABD emperyalizminin bu yardım programları sömürge ülkelere yönelik politikalarındaki köklü değişikliklerin de ilk işaretiydi.

ABD Başkanı Truman, 1949 yılının Ocak ayında artık ABD'nin dış politikasında 4 temel noktanın belirleyici olacağını söylüyordu.

1- BM'nin Amerikan çıkarlarına göre hareket etmesini sağlamak, 2- Dünyanın çeşitli bölge ve ülkelerinde, kendi egemenliklerini sağlamak için buralarda kuvvet üstünlüğünü ele geçirmek. Bunun içinde askeri, diplomatik, siyasi vb. tüm yönetimleri kullanmak, 3- Askeri alanda sıkı işbirliğinin artırılması ve askeri, siyasi blokların kurulması, 4- Azgelişmiş ülkelere Amerika'nın, iktisadi yardım yollarıyla sokulması.

Evet Truman Doktrini sömürge ülkelere askeri ve ekonomik "yardım" ve anlaşmalar yapmayı öngörüyordu. Özünü ise anti-komünizm propagandası oluşturuyordu. **"İsteyen her ülkeye komünizmle savaşında her türlü yardımın yapılacağını; ABD'nin aynı zamanda iç savaşlarda da taraf olduğunu"** belirten Truman Doktrini'nin hedefi, Sovyetler Birliği'ni sosyalizmi kuşatmaktı. **"Çevreleme stratejisi"** izlenecekti. CONTAIHEMET (çevreleme) denilen bu stratejide sosyalist ülkelerle sınır olan ülkelerin sosyalist yayılmaya karşı askeri ittifak yapılmasını öngörüyordu.

Marshall Planı ise sömürge ülkelere ekonomik yardımı içeriyordu. Planın uygulamaya konulduğu ilk yıl, aralarında Türkiye ve Yunanistan'ın da bulunduğu 16 ülkeye toplam 16 milyar dolarlık yardım yapılırken bu yardımlar daha sonraki yıllarda da sürecekti. Bu ilişki sayesinde ülkemiz bir ABD eyaleti, komünizme karşı emperyalizmin ileri karakolu oldu, uşaklaştırıldı, bağımlılık zincirleri gide-rek sıkılaştırıldı.

"Komünizme karşı" alınan bu önlemler yetmiyor, devrim dalgası büyüyordu, Batı Avrupa da devrim tehlikesiyle yüzyüzeydi. Askeri bir örgütlenme gerekiyordu.

Dünya tarihinin en büyük askeri örgütü de böyle bir barışı sağlamanın tek yolu olan, emperyalizmin dünya üzerinden silinmesi, sömürü ve zulüm çarklarının kırılmasını önlemek içindir. Nitekim, NATO'nun kuruluşu ile birlikte emperyalist ülkeler büyük bir silahlanma yarışına girmişlerdir. Emperyalist silah tekelleri kasalarını doldururken, nükleer silahlanma dünya gündeminin baş köşesine oturmuştur. "Soğuk savaş" diye adlandırılan süreç de böyle başlar.

Türkiye'den SSCB'ye doğrultulan nükleer silahlar

Sosyalist sistemi yıkmak için silahlanmaya hız veren emperyalistler, 1962'de stratejik nükleer silahlar üretiminin önünü açtılar. Amerika, Sovyetler'e en yakın NATO ülkesi olan Türkiye topraklarına uzun menzilli nükleer füzeler yerleştirdi. Türkiye, Kore'de kendi evlatlarının kanını satarak girdiği NATO aracılığıyla bir Amerikan üssü haline dönüşmeye başlamıştı bile.

Sovyetler Birliği, bu açık saldırganlık karşısında, Küba'ya orta menzilli nükleer füzeler yerleştirir. Emperyalizmin "Küba'yı yok etme" tehditlerinin, görüşmelerin ardından her iki ülke de nükleer silahlarını sökmek zorunda kalır. Tarihe, "Küba füze krizi" olarak geçen bu olay, emperyalizmin dünya için nasıl bir tehdit olduğunu gösterdi.

Avrupa'nın ısrarı ile NATO stratejisinde değişikliği giderler, konvansiyonel silahlara ağırlık verilir. ABD'nin nükleer tehdidi boşa çıkarken, savaşın yaralarını saran Avrupa emperyalistleri, ABD'nin hegemonyasından duydukları rahatsızlığı ifade etmeye başlarlar. İlk tepki Fransa'dan gelir. Fransa Devlet Başkanı de Gaulle 22 Kasım 1964'de yaptığı açıklamayla NATO'nun askeri örgütlenmesinden çekildiklerini açıklar. Diğer Avrupalı emperyalistler "devrim tehlikesi" korkusundan ABD hegemonyasını kabullenmek zorunda kalırlar.

Kuruluşu "savunma" stratejisine değil, emperyalist saldırganlığa dayanır

NATO, kuruluşunu BM Anayasası'nın 51. Madde-sinde yeralan "**saldırıya uğrayan üye ülkelerle yardımlaşma**" ilkesine dayandırmak ister. Bu emperyalizmin BM'yi kullanarak askeri örgütlenmelerini meşrulaştırma çabasıdır. NATO BM'ye üye ülkelerin hepsini kapsamadığı gibi, onunla direk bir organik bağı da yoktur.

"Emperyalistlerin birleşik ordusu niteliğindeki NATO her dönem varlığına "meşru" bir kılıf uydurmaya çalıştı. NATO, herne kadar dünya siyasetinde söz sahibi olan emperyalistlerce kurulmuş olsa da halkların nezdinde saldırgan yüzünü gizleme ihtiyacı hissediyordu." Kuruluşunu BM Anayasası'na dayandırma ihtiyacı da buradan kaynaklıdır. Güya bu maddeyle, "**Avrupa'nın komünist bir saldırı ve işgal tehdidi altında olduğu**" bahanesiyle paralellik kuruldu. Böylece "Avrupa'nın güvenliği" de NATO tarafından sağlanmış olacaktı. Oysa NATO daha baştan "**savunma**" örgütü olarak değil; halklara karşı **saldırı** amacıyla kurulmuştu. NATO'nun kuruluşuna ön ayak olan Truman Doktrini'nde bu emperyalist amacı açık olarak görmek mümkündür.

NATO'nun 1990'a, Sosyalist sistemin yıkılışına kadar "**düşman**" tanımını sosyalist sistem oluşturdu. Ancak, emperyalistlerin "**düşman**" tanımında

sadece devrimini yapmış olan sosyalist ülkeler yer almadı tek başına.

Emperyalistlerin medya tekelleri aracılığıyla "meşru savunma gücü" gibi sunulmak istenen bu örgüt, dünyanın her yanında sınıfsal ve ulusal kurtuluş hareketlerinin tümünü, (elbette başta NATO ülkelerindekiler olmak üzere) devrimci-ilerici hareketleri, emperyalizmin çıkarlarının önünde engel olan güçleri, bu doğrultudaki her tür gelişmeleri "**düşman unsurlar**" olarak değerlendiregelmiştir. Hatta, devrim iddiası taşımayan "komünist", "sosyalist" partiler, reformist, uzlaşmacı güçler dahi NATO tarafından düşman olarak görülmüştür. NATO'nun nasıl bir "savunma örgütü" olduğu, her türlü gayri-meşru örgütlenmelerin ana karargahı olmasından, kontrgerilla örgütleri kurmasından da anlaşılmaktadır. (ileride döneceğiz.)

Afganistan işgalinin dayandırıldığı, NATO'nun 5. maddesi, "*Üye ülkelerden birine karşı saldırı, tüm üyelere yapılmış sayılır. NATO, saldırıya uğrayan üyeye yardım eder*" der. Sözde, bu madde "saldırı karşısında savunma" mantığını ifade eder, ancak 1966 yılında alınan NATO kararı, onun saldırganlığını dünya için nasıl bir tehlike olduğunu da gösterecektir. Buna göre, NATO, üyesi olan bir ülkeye "konvansiyonel silahlarla" yapılan bir saldırıya karşı, "nükleer silahlarla cevap verme"yi politika olarak benimser. Varşova Paktı'nın bu maddeyi kaldırma yönündeki önerileri de emperyalist saldırganlık örgütü tarafından reddedilir.

Bu dönem NATO'nun **askeri doktrini**ni iki temel ilkeye dayanır. **Birincisi**; ABD birliklerinin sosyalist ülkelerle komşu olan Avrupa ülkelerinin sınırlarına yerleştirilmesi ve Batı Almanya'nın yeniden silahlandırılmasından oluşan "**ileri savunma**"; ikincisi, sosyalist ülkelerle yaşanacak bir çatışmada ABD'nin nükleer silahlarının kullanılmasından oluşan "**nükleer şemsiye**"dir. Bu dönemki stratejisini de "yığınsal misilleme" olarak adlandırır. "*Sözde savunmaya yönelik bir anlam taşıyan 'misilleme' terimi, ABD nükleer silahlarının Sovyetler Birliği'ni ve Doğu Avrupa sosyalist ülkelerini yenmek için kullanılmasını öngören bu stratejinin özde saldırgan doğasını gizlemek amacıyla seçilmiştir.*" (Genrikh Trofimenko, Amerikan Savaş Stratejisi, sf:178)

ABD, "misilleme" demagojisiyle saldırgan yüzünü gizlemek isterken, diğer taraftan Sovyetler Birliği'ni ve dolayısıyla sosyalist sistemi çöktürmek için nükleer silahlarını Sovyet topraklarına yönelik Türkiye'ye konuşlandırır. İşbirlikçi Menderes'in, Kore'de dökülen Anadolu gençlerinin kanı karşılığında ülkemizi soktuğu NATO, Türkiye'yi, dahası tüm dünyayı bir nükleer savaş krizi ile karşı karşıya bırakmıştır. Bu olay tarihe, "Küba füze krizi" olarak geçer.

-Sürecek-

AKP ve Genelkurmay BOP'a destekte hemfikir

Amerikan emperyalizminin Ortadoğu hegemonyasına uşaklık itirafları

Genelkurmay ve Tayyip Erdoğan yaptıkları açıklamalarda ABD'nin stratejisinin emrinde olduklarını tescillediler ve BOP'a destek verdiler.

Amerikan emperyalizminin Ortadoğu'yu ege-menliği altına alma projesinin adı olan **Büyük Ortadoğu Projesi (BOP)** Haziran ayı boyunca çeşitli emperyalist zirvelerin de konusu. İşgalle sonuç alamayan Amerika, şimdi "demokrasi, özgürlükleri geliştirme, değişim-dönüşüm..." gibi yalanlara dayandığı BOP ile sonuç almak istiyor. Amaç aynı; Ortadoğu'yu emperyalizmin pazar alanı haline getirmek, bütün kaynaklarına el koyarak, emperyalist tekellerin dünya egemenliğini büyütmek.

Emperyalist Zirvelerin Masasındaki Ortadoğu Ve Türkiye'ye Biçilen Rol

Haziran ayında üç önemli emperyalist zirvenin konusunu Büyük Ortadoğu Projesi, yani Ortadoğu'da emperyalist işgal ve talanın önüne açma konusu ele alınacak.

Birincisi; 8-10 Haziran'da en zengin 8 kapitalist devletin bir araya geleceği **G-8'ler toplantısı**. Avrupa ve Amerika emperyalizmi Ortadoğu'yu paylaşım pazarlıklarını yapacak. Bu toplantıya Tayyip Erdoğan da, Bush'un davetlisi olarak katılacak ve "**Laik Türkiye Modelini**" anlatacak. Yani, sıkça dile getirdiğimiz, Ortadoğu ülkelerine model olma rolünü pazarlayacak. Bu rolün kime hizmet ettiği artık biliniyor.

İkinci toplantı ise, 25-26 Haziran'da **AB-ABD zirvesi**. Burada da G-8'deki pazarlıklar sürecektir. NATO zirvesi öncesi emperyalistler İstanbul'un son hazırlıklarını ele alacaklar.

Üçüncüsü ise ülkemizde yapılacak olan, 28-29 Haziran **NATO zirvesi**. NATO'nun yeni işlevi, BOP'ta oynayacağı rol, Irak işgaline NATO'nun doğrudan ortaklığı gibi konular ele alınacak. Emperyalistler arasındaki pazarlıklar ise, büyük olasılıkla bu toplantıda son şeklini almış olacak.

Tüm bu zirvelerde, Türkiye hep "verici" durumunda. Emperyalistlere nasıl hizmet edebileceğini efendilerine izah edecek. Bunun için, NATO zirvesi öncesi Bush, Ankara'da görüşmeler yapacak ve zirve öncesinden sözleri almış olacak. Bu istekler arasında; BOP'a açık destek, yeni üsler ve Afganistan batağına daha fazla asker gönderme gibi konular var.

BOP şekillendirilirken, Ortadoğu halklarının ne düşündüğünün ise hiçbir önemi olmadığı açıktır. İşbirlikçi Arap rejimlerinin kimisi dahi bu duru-

ma isyan ederken, halklar gerçek düşüncesini Irak'da, Filistin'de direnerek, işgale karşı çıkarak söylüyorlar.

Genelkurmay ve AKP'den BOP'a Destek

BOP'a ilişkin, şu ana kadar ayrıntılarının bilinmediği, resmi görüşmeler olmadığı açıklamaları yapıldı, sürekli olarak. Artık işbirlikçilerin demagoji yapabilecekleri, ihanetlerini gizleyebilecekleri hiçbir alan kalmadı. Çünkü Amerikan imparatorluğu dayatıyor; **ya benden yana iyi bir uşak olursunuz, ya da...** diye aba altından sopa gösteriyor. Siyasi, ekonomik ve askeri olarak emperyalizme göbekten bağımlı bir ülkenin Genelkurmay'ının ve iktidarının yapacağı belli.

Şimdi bu süreç yaşanıyor. İlk açıklama Genelkurmay'dan geldi ve BOP'a, yani Amerikan imparatorluk projesine destek açık ifade edildi.

Genelkurmay Başkanlığı Askeri Tarih ve Stratejik Etüt Başkanlığı tarafından düzenlenen "*Türkiye, NATO ve Avrupa Birliği Perspektifinden Kriz Bölgelerinin İncelenmesi ve Türkiye'nin Güvenliğine Etkileri*" konulu sempozyumda (27 Mayıs) konuşan Genelkurmay İkinci Başkanı Orgeneral İlker Başbuğ, tıpkı Amerikan Genelkurmayı gibi konuştu.

Genelkurmay açıklamasında vurgu yapılan noktalar özetle şöyle;

ABD küresel terörizmle mücadelede dünyaya önderlik yapmaya mecbur... Ama bunu tek başına değil, işbirliği içinde yapmalı... Filistin sorununu çözmeli, ama bunu da AB ile birlikte çözmeli... ABD Irak'ta başarılı olmalıdır, başarısızlığı kaosa yol açar ve bu Türkiye'yi de olumsuz yönde etkiler... Yani, bir bakıma 'Türkiye'nin güvenli-

Amerikan askeri gücü, teknolojisinden söz ederken ağzının suyu akan, hayranlığını gizlemeyen Başbuğ, bu silahların, bu teknolojinin ülkelerin, halkların iradelerini, bağımsızlıklarını yok etmenin, açlığı, yoksulluğu büyütmek için araçları olduğundan söz etmedi. Çünkü onun kafası da aynı. İyi bir uşak gibi efendisinin cephesinden, onun çıkarlarına uygun bir düşünce tarzının eğitimini aldı, sindirdi ve "kendi düşüncesi" gibi satıyor.

ği, ABD'nin Irak'taki başarısından geçer'... BOP "terörizmi yaratan sebeplerin ortadan kaldırılması ile bölgede enerji kaynaklarının güvenliğini sağlanmasını" hedefleyen bir projedir, dolayısıyla destekliyoruz. Ama bu da AB ile birlikte yürütülmelidir. Zira, Genelkurmay'a göre, "Çözüm yolunun önünü ancak ABD ile Avrupa'nın sahip olduğu müşterek değerler ile askeri, ekonomik ve politik gücün sinerjisi açabilir".

Konuşmayı yapan, bir Amerikan generali olsa, onun da kullanacağı dil üç aşağı beş yukarı böyle olurdu. Araya sıkıştırılmış sözde "eleştiriler" zevahiri kurtarmıyor. ABD, bütün hukuksuzluklarını, işgallerini, Ortadoğu'ya yönelik her türlü saldırganlığını "teröre karşı savaş" ile gerekçelendirirken, oligarşinin generali de aynı dille konuşuyor. Elbette bu yeni bir durum değil. Şimdi BOP nezdinde de işbirlikçilik "terör" demagojisi ile yineleniyor.

Ey "teröre karşı savaş" sen nelere kadirsin!

Okuyun, Başbuğ'un konuşmasında, özünde kendi beynine ait tek bir düşünce yoktur. Tek sorunu, "PKK terörü... Laik Irak..."

Kimi yerde aleni Amerikancı, kimi yerde Avrupalılık ağır basıyor, ama ulusallığın zerresi görülüyor. Emperyalistler onyıllardır boş yere bu or-

dunun müfredatından, iç donuna kadar her şeyini belirlemiyor; böyle düşünen generaller bağımlılık zincirinin bir gereği olarak eğitiliyor.

Ve bu işbirlikçi beyinler, "güvenlik, terör.." diye diye bu ülkenin halkını onyıllardır emperyalistlerin çıkarları için katlediyor. ABD'nin BOP'u "Ortadoğu halklarının güvenliği ve istikrarı için" uygulamak istediğini söyleyebilmek, ancak iflah olmaz bir işbirlikçinin işi olabilir. Ortadoğu halklarının iradelerini ayaklar altına alan, işgalle olmazsa yaptırımlarla boyun eğdirmek isteyen, Ebu Garib işkenceleri yaratan ABD değilmiş gibi, "barıştan, güvenlikten" söz etmek, en büyük alçaklıktır. Genelkurmay'ın askeri ve siyasi terminoloji ile süslediği açıklamasında bu unsurları kaldırın, karşımıza çıkan bu yalın gerçektir.

Şüphesiz bu konuşma en başta AKP iktidarını rahatlatmıştır. Zira, BOP'a dünden gönüllü olan AKP, arkasına Genelkurmay'ın desteğini almıştır. Bu konuşmanın hemen ardından, Tayyip Erdoğan'ın, "Büyük Ortadoğu Projesi içinde yer alan ülkelerin demokratik açılımlarını destekleriz" (Cumhuriyet, 30 Mayıs) şeklinde konuşması, bu rahatlamının da sonucudur. Başka konularda it dalaşını sürdüren AKP ve Genelkurmay, tıpkı devrimci düşmanlığında olduğu gibi, Amerikancı-

➡ İsrail Politikasında Riyakarlık Sürüyor

AKP ve Tayyip Erdoğan, İsrail'e karşı güya espî gür-lüyor; ama icraat yok. Erdoğan, en son Dünya Gazeteler Birliği toplantısında İsrail'i "devlet terörü yapmakla" eleştirdi.

Tabana selam, işbirliğine devam!!! Tayyip, gerçek yüzünü ve politikalarını gizlemek istiyor, icraatta işbirliği sürüyor.

Örneğin, Genelkurmay'ın AKP hükümetinin önüne koyduğu silah alım ihalelerinde İsrail yapımı silahlar da bulunuyor. Ne yapacak hükümet görecekiz. "Hayır, biz terörist bir devletten silah almayız, onun Filistinlileri daha fazla katletmesi için ekonomik destek vermeyiz" demeyeceği açık. Çünkü bu, Tayyip'in dili ve beyniyle konuşursak, "gerçekçiliğe uygun değil"!!! Duygusal değil gerçekçi ol, terörist devleti destekle!

AKP iktidarı resmen halka karşı söylemde başka, pratikte başka bir politika izliyor. AKP'li Dışişleri Bakanlığı'na bağlı, Türkiye'nin Tel Aviv Büyükelçisi "İsrail'le ilişkilerimiz güçlü biçimde sürecek..." diyor, Tayyip eleştirme oyunu oynuyor. İsrail de bu eleştirilerin hiçbir anlamı olmadığını biliyor. Mesela, İsrail Jerusalem Post Gazetesi, Türkiye'nin İsraille iyi ilişkiler sür-

dürme zorunluğuna vurgu yapıyor, Tayyip ile görüş-tükten sonra ülkesine dönen İsrail Altyapı Bakanı Yosef Paritzki, bu eleştirilerin "İsrail ile Türkiye arasındaki ilişkileri zayıflatmayacağını" dile getiriyor.

Gerçek işte bunlar! Gerisi, riyakarlıkta, işbirlikçilikte dizginlerinden boşanan Tayyip Erdoğan'ın, halkı aldatmak, oyalamak, öfkelerini yatıştırmak için söylediği yalanlardan ibarettir.

➡ AKP'liler İşbirlikçiliği Özümsedi

ABD yeni üsler istiyor, Afganistan'a asker istiyor, BOP'a destek istiyor; İsrail Filistin halkını kıyımdan geçiriyor; hiçbir AKP'linin sesi çıkmıyor. Daha dün kadar, müslüman kardeşliğinden, onurdan, zulümden söz edenlere, Amerika'yı eleştirenlere ne oldu?

AKP yönetiminde zaten "sorun" yoktu. Onlar işbirlikçiliği özümseyerek, kabullenerek, hükümet olmaya gönüllü oldular. Peki AKP tabanı, AKP'yi destekleyenler? Anlaşılan o ki, onlar da özümsediler bu onursuzlaş-tırılmış, kafasına çuval geçirilmiş uşaklık ruh halini.

TBMM'de kendi önergelerine sahip çıkacak inanç-ları, vicdanları bile olmadığı ortaya çıktı. Filistin diye diye Filistin'i tam da sırtından kanlı Amerikan hançerini sapladılar. Amerika'ya uşaklığa sesi çıkmayanlar, İsrail'i

lıkta da yanyana geliveriyor hemen.

'Bağımsızlık Savaşı Veren Ordu'dan İşgalleri Destekleyen Ordu'ya

Devrimciler cuntanın mahkeme kürsülerinde, ordunun niteliğindeki değişimi, "1940'larda hızlanan emperyalizmle bütünleşme çabaları ile başlayan süreç, 1960'ların sonunda tamamlanmış ve bir zamanlar emperyalizme karşı bağımsızlık savaşı veren ordu, emperyalizmin kuklası haline gelmiştir." sözleriyle ifade etmişlerdi. (Haklıyız Kazanacağız, Sayfa 458)

Oligarşinin ordusunun içte ve dışta misyonu o süreçten beri değişmedi. Ve bir zamanlar bağımsızlık savaşı vermekle övünen bir ordu, bugün halkların tepesine bombalar yağdırılmasını ve ülkelerin işgal edilmesini açıkça destekliyor. İşgalin başarıya ulaşmasını istiyor.

Irak'ta işgalin başarıya ulaşmasını "Türkiye'nin çıkarlarına" yalanıyla süsleyerek isteyen Org. Başbuğ, Afganistan'da işgalin başarısını istiyor:

"NATO'nun Afganistan'a verdiği desteğin devamı ve yürüttüğü hareketin başarısı, ülkenin geleceği için olduğu kadar NATO'nun geleceği için de önemlidir."

Kısaca Afganistan işgali de başarılı olmalı!

Bir Başka İşgal Biçimi: BOP

Binbir yalanla bezenmiş BOP için, Irak'ta işgalin BM veya NATO şemsiyesi altında sürdürülmesi için, Amerika'nın diğer emperyalist güçlere başvurması, işgalin başarısızlığının açık bir göstergisidir. Amerika, kimseyi kaale almayarak gerçekleştirdiği Irak işgali aracılığıyla emperyalist kampta da mutlak bir hakimiyet ilan etmek istiyordu. Onların karşısında da geri adım atmak durumunda kaldı.

Amerikan hesapları tutmadı. Irak işgali, Amerikan emperyalizminin Ortadoğu'dan Asya'ya, Hazar Denizi'ne kadar egemenliğinin önünü açacaktı. Planladığı gibi gitmedi. Çünkü bu planda halklar gerçeği yoktu. Direniş, bu gerçeği emperyalistlere dayattı.

BOP, Ortadoğu halkları açısından, "değişim... Demokratikleşme..." gibi özünde halkların özlemi olan ama içeriğinin nasıl doldurulduğu önemli olan kavramlarla süslendiği için, açık işgalden daha sinsi ve daha tehlikelidir. Bir nevi, 1960'lı yıllarda Marshall yardımları, Truman doktrinleri ile ülkemizin emperyalizmin Yeni-sömürgesi haline getirilmesindeki sürecin günümüze uyarlanmış bir tekrarı niteliğindedir.

BOP'a destek verenler, Amerikan hegemonyasını destekleyenlerdir.

nasıl kınayabilirdi ki?

ABD'nin ülkemizi tam anlamıyla bir üs haline getirmesine, işbirlikçiliğin daha da onursuz hale gelip, bağımlılık zincirlerinin sıkılaştırılmasına ve bölge halklarına karşı ülkemizin saldırı üssü olmasına hizmet edecek olan yeni istekleri konusunda da bir itirazları yok AKP'lilerin. Sessizce izliyorlar gelişmeleri. Burjuva medyanın da çoğu görmezden geliyor. Bir iki yazar dışında, sanki böyle bir olay yokmuş gibi davranılıyor. Açık ki, "sessiz sedasız" halletmek istiyorlar.

Tüm bunlara karşı direnen, bağımsız Türkiye diyen yine biz varız. Ve dün Kanlı Pazar'da bu nedenle kanımızı dökenler, bugün iktidarda, bizi susturmak için operasyonlar yapıyor, tutukluyor, copluyorlar.

➡ "İhraç malları" arasında 'İlımlı İslam' yok mu?

Vakit Gazetesi yazarı Mustafa Kaplan 2 Haziran tarihli "Ülkemizin ihraç malları başlıklı" yazısında Afganistan'a gönderilen satılık askerleri ve Yunanistan'ın Olimpiyatlar için Türkiye'den fahişe istemesini örnek vererek "isyan" ediyor;

"Yok mu bir erkek ses ki cihâna duyursun: 'ulan alçaklar! Bu ülkenin insanları mezbaha malı mı ki ihrâç için askeri isteniyor? Bu ülkenin insanları pezevenk mi

ki bizden orospu isteniyor?"

Kaplan ve Vakit, 1,5 yıldır desteklediği AKP iktidarının pazara çıkardığı dini, ılımlı İslam'ı saymamış, biz ekleyelim. Türkiye'nin "ihraç malları" arasında din de var. Dün "yeşil kuşak"ta, "Kahrolsun Komünistler" diye diye sattınız dini, ülkeyi ve aldattığınız gençlerimizi, bugün iktidar koltuğunun nimetleri karşılığında satıyorsunuz. Alıcı hep aynı; Vakit'in her sayfasında her gün lanetler yağdırdığı Amerika. Ve dün olduğu gibi, bugün de bağımsızlığın sesini "cihâna duyuran" devrimciler var. Ve Vakit zihniyeti devrimcilere saldırıda, İslamcı cenahtas öteden beri başı çekiyor. Şimdi isyan etmeye devam edin!

➡ 51 yıldızlı Cola Turka, İhlas Markalı Zemzem Kola

Tarikatçı Enver Abi'nin İhlas Holdingi, Zemzem Kola'nın üretim hakkını satın aldı. Bilindiği gibi, İslamcı Ülker'in ürettiği bir de Cola Turka vardı. (Bu arada, ABD üretim lisansı verirken, şart olarak mı koydu bilinmez(!) ama, ABD bayrağı üzerindeki 51 yıldızın aynısı Cola Turka'nın üzerinde de var.)

Tarikatçılar, Amerikancı İslamcılar kasalarını doldurmak için inançları, değerleri pazara çıkarmaya devam ediyor. Satın satın, ne varsa pazarlayın!

HPG açıklaması: Ateşkes Sona Erdi!

Kongra-Gel çizgisindeki Halk Savunma Kuvvetleri (HPG), 1 Eylül 1998'den bu yana “tek taraflı olarak sürdürdüğü” ateşkese 1 Haziran'dan itibaren son verdiğini açıkladı.

Kürt milliyetçi hareketinin 1990 başlarından bu yana ateşkes-savaş ikileminde izlediği zikzaklı çizgi bir noktaya gelmiş, tıkanmış, Kürt milliyetçi hareketi, mevcut tıkanıklığı aşmak için bir adım atmak zorunda kalmıştır.

Yaklaşık 6 yıllık “tek taraflı ateşkes”in, beklentilerin tersine, Kürt halkının mücadelesini ilerletmediği, “Kürt sorununa çözüm”ü sağlayamadığı görülmüştür. Oligarşinin bu politikaya verdiği karşılık **inkar, ilhak, asimilasyon** ve savaşan güçlere karşı **imha** politikasını sürdürmek olmuştur.

HPG'nin Talepleri:

Yapılan açıklamada “Çatışmalı ortamın son bulması için” şunlar talep ediliyor:

- Öcalan'ı tecrit politikasından vazgeçilmesi, ve Kürt halkının iradi temsili olarak tanınması
- Çift taraflı ateşkes koşullarının devlet tarafından resmi olarak kabul edilmesi
- Demokratik çözümün önünü açacak nitekte adımların atılması
- Ordu güçlerinden güvenlik ihtiyacının fazlası olan kısmının Kürdistan'dan çıkarılması
- Resmi olarak adı değiştirilen ancak fiiliyatta aynı uygulamaları sürdüren OHAL sisteminin tümünden kaldırılması
- HPG'ye yönelik operasyonların durdurulması
- Halka yönelik baskı, sindirme, işkence uygulamalarından vazgeçilmesi
- Koruculuk sisteminin kaldırılması.

Ateşkesin bu biçimde kaldırılması, sürecin önünü açmaz

HPG'nin “ateşkese son verme” kararı, silahlı mücadeleyi sürdürme kararı değildir. Daha çok saldırılara karşı kendini savunmakla sınırlı bir “savunma” çizgisi uygulanacağı belirtilmektedir. Kongra-Gel'in düzen içinde yer alma politikası değişmemiştir; ateškese son verilmesi de yine bu noktada “baskı” yaratmak amacıyla alınmış bir karardır. Bu yanılla da bugün için mevcut tıkanıklığı aşması zordur. Bu da bir biçimiyle

miyle “ne savaş, ne barış” politikasının devamına zemin hazırlamaktır.

Sürecin önünü açacak olan, düzen içinde yer almaya denk düşen “demokratik çözüm” politikasının terkedilmesi ve anti-emperyalist, anti-oligarşik bir çizgide silahlı mücadelenin geliştirilmesidir. Türkiye devrimci hareketi, Kürt halkını ve Kürt ulusal hareketlerini bu çizgide birlikte mücadeleye çağırılmış ve çağırmaya devam etmektedir.

6 yıllık ateşkes, kimi ‘Barışçı’ların riyakarlığını ortaya koymuştur

HPG açıklamasında “ortaya çıkan çatışma durumu”ndan Türkiye hükümetinin sorumlu olacağı vurgulanmaktadır. Bu dün de böyleydi, bugün de böyledir. Kürt halkının silahlı mücadelesi meşrudur ve şartların gereğidir. Kimse silaha başvurduğu için Kürt milliyetçi hareketini sorumlu tutamaz.

Çeşitli kurumlar, “ateşkesin sona ermesi” nedeniyle yaptıkları açıklamalarda, oligarşiyi “Kürt sorununun çözümü için adım atmaya” çağırırken, aynı zamanda Kongra-Gel’e de ateşkese sürdürme çağrısı yapmaktadırlar.

Mesela, bir çok kurumun yaptığı bir açıklamada “Demokratik ve barışçı kanallar zorlanmalıdır. Sivil toplum örgütleri bu konuda misyon üstlenmelidir.” denilmektedir.

Ateşkes 6 yıldır sürüyordu, sözü edilen “sivil toplum örgütleri” niye bu sürede o “misyonu” üstlenmediler, bundan sonra üstleneceklerinin garantisi ne?

Yine aynı şekilde, ÖDP Genel Başkanı Koza-noğlu yaptığı açıklamada “KONGRA-GEL'in ateşkes kararında ısrar etmesi”ni istiyor. Peki ne için, neye hizmet edecek? ÖDP “ateşkesin devam edebilmesi için” ne yapmış bugüne kadar? Sadece ateşkes süreci boyunca **500 civarında gerilla katledildi**, hangisinin katledilmesine karşı ne yaptı “barışçı”lar? ÖDP ve benzeri tüm reformistlerin arzusu, “statükonun bozulmaması”ndan başka bir şey değildir. Soruna Kürt halkının kurtuluşu açısından değil, kendi statükoları açısından bakıyorlar.

“Barış savunucuları”, 6 yıl boyunca emperyalizme ve oligarşiyeye karşı barışı savunma cesaretini göstermediler, göstermiyorlar; “Barış” derken sadece gerillanın silah bırakmasını istiyorlardı. Şimdi de onu istiyorlar.

Böyle bir noktada, oligarşinin **inkar-imha** politikasındaki ısrarı ortadayken, hala HPG'nin “ateşkesi sürdürmesini” istemek, emperyalizmin ve oligarşinin politikalarına güç vermek an-

İşbirlikçiliğin kaçınılmaz trajedisi 'satılmak'tır; Bugün değilse, yarın...

Irak'taki işbirlikçi Kürt milliyetçileri KDP ve KYB, Irak'ta oluşturulan yeni yönetim içinde umduklarını bulamadılar. Tartışmalar sürerken, Barzani ve Talabani önderliğindeki Kürt işbirlikçiliği cephesinden yapılan açıklamalar tam bir "hayal kırıklığını" yansıtıyordu.

"Güneyli güçler ABD'nin tutumundan rahatsız... Güney Kürdistan'daki siyasi güçler, ABD yeni Irak yönetiminin netleşmeye başlamasının ardından ülkenin geleceğinde ciddi bir söz sahibi olmama kaygısını yaşıyor."

Talabani liderliğindeki KYB tarafından yapılan açıklama ise, Irak'taki Kürt milliyetçiliğinin işbirlikçilik politikasıyla bugün içine düştüğü durumu tüm çıplaklığıyla ortaya koyuyor:

"... Kürdistan Yurtseverler Birliği (KYB) yaptığı açıklamada, Kürtlerin bir kez daha ihanet ile karşı karşıya olduğunu belirterek, yeni Irak'ın oluşum tartışmasından çekilebileceğini bildirdi. YNK açıklamasında 'ABD ve İngiltere'nin önerdikleri yeni planda, Irak'ın geleceğinde Kürtlere rol verileceği sözlerinin tutulmadı-

ğı, Kürtlerin bir kez daha kendilerini ihanete uğramış hissettikleri' belirtiliyor." (30 Mayıs 2004, Özgür Politika)

İlk kez yaşanmıyor bunlar.

Kürtlere verilen sözlerin tutulmamasının ilk örneği değil. Kürtlere "dayandıkları" emperyalist güçler tarafından ilk kez "ihanet" edilmiyor. Özellikle Irak'taki Kürt milliyetçi hareketin tarihi buna benzer "ihanete uğramışlık"larla ve trajedilerle doludur... Ne var ki, bu tarih içinde neyin ihanet olduğu da tartışmalıdır.

Emperyalizm için hiçbir halkın, ülkenin, partinin önemi yoktur; o sadece çıkarlarına bakar. Çıkarları için yakar, yıkar, katleder, en ağır insanlık suçlarını gözü kapalı işler. Verdiği sözün, yaptığı anlaşmanın hiçbir hükmü yoktur. Onlar sadece çıkarlarına hizmet ettiği kadar geçerlidir.

Dolayısıyla, ABD'nin ve İngiltere'nin tavrında hiçbir "sürpriz" yoktur. Devrimciler, ABD ve İngiltere'yle "işbirliği" yapan Kürt milliyetçiliğini, bu ihtimale karşı da uyarmıştır.

ABD'nin "ihaneti"nden daha önce başka bir ihanet tartışmalıdır. İhanet, Kürt milliyetçiliğinin

ABD'yle işbirliğindedir. İhanet, Kürt işbirlikçilerinin kendi halkına ve Irak halklarına karşı ihanetidir.

Irak Geçici Konseyi üyelerinden Kürt milliyetçi Mahmud Osman, ABD, İngiltere ve BM'yi suçlayarak **"tüm pazarlıkların kapalı kapılar ardında ve Iraklılara danışılmadan gerçekleştirildiğini"** söylüyor.

Doğru; ama Mahmud Osman'ın, Kürt milliyetçilerinin bundan şikayete hakkı yok! ABD'nin Irak'a müdahalesi **"Iraklılara danışılarak"** mı kararlaştırılmıştı? Irak halkının ulusal iradesini ayaklar altına alan müdahaleyi destekleyenlerin şimdi "bize danışılmıyor" demesinin hiçbir tutarlılığı yoktur.

Irak'ta yeni kurulan hükümette Kürt milliyetçiliğine 6 bakanlık verildi bugün için. Ama hala Kürtler için hiçbir şeyin güvencesi yoktur. Sırtlarını ABD'ye, İngiltere'ye yasladıkları sürece de olmayacaktır. O "ihanet"le bir gün er geç karşılaşacaklar, emperyalistler onları kullanıp işleri bitince de bir gün kaldırıp atacaklar!

Siz halklara ihanet ettiniz. Kaderinizi halklarla değil, Amerikan emperyalizmiyle birleştirdiniz; ABD yüzyıldır nasıl davrandıysa yine öyle davranacaktır. Çıkarları gerektirdiğinde sizi terkedecektir. Bugün olmazsa, yarın...

lamına gelir. PKK ve Kongra-Gel'in altı yıllık "ateşkes" taktiğini savunanlar, ateşkesin çözümsüzlük olduğunun görüldüğü bu noktada Kürt halkının silahlı mücadele hakkını savunma cesaretini de göstermelidirler. Aksi halde onlar "barış"ın değil, sadece oligarşiye karşı savaştan vazgeçmenin savunucusudurlar.

AKP, inkar ve imhaya sürdürüyor

Kürt milliyetçi hareketin ne ateşkes kararı, ne de ateşkese son verme açıklaması, AKP ve burjuva medya tarafından kaale alınmaz görünüyor. Kaale almamak, sorunu yok saymamak, katliam politikasına devam demektir.

Nitekim şu andaki tüm politikalar, buna de-

vam edileceğini göstermektedir. Tayyip Erdoğan Kürt sorunu açıldıkça, karısının Siirt'li olmasını örnek vermekten başka bir şey söylemiyor. *"Böyle bir sorunu yok sayarsanız yok olur"* diyor kabaca. Ve öte yandan bu sorunun şu veya bu biçimde çözümü için mücadele edenlere karşı da **"yoketme"** politikasını sürdürüyor.

İnkâr ve imhaya karşı Kürt halkının silahlı-silahsız her türlü direnişi meşrudur. Halktan yana tüm güçlerin yapacağı bu noktada Kürt halkının kendi kurtuluşu için mücadele hakkını savunmaktır. Bu hakkı savunmayanlar, Kürt milliyetçi hareketinin saldırılara karşılık verme hakkını dahi savunmayanlar, Kürt halkının savunucusu olamazlar.

Adana'da İnfaz!

"Polis, yere düşürdüğü Mustafa'nın sırtına basarak beline iki el ateş etti"

Daha iki hafta önceki Ekmek ve Adalet'in kapağında aynen şöyle yazıyordu: **"Faşizmin Yeni Maskesi: Uyum yasaları. İşkenceler, infazlar, F Tipleri, Komplolar... Baskınlar, Yasaklar, Herşey 'Kopenhag Kriterleri'ne Uygun!"**

28 Mayıs'ta, Adana Turan Cemal Beriker Bulvarı'nda işte bu söylenenlerin açık kanıtı olan bir olay daha yaşandı.

Bulvar'da motosikletle giden iki kişiye ateş eden polis, yere düşen Şiyar Perinçek adlı kişiyi yere düşürdükten sonra infaz etti. Polis bunun ardından sağa sola ateş etmeye devam ederek çevrede bulunan halka gözdağı verdi. Esnaf taniçlik yapmaması için tehdit edildi.

Görgü tanıkları, kurşuni renkli Wolkswagen marka bir otoyla motosikletteki iki kişiyi sıkıştırıp yere düşüren polisin yere düşen ve adı henüz netleşmeyen kişiyi yerde yatarak ateş ederek infaz ettiğini anlattılar. Kurşunlanan Şiyar Perinçek 20 dakikayı aşkın süre cadde üzerinde bekletildikten sonra kaldırıldığı hastanede hayatını kaybetti.

İnfazın gerekçesi ise hazırды; **"yasadışı örgüt üyesiydiler, eylem hazırlığındaydılar..."** Adana polisinin açıklamasında sözkonusu kişilerin Kongre-Gel üyesi oldukları, **"kamu binaları ve alışveriş merkezlerine karşı eylem hazırlığında oldukları"** iddia edildi.

Ertesi gün yaklaşık 100 kişinin katıldığı bir eylemle infaz protesto edildi. Eylemde bir açıklama yapan İHD Adana Şube yöneticisi Sabri

Kahraman, olayın bir infaz olduğuna kuşku bulunmadığını, olay sırasında gözaltına alınan M. N. Başçı'nın da işkence gördüğünü belirtti.

"AB'ye Uyum"cu Medya, İnfazı Alkışladı

AB'ye Uyum şakşakçısı burjuva medya, bu infazı da ya gizledi, ya alkışladı. **"Adana faciadan döndü"** diye yazdı **Milliyet**. İnfazı meşrulaştırma ve aklama görevi yine burjuva medyanındı. İnfaz "Adana faciadan döndürdü" gerekçesiyle meşrulaştırılıyordu.

Polisin, normal görevini yapıp NATO'ya karşı gösteriler için alan göstermesini "AB'ye uyum hamlesi" diye alkışlayan burjuva basın ve televizyonlar, aynı gün Adana'daki infaza "bu nasıl AB'ye uyum!" diye yazmıyorlardı. Çünkü onların istediği AB'ye uyum da işte böyledir; kağıt üzerinde değişiklikler yapılsın, Türk polisi yine bildiğini yapsın.

AKP Hükümeti ve İçişleri Bakanı!

Bu infazı soruşturacak mısınız, yoksa üstlenecek misiniz?

Polislerin kullandıkları otonun markası, tipi belli... Görgü tanıkları infazı yapan polisin **"uzun boylu, zayıf, gri tişört ve siyah kot pantolonlu genç biri"** olduğunu belirtiyorlar.

Şiyar Perinçek kaldırıldığı Adana Devlet Hastanesi'nde de yoğun bakımda tutulmayıp Kalp ve Göğüs Servisi'ne götürülerek, **"sokakta yarım kalan infaz"** burada tamamlanıyor.

Suç ortada, suçlular ortada. Emniyet Genel

Sayı 111

34

6 Haziran
2004

Maaşlar Genelev'den

Bu ülkede fuhuşun ne resmi, ne gayri-resmisi polisin himayesi dışında değildir dememiş miydik? Alın bir örnek daha; Çankırı'da polis şeflerinin 'genelev' patronlarından düzenli haraç aldığı ortaya çıktı.

Emniyet Müdürlüğü'nün şikayetler üzerine başlatmak zorunda kaldığı soruşturmanın sonuçlarına göre, Çankırı Emniyet Müdürü Celal Kahraman başta olmak üzere, polis şefleri, genelev patronlarından düzenli olarak haftalık rüşvet alıyorlarmış.

Yine rapora göre, polisin düzenlediği "Yılbaşı baloları"ndan Emniyet Müdürlerinin makam

odalarının dayanıp döşenmesine, polis şeflerinin tatil masraflarına, içtikleri sigaraya kadar herşey Genelev patronları tarafından karşılanıyor. Asayiş Şube Müdür Vekili Serdar Alptekin, genelev kadınlarıyla yaşıyor.

Peki polis bunun karşılığında ne yapıyor; Genelevleri denetlemediği gibi, genelev kadınlarına ilişkin **sahte belge** düzenlemiş. "Sahte belge" düzenlemek, polisin asli işidir zaten.

Yalnız Çankırı'da mı böyle? Hayır. Küçük bir araştırmayla görülür ki Türkiye'nin her yerinde mekanizma böyledir. Polisler, mafyacılarla, uyuşturucu tacirleriyle, genelev patronlarıyla, kısacası ne kadar kirli, namussuz iş yapan varsa, onlarla can ciğer kuzu sarmasındırlar. Onlar tarafından beslenirler.

AB'ye uyum'da bir adım daha; Polis, gözaltına alırken haklarınızı okuyacak... “Şu andan itibaren susma hakkınız var!” AMA...

Müdürlüğü haftalık yazılı bilgilendirme açıklamasında, Gözaltına Alma ve İfade Alma Yönetmeliği'nin yeniden düzenlendiği açıklandı.

“AB'ye uyum çerçevesinde yapılan bu yasal düzenlemeye” göre, bundan böyle polis gözaltına aldığı herkese, **10 maddelik haklarını okuyacak.**

Hürriyet Gazetesi bu uygulamaya ilişkin haberini şu başlıkla veriyor: “Amerikan filmlerinden öğrendik 30 yıl sonra uygulayabildik.”

Böyle bir başlığın ardından söylenecek tek şey şu olsa gerek: **Film mi çevriliyor burada?**

Evet, Hürriyet istemeden de olsa, gerçeğin tasvirini yapıyor. AB'ye uyum, AKP hükümeti açısından da, polis, medya açısından da biraz film çevirmeye benziyor. Herşey “AB'ye uyum” başlığını taşıyan bir senaryo gereği oynanan oyundan ibaret.

Polisin gözaltına alırken okuyacağı haklar şöyle başlıyor:

“(…) sebebiyle yakalandınız.

Hakkınızdaki iddialar şunlardır: (...)

Susma hakkına sahipsiniz. Ancak kimliği-nizle ilgili sorulara doğru cevap vermek zorundasınız.

Müdafiden (avukattan) yararlanma hakkına sahipsiniz.”

“**Susma hakkı**” yeni değil, uzun süredir var yasalarda. Ama var da ne oluyor? Poliste susma hakkını kullanmak, polis ve mahkemeler tarafından “**örgüt tavrına uymanın kanıtı**” olarak değerlendiriliyor.

Avukatıyla görüşme hakkı var da ne olu-

yor?..

Polis, gözaltında kırk türlü engel ve bahaney-le avukatla görüşmeyi engelliyor; giden avukata “müvekkiliniz şu anda yer gösterme tatbikatında” diyor, başka sefer başka bir gerekçe.

Veya, gözaltına aldığı kişiye, zorla “avukatımla görüşmekten imtina ediyorum” diye kağıt imzalatıyor.

Kısacası CMUK, fiiliyatta delik deşik ediliyor.

Polis okuyacağı “10 hakkı” da aynen öyle yapacaktır.

Peki resmen gözaltına almadıklarına, kaçırıp işkence yapıp hiç bir resmi kayda geçmeden boş bir araziye bıraktıklarına da okuyacak mı bu hakları?.. Sorusu bile abes oluyor. Daha önce de dikkat çekmiştik, bu tür düzenlemeleri takiben, polisin yasadışı, kontra yöntemlere başvurusu daha da yoğunlaşmıştır. Son aylarda polis tarafından kaçırılıp tehdit edilme olayları çok dikkat çekici biçimde artmıştır. Demek ki ülkemizde sorun o hakların okunup okunmamasıyla sınırlı değildir.

Hakların başında “neden gözaltına alındığınızın” açıklanması geliyor. Ama bu ülkede adresine tebligat yapıldığında belirtilen yere gidecek kişiler, ya gece yarısı evi basılarak, ya faaliyet yürüttükleri dernekler, dergi binaları, kasklı, bal-yozlu, otomatik silahlı polisler tarafından basılarak ve yaka paça, dövülerek gözaltına alınıyor.

Bu son düzenlemeye göre anlaşılan, polis, bir yandan “sanığı” coplarken, bir yandan da haklarını okuyacak. Böyle olur Türk polisinin AB'ye uyumu!

“Hükümet İşkencecileri Koruyor”

Uluslararası İşkence Rehabilitasyon Konseyi Başkanı Inge Genefke, 31 Mayıs'ta yaptığı açıklamada, Türkiye'de “**uyum yasalarına rağmen**” işkencenin sürdüğünü ve işkencecilerin korunduğunu belirtti. MHA'nın görüştüğü Genefke, ülkemizdeki işkence gerçeğini şu sözlerle dile getirdi: “Türkiye, AB'ye uyum için yasalar çıkardı, ancak bu ya-

salar pratikte uygulanmamakta. Polisler başta olmak üzere, işkence yapanlar korunuyor. Ayrıca Türkiye hükümeti işkenceyi belgeleyen doktorlar ve kurumlara da yöneliyor.”

Inge Genefke aynı açıklama içinde kendi gözlemleri ve kurumlarına ulaşan bilgiler çerçevesinde hapishanelerin durumuna da değindi: “Yıllar-

dır açlık grevini sürdüren insanlar var... Birçok insan öldü, bunları gördüm... Bu insanlar halkının özgürlüğünü isteyen insanlar. Bunu istemek en doğal şey.”

Aptal, kör ve sağır olmayan herkes, AB'ye uyum yasalarıyla oynanan oyunu görüyor. İşkence, tecrit ortada. AKP ve AB'nin birlikte “şark kurnazlığı” yaparak oynadığı bu oyun bozulacak.

NATO Yasaklarına Karşı Mücadele Edelim!

Halk düşmanları, halklara karşı yeni kararlar almak istiyorlarsa, gidip dağ başlarında toplanabilirler

İstanbul NATO İŞGALİ altında. Dünyanın en büyük terör ve katliam örgütünün zirvesine katılacakların güvenliği için İstanbul adeta kuşatmaya alınıyor.

Resmi Gazete'nin 3 Haziran tarihli sayısında İstanbul Valiliği'nin NATO zirvesine ilişkin bir kararı yayınlandı. Zirve sırasında alınacak "önlem"leri ve diğer düzenlemeleri içeren bu karara göre, zirve için İstanbul'da "serbest" ve "güvenli" bölgeler oluşturuluyor.

Güvenli bölgeler, malum, başta emperyalist ülkelerin liderleri olmak üzere zirveye katılacak delegeler için oluşturuluyor. "Serbest bölgeler" ise, şuralarda gösteri yapabilirsiniz diye polisin gösterdiği alanlar.

Halka karşı seferberlik!

Oligarşi, hükümetiyle, medyasıyla, polisiyle, ordusuyla efendilerinin güvenlik ve rahatı için seferber olmuş durumda. Seferberlik ise halka karşı sürdürülüyor.

Halkı fişlemekten düşümleri yasaklamaya, boğazı trafiğe kapatmaktan, oyuncak satışlarını yasaklamaya kadar, akla gelebilecek her türlü yasak, devreye sokuldu.

Şişli'den Beyoğlu'na, Taksim'den Beşiktaş'a, uzanan bir bölge "NATO Vadisi" olarak ilan edildi. "Vadide" yaşayanlar ve çalışanlar, bölge içinde yaşadıklarına, çalıştıklarına dair bir belge taşımak zorunda olacaklar. Bu bölgelerde oturan veya çalışan yaklaşık **292 bin kişi** "güvenlik soruşturması"ndan geçirildi. Kısacası, İstanbul halkı gözaltında. TRT'den başlamak üzere, çeşitli kurumlarda çalışanlar soruşturuluyor, gözaltına alınıyor. Bölge, beton ve çelik bariyerlerle araç-yaya trafiğine, yani halka kapatılacak. Nikahlar iptal edildi, zirveden önce bitsin diye, üniversite sınavlarının süresi üç haftaya sıkıştı- rıldı.

Fişlemeden kimlik kontrollerine, gösteri alanlarını kısıtlamaktan gözaltılara kadar tüm NATO yasaklarına karşı, her alanda, her biçimde direnmeliyiz. NATO yasaklarına karşı direniş de, zirveye karşı mücadelenin bir parçasıdır. Bu ülkenin efendisi NATO değildir. Yasaklara direnişimizle bunu göstermeliyiz.

Valilik kararı, bugüne kadarki meydan yasaklarının keyfililiğinin itirafıdır:

İstanbul Valiliği'nin Resmi Gazete'de yayınlanan kararında 19 yer, gösteri yapılabilecek yerler olarak gösterilmiştir. Bu sınırlamanın da kabul edilemezliği bir yana, bu karar, Valiliğin bugüne kadar ki yasaklarının yasadışı, gayri-meşru ve keyfi olduğunu göstermektedir. Şimdi soracağız İstanbul Valisi'ne ve Emniyet Müdürü'ne; Hani Beyazıt gösterilere açılmazdı? Hani Saraçhane'de miting izni verilemezdi. Hani Bakırköy Özgürlük Meydanı gösterilere kapalıydı? Hani "Galatasaray önü gösteri alanı değil"di? Hangi hakla, hangi yasaya dayanarak bugüne kadar Abide-i Hürriyet ve Beykoz çadırı dışında bir alanda miting yapılamaz diye dayattınız?

AKP'nin demokrasi şovu!

Valiliğin gösteri yerlerini "çoğaltması", burjuva medya tarafından tam da AKP'nin istediği gibi "AB'ye uygun gösteri hakkı" şovuyla yansıtılmıştır. Emperyalist liderlere ve halka demokrasi şovu yapmak için AKP bu fırsatı değerlendirmek istemiştir.

Daha on gün önce, Antalya'da NATO'yu protesto edenlere karşı terör uygulayan AKP, zirve yaklaştıkça "demokratikleşmekte"dir.

İstanbul Emniyet Müdürü Cerrah bile, Amerika'nın Sesi radyosunda yaptığı konuşmada "Zirve öncesi hem de zirve sırasında bir takım gösteriler olacak. Bu insanların demokratik haklarıdır. Yasaya uygun olarak gösteri yapmak isteyen toplumlara, topluluklara belirlenen yerlerde gösteri izni vereceğiz." diyerek demokrasi şovuna katıldı.

Daha geçen hafta, Galatasaray Lisesi önünde NATO'yu protesto edenleri yaka paça gözaltına alanlar senin emrindeki polisler değil miydi?

İktidar yalakalığı çizgisinde yayın yapan Türkiye Gazetesi'nden bir yazar bile bu "demokratik hak" açıklamalarındaki garipliği görüp "oldu olacak bir de bu demokratik hakkı kaç kişi kullanacak, kullanacaklarda hangi vasıflar aranıyor, nasıl kullanacaklar, bunları da önceden tesbit etseydiniz" diyor. Ve devam ediyor:

"Haberin veriliş şekline 'sadece NATO zirvesine karşı çıkmak demokratik haktır' gibi bir sonuç çıkıyor ortaya. Bir yanlış anlamayı düzeltmek için başka nelere karşı çıkılabileceğinin de madde madde belirtilmesi gerekmez mi?" (3

Haziran 2004, Türkiye)

Kamu Yönetimi Reformu'na karşı çıkmak neden demokratik hak olarak kabul edilmiyor? F tiplerine karşı çıkmak neden demokratik hak sayılmıyor? İstanbul'un tüm meydanları niye bu konularda işçilere, memurlara, esnafa, öğrencilere, tutuklu yakınlarına kapatılıyor?

AKP'nin bunlara bir cevabı var mı acaba?

Cevap veremez. Çünkü **Valilik Kararı'nın amacı** hem demokrasi şovu, hem de halkın NATO'ya karşı tepkisini, mücadelesini belli alanlara ve belli bir biçime hapsedmektir.

Mücadelenin mitinglere, belli yerlere hapsedilmeye çalışılması kabul edilemez

NATO zirvesine karşı mücadelenin perspektifi sadece "protesto"yla sınırlandırılmaz.

Böyle bir zirve, mitingle geçirilemez.

Zirveyi yaptırmamalıyız. Yaptırmama kararlılığıyla hareket ederek, emperyalistlere pahalıya maletmeliyiz.

"NATO'yu İstanbul'a sokmayacağız, zirveyi yaptırmayacağız" sloganları kullanılıyor, iyi güzel, ancak bu şiar bir kaç basın açıklamasıyla, bir merkezi mitingle mi gerçekleştirilmeye çalışılacak?

Çeşitli ülkelerde emperyalist zirvelere yönelik güçlü direnişlerin, çatışmaların yaşandığı kimi zamanlar, zirvelerini uçak gemilerinde yapmayı dahi tartışmıştır emperyalistler. **Gidin, halk düşmanı toplantılarınızı dağ başında, okyanusların ortasında yapın!** demeli ve bunu pratik olarak zorlamalıyız. Halklardan, şehirlerimizden uzakta kendi kendilerine kalacakları bir biçimde tecrit etmeliyiz onları.

NATO zirvesine karşı mücadele programı bunu hedeflemeli. "NATO'yu İstanbul'a sokmama", "Zirveyi engelleme" iddiasıyla, polis saldırı düşüncesiyle eylem biçimlerini, yerlerini değiştirme, oligarşinin gösterdiği alanlara hapsolme, tüm çabayı yasal merkezi bir mitinge yoğunlaştırma birbiriyle bağdaşmaz. Kimi grupların bu konuda en keskin sloganları kullanırken, bunun nasıl başarılabileceği üzerine bir düşüncenin bile olmadığını görüyoruz.

Mitinglerimizi de yaparız; fakat, yurtdışından gelecek gruplarla birlikte halkların NATO'ya karşı militan direnişinin örgütleyicisi olmalıyız. Sıradan bir iş yapmıyoruz. Herhangi bir "protesto" da değil bu. Emperyalist bir zirveyi, dünyanın en büyük askeri örgütünün toplantısını engelleme tavrı, emperyalizmin işbirlikçilerinin terörüyle karşılaşabilir; siyasi gruplardan sendika-

AKP'nin Polisi NATO İçin Terör Estiriyor

Galatasaray Lisesi önünde 29 Mayıs günü NATO'yu protesto eylemi yapan ve "İşgale İşkenceye NATO'ya Hayır - PARTİ-ZAN" pankartı açan gruba saldıran polis, çok sayıda kişiyi gözaltına aldı... Malatya'da afiş asan iki ESP'li 31 Mayıs günü gözaltına alındı.

Mersin'de 26 Mayıs günü NATO karşıtı eylem yapan 8 kişi gözaltına alındı. Gözaltına alınanlardan Mustafa YALÇIN keyfi bir şekilde tutuklandı. Gözaltılar, 28 Mayıs günü Mersin İHD önünde yapılan eylemle protesto edildi. Temel Haklar üyelerinin de yer aldığı eylemde, "Türkiye'ye bölge halklarına karşı Büyük Ortadoğu Projesi kapsamında taşeronluk görevi biçildiği" ifade edildi.

Polis "NATO yasakları"na bir yenisini daha ekledi. NATO zirvesi sürecinde uzaktan kumandalı oyuncakların satışı yasaklandı!!! Ayrıca zirve süresince boğaz trafiğinin durdurulmasının düşünüldüğü açıklandı.

KESK Şubeler Platformu, TRT'de çalışan 8 emekçinin NATO güvenliğinin sağlanması gerekçesiyle gözaltına alınmasını TRT İstanbul Radyosu önünde protesto etti. 28 Mayıs günü yapılan eylemde, NATO öncesi "güvenlik" adıyla estirilen terör anlatılırken, "Devlet kendi ulusal televizyonunda yıllardır emek veren 8 personeli görevleri başında gözaltına alarak demir parmaklıklar ardına attırmıştır." denildi. Açıklamanın ardından Sultanahmet Adliyesi'nde suç duyurusunda bulunuldu.

Sosyalist Demokrasi Gençliği Antalya'da geçtiğimiz hafta yaşanan saldırı sonrası bir arkadaşlarının tutuklanmasını 30 Mayıs günü düzenledikleri eylemle protesto etti.

lara, odalara kadar her kesim, kendi kitlesini buna göre eğitmeli, hazırlamalıdır. Emperyalistlerin topraklarımızı halk düşmanı kararlarının üssü yaptırmamayı başarma kararlılığıyla davranmalı, siyasi irademizi bu doğrultuda ortaya koymalıyız. Dost, düşman, Türkiye halk hareketinin militan geleneğine tanık olmalı.

NATO zirvesine karşı öfkemiz ve kararlılığımız zirvede olmalı!

Özelleştirme Mahkemelerle Değil Direnerek Engellenir

TÜPRAŞ'ın özelleştirilmesi kararı hakkında, önce Ankara 10. İdare Mahkemesi tarafından "yürütmeyi durdurma" kararı verildi. Bu karar Petrol-İş Sendikası ve işçiler tarafından sevinçle karşılandı, hatta fabrika önünde "Yaşasın Adalet" sloganı atıldı. Bu karar, Özelleştirme İdaresi'nin (siz bunu sermaye ve AKP'nin diye okuyun) itirazı üzerine, karar Bölge İdare Mahkemesi tarafından kaldırıldı. Ardından Ankara 10. İdare Mahkemesi davayı esastan görüşerek TÜPRAŞ'ın özelleştirilmesini iptal etti. Süreç devam ediyor. Karar şimdilik işçilerin lehinedir, ama sermayenin saldırısı henüz bitmiş değildir. Kaldı ki, kimi durumlarda, mahkeme kararlarının da nasıl geçersiz Okulındığı bilinmektedir. Bergama'da siyanürlü altın konusunda mahkemelerin verdiği kararların kaale alınmadığı daha yeni bir örnektir.

Ama bundan önemlisi, işçi sınıfının mücadele biçimleri, hangi mücadele biçimlerinin asıl, hangilerinin tali olması gerektiği tartışmasıdır. Özelleştirmelere karşı, genel olarak emek mücadelesini hangi araçlarla, nasıl sürdürmeli, neye güvenmeliyiz?

Tüm sistemlerde hukuk sınıfsal bir niteliğe sahiptir, "bağımsız olduğu" yalanı, bu gerçeği gizlemek için kullanılır. Tıpkı varoluşundan beri sınıfsal niteliği tartışmasız olan devletin sınıflarüstü gösterilmesinde olduğu gibi. Mahkemeler demokratik-ekonomik mücadelede bir araçtır, kullanılmalıdır, ama hiçbir zaman umut bağlanmamalıdır. Ortada sergilenen ciddi bir direniş yoksa, oligarşinin mahkemelerinden de sonuç almak sizin dışınızdaki güçlerin çelişki ve çatışmalarına kalmış demektir. Emekçiler lehine mahkeme kararları genel olarak bir mücadelenin üzerine oturur. Eğer böyle bir mücadele yoksa, ya da **ZORLAYICI** değilse, sonuçta emperyalizmin, sermayenin isteği olur.

Sendikal hareketin bilinen, içinde bulunduğu çürüme nedeniyle Türkiye işçi sınıfının özelleştirmeye karşı ciddi bir direnişinden söz etmek zordur. Özel olarak TÜPRAŞ işçileri, belki de bu konuda en samimi çabayı gösterenler olmuştur. Ancak açık ki, yeterli değildir. Ne iktidar ne de sermaye bu eylemler karşısında zorlanmamakta, "babalar gibi satarız" politikasını sürdürmektedir.

İşçi sınıfının önündeki en büyük açmazlardan biri, tek tek fabrikalar peşkeş çekilirken, diğerlerinin sırasını beklemesi, dayanışma eylemlerinin, topyekün bir direnişin örgütlenememesidir. Bir diğeri ise, sendikacıların, artık bir statükoya dönüşen görev savma mantığına dayanan eylem anlayışlarıdır. Elbette başka bir çok etken de bunlara eklenebilir; halk güçlerinin birliğinden, örgütsüzlükten söz edilebilir.

Ne özelleştirmeler, ne de sınıfa yönelik diğer saldırılar "önlenebilir" değildir. Fabrika işgallerinden, peşkeşçilerin kurumlarının işgallerine, grevlerden, sendikaları eylemli-direnışli desteğe zorlamaya kadar bir çok yol bulunabilir. Sorun, patronları, Amerikancı iktidarı **ZORLAYAN, SÖKE SÖKE ALAN** bir tarza yönelmekte.

Telekom'da Birlikte Mücadele Kararı

Telekom'un özelleştirilmesi-ne karşı, bu alandaki sendikalar birlikte mücadele kararı aldı. Türkiye Haber-İş, Türk Haber-Sen, Haber-Sen, Birlik Haber Sen ve Bağımsız Haber-Sen, 1 Haziran günü TBMM önünde yaptıkları eylemle, Telekom'da örgütlü sendikaların birlikte mücadele kararı aldıklarını duyurdular.

Telekom'un nasıl yağmalanmak istendiğinin anlatıldığı basın açıklamasından sonra sendika başkan ve yöneticileri parlamentelerle görüştü.

Yine aynı gün, İstanbul Anadolu Yakası İl Telekom Müdürlüğü önünde "Kahrolsun IMF bağımsız Türkiye" sloganları ile bir eylem yapılırken, imza kampanyası başlatıldı. Adana'da ve Bursa'da da Telekom Müdürlükleri önünde eylemler yapıldı.

İşçi Kırımına Tepki

TÜBİTAK Başkanlık binası önünde eylem yapan işçiler, TÜBİTAK'ta "yemekhanenin özelleştirilmesi" sonrası işten atılan Tez Koop-İş üyesi 13 işçinin geri alınmasını istedi.

Arsan Tekstil'de Grev

Beşiktaş Kulübü'nün şaibeli eski başkanı Serdar Bilgili'ye ait, Maraş'ta kurulu Arsan Tekstil'de çalışan 1200'den fazla işçi greve çıktı. 6 aydır süren görüşmelerde, patronun sıfır zam, ikramiye ve sosyal hakların kaldırılması dayatmalarına karşı, 28 Mayıs günü fabrikaya grev pankartı asıldı. Öz İplik-İş Başkanı Yusuf Engin burada yaptığı konuşmada, patronun vicdansız davrandığını dile getirdi ve verilen zammı bile geri almak istediğini, işçileri asgari ücretle çalıştırmak istediğini söyledi.

Sayı 111

38

6 Haziran
2004

1 Haziran günü, eylem yapan, TÜPRAŞ Aliğa Rafinerisi'nde çalışan Petrol-İş üyesi işçiler, işbaşı yapmadı. 4 binden fazla işçi Aliğa'ya sloganlarla yürüyerek, burada bir açıklama yaptı.

Eğitim-Sen'den eylem Baskılara Son!

Eğitim Sen üyesi memurlar 28 Mayıs günü Mecidiyeköy Metro Meydanı'nda yaptığı eylemle,

AKP iktidarının eğitim emekçileri üzerindeki baskılarını protesto ettiler. Eylemde konuşan 3 Nolu Şube Başkanı Ekber Işık, AKP hükümetinin eğitim alanında yapay gündemler yaratarak IMF politikalarını yaşama geçirdiği ve bu bağlamda Kamu Reformu Yasası'nı meclisten geçirdiğini belirten Işık bu yasa ile emekçiler üzerindeki baskıların daha da arttırılacağını dile getirdi. Sözleşmeli öğretmenlik uygulamasını eleştiren Işık, düşük ücretle çalışan sözleşmeli öğretmenlerin dahi üç aydır maaşlarını alamadıklarını belirtti. Eylem, "Hükümet Yasası Al Başına Çal", "Kamu Yönetim Yasasına Hayır" sloganları ile sona erdi.

Sendika Hakkımız!

Belediye-İş Sendikası'nın örgütlü bulunduğu Bakırköy Belediyesi'ne bağlı Yunus Emre Kültür Merkezi'nde çalışan 157 işçinin işten çıkarılması, 28 Mayıs günü yapılan açıklamayla protesto edildi.

Yunus Emre Kültür Merkezi önünde yapılan eylemde, önce sendikaya üye olan 82 işçinin, ardından diğer işçilerin işten atıldığı belirtildi. "Atılan İşçiler Geri Alınsın", "Sendika Hakkımız Engellenemez", "Direne Direne Kazanacağız" sloganlarının atıldığı eylemde, Belediye'nin işçilere "sendikadan istifa edersen işe alırsın" rüşveti teklif ettiği, örgütsüzleştirilmenin hedeflendiği dile getirildi.

SAHTE BELGELERLE İNSAN TUTUKLAMAYA SON AYNUR KARAASLAN'A ÖZGÜRLÜK

DİSK'e bağlı EMEKLİ SEN sendikası İstanbul Şubeleri Adına bir açıklama yapan Hasan Kaşıkır, sendikacı Aynur Karaaslan'ın tutuklanmasını ve 1 Nisan'dan bu yana sahte belgelerle sürdürülen provokasyonları protesto etti.

Polisin 1 Nisan'dan bu yana yasadışı örgüte yönelik operasyon yapıyor havası yaratarak sahte belgeler düzenlediğini, dergi bürolarını kültür merkezlerini, yasal dernekleri bastığını hatırlatan Kaşıkır, "bu kurumların yönetici ve üyelerini tutuklayarak yasadışılığını sürdürüyor." dedi.

Bu hukuk dışı uygulamanın son hedefinin, Emekli-Sen üyesi ve eski Yönetim Kurulu üyesi Aynur KARAASLAN olduğunu dile getiren Kaşıkır, "Saldırı Haklar ve Özgürlükler mücadelesini sürdüren tüm kişi kurum sendika ve sendikacılarıdır." ifadelerine yer verdi. Sendika ve DKÖ'lere seslenen Kaşıkır, "yapılan bu hukuksuzluğu görüp de bananeci yaklaşım tarzından uzaklaşmadıkları sürece, sıranın kısa zamanda kendilerine geleceğini görecektir." dedi. Kaşıkır, baskıları kınarken, sahte belgelerle ve provokasyonlarla tutuklanan Aynur KARAASLAN başta olmak üzere tüm tutukluların bir an önce serbest bırakılmasını istedi.

Asgari ücret görüşmeleri yaklaşırken Patronlardan "Sıfır Zam" Teklifi

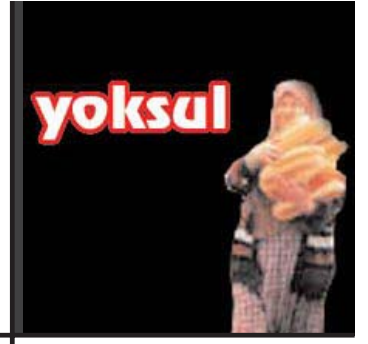
Temmuz ayından itibaren geçerli olacak asgari ücret görüşmelerine girilirken, taraflar düşüncelerini de açıklamaya başladı. TİSK Başkanı Refik Baydur, ocak ayında yapılan göstermelik zammı bile çok bulmuş, "Ocak'ta asgari ücrete yüzde 34 oranında yapılan zam işverene çok pahalıya mal olmuştur. Biz işveren tarafı olarak temmuz döneminde **zam yapılmamasını** isteyeceğiz." dedi. Baydur, artan işsizliği bile asgari ücrete yapılan zamma bağladı. Baydur'un MÜSİAD'ı ziyaretinin odağında da asgari ücret vardı. İslamcısı, işbirlikçi tekelleri işçilere karşı birlik içindeler. MÜSİAD Başkanı Ömer Bolat da, "Zam yapılırsa bütün yük işverenin üzerine kalır" diyerek, Baydur'a destek verdi.

Bir de arkandan su dökelim!

On yıllarca, aile boyu sömürmüş, sömürsü sürsün diye cuntaları, katliamları, işkenceleri, infazları desteklemiş, işbirlikçiliğin ilk adımlarını atan olmuş, on milyonların yoksulluğunun, açlığının müsebbibi olmuş, "Türk halkı dualarını eksik etmesin" diyor. Peki, Koç Holding yönetimini oğluna devreden **Rahmi Koç**, vatan savunmasına, kutsal bir göreve mi gidiyor? Halktan dua istediğine göre, halkın yararına bir iş mi yapıyor? Hayır! Teknesiyle iki aylık dünya turuna çıkıyor. Burjuvalar sefahat içindeki asalak yaşamlarını böyle böyle meşrulaştırıyor, medya da bunun aracı.

BM Tescil etti: Küreselleşme Yoksulluğu Körüklüyor

Rakamlar, küreselleşmenin “refahın ve demokrasinin yayılması” anlamına geleceğini iddia edenleri bir kez daha yalanladı. Başka bir deyişle, **malumu, BM de tescilledi: Birleşmiş Milletlerin hazırladığı raporlar diyor ki; “Küreselleşmenin yoksullara faydası yok...”**

Birleşmiş Milletler Kalkınma ve Ticaret Konferansı (UNCTAD) tarafından hazırlanan son raporda, “*serbest ticaretin yoksulluğu körüklediği ve az gelişmiş ülkelerin ekonomilerini daha da kötüleştirdiği*” belirtiliyor.

Rakamlar şöyle diyor:

2000 yılında 1 dolardan daha az kazananların sayısı 334 milyondur. Bu rakam **2015’de 471 milyona** çıkacak.

Rapora göre, emperyalizmin küreselleşme adı altında tüm ülkelere dayattığı “*serbest ticaret*” düzenlemeleri sonucunda, en zenginler daha zenginleşirken, günde 1 doların altında yaşayanların sayısı da artıyor.

“*Serbest ticaret*” adına istenen düzenlemeler, IMF ve Dünya Bankası’nın çıkarttığı yasalarla başka bir şey değildir. Bu yasalarla, tüm gümrük duvarları kaldırılıyor, sınırlar sonuna kadar yabancı sermayeye açılıyor, dahası ülke içinde de yabancı sermayeye sınırsız imtiyazlar tanınıyor. “*Serbest ticaret*” adına, yerli üretim emperyalist tekeller karşısında rekabet edemez hale getirilip yokediliyor.

Küreselleşmenin tüm dünya ekonomilerini birleştirdiği ve bu anlamda da dünyanın “**global bir köy**”e dönüştüğü söyleniyordu. Evet, UNCTAD’ın raporu da bunu doğruluyor. Peki ne pa-hasına? Tüm ülke ekonomilerinin birbirine bağlanması kimin hayrına oluyor?

Rapordan okuyoruz: “*Az gelişmiş ülkeler, zengin ülkelere göre dünya ekonomisiyle daha entegre hale geldi, ancak ticaretin liberalleşmesi ülkelerin ticari dengelerini daha da bozdu.*”

UNCTAD bir noktaya daha dikkat çekiyor ki, bu son derece önemlidir: “**1990’lı yıllardan itibaren yoksul ülkelere olan yardımlar daha da azalmıştır...**”

“**1990’lı yıllardan itibaren...**” bu üç kelime karşımıza sık sık çıkmakta ve gerçekten de bir çok şeyi açıklamaktadır.

“**1990’lı yıllardan itibaren...**” gelir dağılımındaki uçurum daha da büyümüştür.

“**1990’lı yıllardan itibaren...**” bütçelerde eğitime, sağlığa ayrılan paylar daha da azaltılmıştır.

“**1990’lı yıllardan itibaren...**” ülkeler arasındaki eşitsizlikler büyümüştür.

“**1990’lı yıllardan itibaren...**”; bu tarih, sosyalist sistemin parçalandığı, emperyalizmin halklara karşı sömürü ve işgalde, zulümde daha da pervasızlaştığı tarihtir. “**Küreselleşme**” işte bu pervasızlığa verilen addır.

“Ticaretin serbestleştirilmesi” adına tekellerin tüm dünyayı babalarının çiftliği gibi kullanabileceği şartlar adeta dayatılmıştır.

Görüldüğü gibi sözkonusu raporun ortaya koyduğu rakamlar, sadece “küreselleşme”yi değil, “*tüm gelişmenin ve zenginliklerin kaynağı olduğu*” iddia edilen “**serbest ticaret**”i de mahkum ediyor. Gerçekte bu sonucu yaratan “serbest ticaret” de değildir. Çünkü serbest ticaret, kapitalizmin 1900’lü yıllarında kalmıştır. Yüzyıldır **serbest rekabetçi kapitalizm**’in yerinde **tekelci kapitalizm** vardır. IMF’nin, Dünya Bankası’nın bugün “serbest ticaretin, hür teşebbüsün gereği” diye dayattığı her şey, “**tekelci kapitalizmin**” kurallarıdır.

Yeniden raporun ortaya koyduğu sonuca dönersek; “**Küreselleşme**” kendi başına bir **ekonomik sistem değildir**. O sadece emperyalist politikaların belli bir konjoktürdeki biçimlenişine yine emperyalistlerin verdiği isimdir. Küreselleşme, emperyalizmdir, emperyalizm, kapitalizmdir. Sonuç işte buradadır. Yoksullaştıran küreselleşme değil **KAPİTALİZM**’dir.

Karşımızdaki rakamlar, “küreselleşme” adı verilen vahşi kapitalizmin halkları, yeni-sömürge ülkeleri her geçen gün daha fazla yoksullaştırdığından, “dünyanın dengesi”nin yeni-sömürge ülke halkları aleyhine daha da bozulduğundan başka bir şey göstermiyor.

Böyle olması da tabiidir. Başka türlü olması eşyanın ve tabii kapitalizmin doğasına aykırıdır.

Halklara eşitlik ve adalet içinde ekonomik refah sağlayan tek ekonomik sistem, sosyalizmdir. Evet, lüks tüketim yoktur sosyalizmde. Tekellerin istediklerini yapmasına izin yoktur. Ama açlar, yoksullar da yoktur. İnsanın kedi ve köpeklerin günlük mamasına harcanandan daha az bir parayı yaşamak zorunda bırakılması da yoktur.

İŞGALCİNİN “YETKİ DEVRİ” OYUNU

Başbakanı CIA Ajanı Olan “Irak Hükümeti”

İşgalciler yeni bir süreci başlatmak istiyor. Bir yandan BM’yi devreye sokmaya çalışırken, öte yandan haziran sonundaki “yönetimin Iraklılara devri” oyunu ile, direnişi zayıflatma hayalleri kuruyor. “Yetki devri”nin ilk aşaması olan “Hükümet” açıklandı. Aylardır işbirliği içindeki “Geçici Hükümet” kendini fesh ederken, üyelerinin büyük bölümü, yeni kuklalar arasında da yer aldı.

CIA Hükümeti: Siyasi niteliğini belirtmek için söylemiyoruz. Açıklanan yeni hükümet resmen ve alenen CIA hükümeti. Amerikan imparatorluğu “demokrasi, özgürlük götürme” oyunlarını nasıl en kaba haliyle oynadıysa, “Yetki devri”ni ve hükümet kurmayı da en az onun kadar kaba oynuyor. En azından halk tarafından kabullenilebilecek isimleri de değil, kendisinin işbirlikçisi olduğu aleni uşaklarını işbaşına getiriyor.

Kukla hükümetin başbakanı Şii kökenli İyad Allavi tam da böyle bir isim. ABD ve İngiltere istihbarat servisleri CIA ile MI6’ya yıllarca çalıştığı herkesçe biliniyor. Dünya medyasında bu yöndeki haberlerden de geçilmiyor, ama işgalciler için bunlar bir şeyi değiştirmiyor.

Çünkü, emperyalistlerin hiçbir zaman halkın iradesi, demokrasi gibi bir sorunu olmadı. İşgal hukukunun sürdüğü koşullarda, CIA ajanı başbakan ataması da doğallaştırılmak isteniyor.

İşkenceler Sadece Ebu Garib’de Değil: İşgalciler Ebu Garib’ten yayılan görüntülerin yarattığı depremi, yüzlerce Iraklıyı tahliye ederek atlatmaya çalışıyor. Ancak hiçbir manevra ortaya çıkan, burjuva demokrasinin, özgürlüklerinin gerçek yüzünü gizleyemez. İşgalci emperyalist demokrasi, halen 11 bin Iraklıyı rehin tutuyor. İşkence, aşağılama, tecavüzler ise sadece Ebu Garib’de değil. Nasiriye’deki Whitehorse Kampı, üst düzey esirlerin tutulduğu Bağdat Uluslararası Havaalanı, Kaim ve Samarra Gözaltı Merkezleri’nde de esirlere işkence uygulandığına dair resmi belgeler ortaya çıktı.

Uluslararası İşgal İzleme Örgütü (IOWC) tarafından esirlerin ifadelerine dayandırılarak yapılan açıklamada da, kadın esirlere yönelik tecavüzler gözler önüne serildi.

Hücrelerinde ABD askerlerinin gözetiminde işbirlikçi Irak polisi tarafından bir günde 17 kez tecavüze uğradığını anlatan Iraklı bir kadın, askerlerce 58 saat boyunca bilincini kaybetmiş bir halde tutulduğunu anlattı. Yine bir başka örnek olarak da, ABD askerlerinin, aralık ayında tutuk-

lanan dört çocuk annesi bir kadına, kocasının gözleri önünde tecavüz ettikleri anlatıldı. Olaydan kısa bir süre sonra Iraklı kadın intihar etti.

Irak’taki Tutuklular ve Mahkûmlar adlı kuruluş da, esir kadınların tecavüze uğradıktan sonra intihar ettiklerine dikkat çekti.

Irak’ta bu vahşete ortak olmak istemediği için kaçan ve Kanada’ya sığınma başvurusu yapan, eski ABD askeri Brandon Hughey ise, şaşırtmadığını belirterek, İsveç Sosyalist Partisi’nin yayın organı International’a şu açıklamayı yaptı: “Cezaevinde yapılanlar son derece iğrenç olduğu halde beni hiç şaşırtmadı. Askeri eğitim sırasında bize düşmanın insan değeri olmadığını öğretilirdi. Düşmanı insan kabul etmemek, onu öldürmeyi kolaylaştırıyordu çünkü. Irak’a gönderilen askerlere, Iraklılar değersiz yaratıklar olarak tanıtıldılar...” (Cumhuriyet 30 Mayıs)

Direniş Oyunları Bozmayı Sürdürecektir: Şiilerin özellikle Necef ve Kufe’de yoğunlaşan direnişi sürüyor. İşgalciler, sünni gerillaların yoğun saldırılar gerçekleştirdiği Halidiye bölgesinde de çekilmek zorunda kalırken, başta Bağdat olmak üzere, işgal güçlerine karşı saldırılar yoğunlaşarak sürüyor. Direnişçilerin saldırılarından, işgalcilerin işbirlikçileri de nasibini alıyor. İşbirlikçi Talabi’nin Bağdat’taki bürosuna düzenlenen saldırıda çok sayıda kişi öldü.

İşgalciler, işbirlikçileri ne hesaplar yaparsa yapsınlar, **direniş bütün hesaplarını**, “yetki devri” soytarlıklarını **bozacaktır**. Bağdat’ı işgal ettiği gün “bu iş bitti” diyen Amerikan imparatorluğu nasıl yanıldıysa, BM’ye bel bağlayanlar, kukla hükümetlerle işgali kalıcı hale getirme hesapları yapanlar da yanılacaklar.

Direniş, işgalcilerin iç çatışmalarını da büyütüyor. Bunun son örneği CIA Başkanı Tenet’in istifası oldu.

Artık herkes görmek ve kafasına yerleştirmek durumundadır ki; **Irak’ta halkların direnişini hesaba katmayan hiçbir hesap tutmaz.**

Direniş AKP’nin de maskesini düşürüyor

Direnişçiler tarafından esir alınan şoför Bülent Yanık olayı, “Müslüman kardeşlerimiz” yapan AKP iktidarının da maskesini düşürdü.

Direnişçilerin Yanık’ı serbest bırakmak için talebi, Türkiye’nin işgali kınaması. Abdullah Gül, gazetecilerin soruları üzerine işgali açıkça kınayamazken, eyleyip gevelemekle yetindi. Bülent Yanık, ABD askerlerine mal taşıyan bir şoför; işbirlikçi tekellerin “Irak pastasından pay kapma” ahlaksızlığının, AKP’nin işgal ortaklığının bedelini ödeyecek belki de!

Grupçuluğun yarattığı bürokrasiye mahkum olmayalım

NATO zirvesine karşı yapılması düşünülen 26 ve 27 Haziran mitingleriyle ilgili çağrının altında üç imza var: Küresel Barış ve Adalet Koalisyonu (BAK), İşgale Karşı Komiteler (İKK), NATO ve Bush Karşısı Birlik. Bunun dışında KESK öncülüğündeki “dörtlü”nün (DİSK, TTB, TMMOB) ayrı “çağrılar” yapması da söz konusu.

Peki “emperyalist NATO zirvesine karşı” neden bir birlik oluşturulmuyor? Elbette hemen tüm devrimci, demokratik örgüt ve kurumlar, çeşitli biçimlerde bir araya geliyor; ama başdöndürücü bir görüşmeler trafiği, boğucu bir bürokrasi içinde mümkün olabiliyor bu; mesela Irak’ta İşgale Hayır Koordinasyonu kendi içinde toplanıyor. Koordinasyon önerileriyle birlikte NATO ve Bush Karşısı Birlik toplantısına gidiyor. Ardından NATO ve Bush Karşısı Birlik -artı- BAK -artı- İKK toplantısı yapılıyor. Sonra konfederasyonlarla, odalarla ayrı ayrı görüşmeler... Arada “yürütme”ler gidiyor geliyor, toplanıyor, tekrar başa dönülüyor...

NATO ve Bush Karşısı Birlik (NBKB) nereden çıktı? Bunu hatırlatmakta yarar var.

Irak’ta İşgale Hayır Koordinasyonu, NATO zirvesine karşı mücadeleyi Koordinasyon dışındaki ke-

simlerle de birlikte örgütlemek amacıyla hareket etti. NBKB, bu amaçla ortaya konulan bir öneriydi.

Peki sonuçta ne oldu?

NBKB, Koordinasyon’a çeşitli grupların eklenmesiyle oluşturuldu. Ama çıkış noktalarından biri olan BAK’ın, İKK’nin, konfederasyon ve odaların da içinde yer alacağı bir oluşuma varılamadı.

Başta sözünü ettiğimiz açıklamada üç imza var. Konuşmalar içinde “üç birlik” deniyor. Hangi üç birlik? İKK’nin neresi birlik? Herkes biliyor ki, İKK, bir grubun örgütlenmesidir. BAK ve Koordinasyon’la aynı düzeyde yanyana gelmesi bile maddeten uygun değildir, adaletsizdir. Peki İKK niye mevcut birliklerden birinin içinde ifade edemiyor kendini? Yüzü aşkın örgüt, kurum kendini ifade ediyor da, onların sıkıntısı ne? (İslamcılarla yan yana gelmeyiz tartışması artık aşılmalıdır. Türkiye solunda “Sivas’ı unutmayan” bir tek TKP değildir.)

Öte yandan, BAK, neden NBKB içinde yer almaz? Engel nedir? Hadi Koordinasyon’la anlaşamadınız, ama NBKB farklı bir şey. Çok daha esnek, çok daha sınırlı, süresi belli.

Gelinen nokta bu yanıla ciddiyetsizdir. Harcanan onca emeğe, harcanan onca zamana karşın, or-

taya çıkan bu şekillenmenin tutarlı bir izahı yoktur.

NATO ve Bush Karşısı Birlik, herkesin birleşebileceği zemindir. Ne diğerlerinden farklı bir siyasal programı, ne de ayrı bir eylem programı vardır. (Kaldı ki, mevcut birliklerin hiçbirisi şu veya bu siyasal hareketin, veya hareketlerin ayrı eylem yapmasına da engel değildir.)

Kimse NATO konusunda farklı bir slogan bile söyleyemiyor; söylemesi de gerekmiyor. NATO zirvesi çerçevesinde oluşan bu konjonktürel eylemlilik içinde ne diyeceğimiz belli.

Öyleyse niye ayrı duruluyor?

Grupçuluktan, kendi reklamını düşünmekten başka bir cevap bulamıyoruz. Açık ki, Koordinasyon’daki grupların iyi niyeti **suistimal** ediliyor.

KESK öncülüğündeki dörtlünün sanki hiçbir birlik kurulmamış, sanki bu birlikler bugüne kadar hiçbir şey yapmamış gibi, toplantı çağrısı yapması, sadece legal partilerle, birliği yoksayan bir “insiyatif” geliştirmeye çalışması ise, grupçuluğun yeni bir hamlesidir ve kabul edilemez. 1 Mayıs sonrası değerlendirmelerimizde uyarılmış; hatırlatılmış:

Hainler her zaman çıkabilir!

Aysel Malkaç; bu ismi haklar ve özgürlükler mücadelesinin içinde olan herkes bilir az çok. En azından duyulmuşluğu vardır. O daha dün kadar “**kayıp**”lardandı. Kaybedildiğinin sanıldığı günden başlayarak pek çok eylem yapılmıştı onun için.

Geçen hafta Aysel Malkaç’la ilgili ortaya çıkan gerçek, devrimci demokrat kamuoyunda hem bir şaşkınlık, hem burukluk yarattı. Aysel Malkaç yaşıyordu. “Kaybedilmiş”, katledilmiş değildi.

Bir kaçak olarak Almanya’da yaşıyordu. Kaybedildiğinin sanıldığı günlerde, o bir kaçışın ve ihanetin içindeydi. On yılı aşkın bir süredir bu kaçışını gizlemesi ise, onun ihanetini daha da büyüttü. Onun için mücadele edenlere, onun adını ölümsüzleştirenlere karşı affedile-

mez bir ihaneti sürdürdü.

Burjuva medya hemen olayı devrimcilerin aleyhine kullanmaya soyundu. Malkaç haberleriyle “Kayıp” olaylarının “yalan” olduğunu ima etmeye çalıştı. Oligarşi bir “kayıp”ın bu biçimde ortaya çıkmış olmasıyla kendini aklamaz.

Hainler, kaçkınlar bir biçimde hep olmuştur. Ne dünya sınıflar mücadelesi tarihinde, ne de ülkemiz tarihinde böylesi sürprizler hiç yaşanmamış değildir.

Kaybedilen bini aşkın insan var bu ülkede. Varsayın ki onlardan bir ikisi daha Aysel Malkaç’ın konumundadır. Bu hiç bir şeyi değiştirmez. Biz kaybedilenlere hep bu kuşkuyla yaklaşamayız. Kaçınıp katledilen şehitlerimize leke sürdürmeyiz. Ve oligarşinin “kayıp” politikasını bu örnekten hareketle aklamasına da izin veremeyiz.

"KESK'in ve DİSK'in öğrenmesi gerekenler" başlığı altında şunları belirtmiştik: "... grupçu ve dayatmacı çizgi değiştirilmek durumundadır. **Kimse onlara tabi olmak zorunda değildir.** Devrimci örgütlenmelerin sendikal örgütlenmeler karşısındaki sorumlu tavrı istismar edilmemelidir... Ortak eylemlerin organizasyonundaki yöntem ve yaklaşım değişmelidir. Şunun tüzel kişiliği yok, bu cam çerçeve kırar gerekçeyle, veya illa KESK-DİSK-TMMOB-TTB belirleyiciliği olacak dayatmalarıyla ve grupçu hesaplarla birliğin önünde engel olunmamalıdır." (Ekmek ve Adalet, sayı 109, 9 Mayıs 2004)

Kimse onlara "öncülük görevi" vermemiştir; onlar da mevcut birlikler içinde yerlerini almalıdırlar.

Türkiye halkının sorunları, karşı karşıya olduğumuz anti-emperyalist mücadelenin örgütlenmesi, ne bir konfederasyona, ne bir odaya devredilemez. Bu sorunlar herkesindir, bu nedenle sorunlar için ortak örgütlenme ortak organizasyon devrimcilerin sorudur. Sorumluluk duyan herkes bunun bir parçası olur.

Birlikler, birlikler arası ilişkiler zaten **arapsaçına** dönmüştür. KESK, DİSK, TMMOB, TTB, BAK'ın içinde de vardılar, ama oraya "birey" olarak katılma diye bir garabet uydurulmuştur, aynı zamanda dışındadırlar ve aynı baş çekme peşindedirler... Bunlar güç kaybettirmekten başka sonuç vermiyor. Niyetler ne olursa olsun, bozgunculuğa dönüşüyor. Bu karmaşaya son vermiyiz.

Mevcut parçalanmışlık ve tek bir ortak eylemi örgütlemek için bile aşılması gereken bürokratik görüşmeler ağı, başlı başına bir engel haline gelmiştir. Mevcut durumu herkesin görmesi gerekir: **Ülkemizdeki tüm devrimci, demokratik örgütlülükler şu veya bu biçimde bir araya gelmesine rağmen, sıradan tartışmalar aşıla-**

mıyor, **KURMAYCA** düşünülüp davranılmıyor. Küçük hesaplar, büyük bir direnişi planlama düşüncesinin önüne geçiyor.

Çünkü mevcut örgütlenme ve organizasyon tarzımız, kurmayca bir yönetime imkan vermeyecek kadar parçalı ve bürokratiktir.

Günler, haftalar geçiyor; tek tek eylemlerin ötesine taşan bir program çıkarılmıyor. Bu platformlarda yer alanlar, Türkiye halklarının NATO'ya karşı mücadelesinin önderliği gibi bir tarihi görev üstlenmiş olduklarının sorumluluğuyla, iddiasıyla, genişliğiyle davranmıyor.

Alınan kararların uygulanmasını sağlamak kendi başına bir iş haline geldiği için, eylemleri "en güçlü biçimde" yapmaya değil, "eylemi yapmış olmaya" yoğunlaşıyor. (Bu dağınıklık içinde yurtdışından gelenler karşısında da mahcup olmamız ihtimal dahilindedir.)

Sonuçta emperyalist bir zirveye karşı, enternasyonal bir boyutu da olan ciddi bir kavgayı örgütleme göreviyle karşı karşıyayız. Bu büyük görevin yanında, grupçu hesaplar, çok küçük kalır. Grupçuluktan, basit grup reklamları hesaplarından çıkılıp, geç de olsa, bu çerçevedeki kimi tartışmalar geçilmiş de olsa, tek bir birlik etrafında birleşmelidir. Grupçuluğun, çıkarıcılığın yarattığı bu gereksiz bürokrasiye mahkum olunmamalıdır.

NATO ve Bush Karşısı Birlik, şu anda herkesi kucaklayabilecek, kapsayabilecek - halen 128 örgütlülüğün içinde yer aldığı - bir birliktir. Adı da önemli değil; önemli olan herkesi kapsayacak, sürecin ihtiyacına cevap verecek dinamik bir örgütlenmeye, etkili bir kurmaylığa kavuşmaktır.

Başta BAK olmak üzere, konfederasyonlar, odalar, İKK, ve tüm demokratik kitle örgütlerinden bu sorumluluğu, büyük düşünme ve iddialı davranma tavrını göstermesini bekliyoruz.

❑ Malatya'da Piknik

Haklar ve Özgürlükler Cephesi He-kimhan İlçesi'sinin Kesikköprü mevkiinde 23 Mayıs günü 180 kişinin katıldığı bir piknik düzenledi. Piknikte, birlik, beraberlik, dayanışma ve örgütlenme çağrısı içeren konuşmalar yapıldı.

Ölüm orucunun kahraman şehitlerinden Feride Harman'ın babası Asaf Harman da bir konuşma yaparak tecrite ve ölüm oruçlarına değindi. Herkesi, emperyalizmin tecrit hücrelerine karşı mücadeleye çağırarak Harman, NATO karşıtı eylemlere de katılım çağrısı yaptı. Ölüm orucunu ve süreci anlatan kısa bir tiyatro gösterimi gerçekleşti. Müzik dinletisi eşliğinde halaylar çekildi ve şiirler okundu.

❑ "Yılmayacağız"

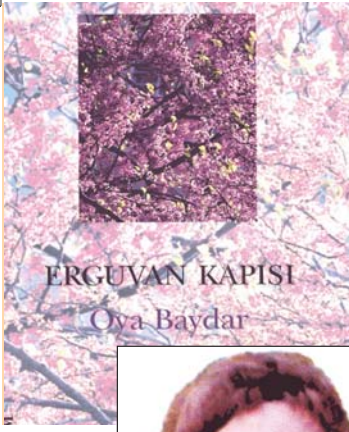
Bolu Gençlik Derneği Girişimi'nin de aralarında bulunduğu öğrenciler, Belediye Meydanı'nda yaptıkları eylemle, okuldan uzaklaştırma ve soruşturmaları protesto etti. Okunan açıklamanın ardından "Baskılar Bizi Yıldırılmaz", "Öğrenim Hakkımız Engellenemez", "Öğrenciyiz Haklıyız Kazanacağız" sloganları atıldı.

Ayrıca Bolu Demokrasi Platformu tarafından yapılan açıklamada gençliğe yönelik soruşturma terörü kınandı.

❑ Diyarbakı Festivali'nde Polisin Devrimci Kitap Korkusu

Dicle Gençlik Derneği tarafından, Diyarbakır'da düzenlenen festival kapsamında açılan Boran ve Tavrı Yayınları standında halk tarafından yoğun bir ilgi gören Mahir Çayan'ın Bütün Yazılar kitabı Diyarbakır Emniyeti'nin korkusunu ortaya çıkardı. Devrimci düşüncelerden duydukları korkuyu, standda yer alan kitapları alarak, standın çalışanı İlker Boğa'yı gözaltına alarak gösteren polis, kitap hakkında İstanbul 4 Nolu DGM tarafından verilmiş toplatma kararı olduğunu belirtti.

Ayrıca Umut Yayıncılık standından bir kişi de, yine toplatılmış yayın satmaktan gözaltına alındı.

Bir Siyasi Sürtüğün Paranoyaları

Geçtiğimiz günlerde Oya Baydar imzalı Erguvan Kapısı adlı bir kitap yayınlandı. Muhtemelen duymayan kalmamıştır, çünkü hemen hiç bir kitaba nasip olmayacak şekilde reklamı yapıldı. CNN Türk'ten Milliyet'e, Cumhuriyet'ten Birgün'e kadar her yerde tanıtıldı. Radikal Kitap "kapak" bile yaptı.

Erguvan Kapısı nasıl bir kitap? Aslında sadece şu reklamlara bakarak sorunun cevabı tahmin edilebilir. Baydar'ın Erguvan Kapısı, gerçekte çürümeye açılan bir kapı; o kapıdan geçilince burjuvazinin pespaye düşüncelerine ulaşıyor.

Bakın Cezmi Ersöz'ün kitabına ambargo uyuyorlar. Kitabının afişlerine yasak koyuyorlar.

Peki hangi el dolaştırıyor Oya Baydar'ı kanal kanal? Kim tutmuş o yuları?

Baydar'ın romanındaki döne kâhramanlarından biri, kendi halini şöyle tarif ediyor: "(Bir zamanlar) küçümsediğim, öğrendiğim bir çevrenin **övgülerine, alkışlarına sığınıyorum. Aralarına karışıyorum, onlardan biri oluyorum. Tanınmak, önemli olmak, onlar tarafından beğenilmek** üzerine kuruyorum hayatımı. Düşündüklerimi değil **hoşa gidecekleri** yazıyorum, giderek **öyle düşünmeye** başlıyorum..." (s.356)

İşte, Oya Baydar bu "romanı" niye yazdı ve nasıl yazdı sorularının cevabı.

Onlar (yani burjuvazi) tarafından beğenilecek, onların hoşuna gidecek bir roman yazmak istedi Baydar. Elhak, burjuva cenahtan yükselen alkışlara bakılırsa, amacına ulaşmış.

TV ekranlarına, foto muhabirlerine poz vermeler, romanına konu edindiği konuda tek bir eleştiri cümlesi kurmadan, gülücükler dağıtıp, kaş göz süzüp erguvanlılardan, begonyalardan söz edip durmaları, Oya Baydar'a "imajmaker"i tarafından mı önerilmiş acaba, yoksa zaten "ruhunda" mı var, bilemiyoruz, ama kitabından burjuvazinin çok hoşlandığı kesin.

Sırf burjuvaziden bir ödül alabilmek için, o ödüllerin ve kazanılacak paraların içinde hayvanca yaşayabilmek için bu kadar pespayelik.

Burjuvaziyi eleştirse, devleti yerden yere vursa, ne Radikal Kitap'a kapak olacak, ne CNN Türk'e çıkarılacak. Oya Baydar bunu biliyor.

Erguvan Kapısı ne anlatıyor? Romanın konusunu özetlemeyeceğiz burada. Başından sonuna bunalımlardan, cinsel güdülerle yaşanan ha-

yatlardan başka bir şey yok. Onun gözünden görülen dünyada, tek güzel bir şey yok. Tek bir değer yok. Vefa yok, sadakat yok, inanç yok, ahlak yok. Ve ona göre de OLMAMASI GEREKİYOR.

Çok "edebi" söyleşilerde bu romanı yazma amacını bilgiç havalarda "“Temelde; inanç-kimlik bağlantısını, insanın ötekileşmesini ve ötekileştirilmesini anlatmak istiyordum.” gibi ekzantirik kelimelerle ifade ediyor. Yalan. Romanı yazmasında tek bir amaç var; devrimcilere düşmanlığını, inançlara tahammülsüzlüğünü kusmak. Yaptığı onlarca röportaj içinde bir yerde örtülü de olsa ağzından kaçınıyor bu amacını: "... bunları bilerek yaptım çünkü ölüm oruçlarını yazmak istiyordum. Feda ve kurban olmak meselesini deşmek istiyordum. Kör inancın nerelere götürebileceğini anlatmak istedim." (Birgün, 13 Mayıs 2004)

Evet, onun amacı ölüm oruçlarını mahkum etmek. Ölüm oruçlarında can verenlerin sayısı 100'ü aşmış, ölüm orucu hala da devam ediyor. Hala süren bir direniş olması bile onu etkilemiyor. Süren bir direniş, süren bir savaş demektir. O da bu savaşa dahil oluyor. **Ama oligarşi ve emperyalizm cephesinden.**

Ölüm orucu nezdinde, devrime, devrimcilere karşı tüm zehrini boşaltıyor.

Sayfalar boyu şöyle bir Oya Baydar var karşınızda: İnanca saygısız. İnsana saygısız. Halka saygısız. Direnen herkese saygısız. Hiç kimseyi sevmiyor. İğrençlik kusuyor.

Kim bu Oya Baydar? 1960'ların sonunda "sosyalist" olmuş; bir zamanlar TİP, TSİP ve TKP içinde yer almış. Sonra cuntanın ayak seslerini duyunca yurtdışına kaçmış. Avrupalarda "bireyselleşip" yıllar sonra bir dönem olarak ülkeye dönmüş.

Örgütlü olmuş, ama ilginç olan, her girdiği yerde **bozguncu** olmuş. TİP'e karşı TSİP'in kurucularından biri olmuş. İki yıl bile geçmeden bu defa TSİP içinde muhalefet örgütlemiş. Sonra, şimdiki kocası Aydın Engin'le birlikte TKP'ye geçmiş. TKP'de de durmamış; yurtdışına kaçtıktan bir süre sonra TKP'den de kaçmış...

Çünkü, derdi halk değil, ülke değil, devrim değil, kendini tatmin etme peşinde olmuş hep.

Onu herhangi bir inanç, değerler, vefa gibi duygular değil, ihtirasları, kariyerizm tutkusu ve sapkın düşünceleri yönlendirdiği için girdiği hiçbir yerde duramamış. Ve en sonunda döne döne bireyi keşfetmiş.

Yıllar boyunca örgütü değişmiş, yeri yurdu değişmiş, ama bir tek şeyi değişmemiş; hırsları ve devrimcilere düşmanlığı.

30 yıl önce de “goşist”, “maceracı” diye devrimcilere küfrediyordu. “**Maocu bozkurtlar**” diye **sol içi cinayetler** işlettiriyordu. (Bu arada olan Baydar gibilerinin aklıyla hareket eden TKP’li gençlere olmuştur.)

Tanrısı da, kabesi de önce Sovyetlerdi. SBKP’nin memuruydu. Sonra Avrupa’ya hayran. Şimdi bireye tapıyor. Burjuvazinin bireyine.

Döneklilik işte böyle bir şeydir; habire döner, ama hep bir yerlere tapar, biryerlerin önünde secdeye kapanır. Baydar’ın siyasi tarihine bakın, karşınıza bir **siyasi sürtük** çıkar. Hiçbir yerde duramamış, gittiği her yerde bozgunculuk yapmış. Bir taraftan yıkarken, öteki taraftan yapma gibi bir özelliği hiç olmamış.

Şimdi Oya Baydar’a sorsanız; bugüne kadar yaptıkların içinde DOĞRU bir şey var mı? Var diyemez, çünkü hep yaptıklarını, geçmişini, içinde yer aldığı örgütlükleri, mücadeleleri İNKAR EDE EDE gelmiş bugüne. Yaşamı hep **inkar** ve **pişmanlık** üzerine şekillenmiş.

Bunun gibilerinin hiçbir inancı olamaz. Hiçbir noktada “inançlı” davranamaz, her engelde, her zorlukta yeniden dönerler. Sonra da dönüp inançlı insanları “kör inanç”, “tarikat-mürit” diye karalamaya kalkışır. Erdemin, inancın en yükseğinde ki o insanları karalamalıdır ki, kendi alçaklıklarını gizleyebilsinler.

Oya Baydar kim? Hep yanlış yapmış, hep yanlış yaptırmış... Üç beş yıl sonra da şimdi savunduklarını inkar etmeyeceği ne malum?

Erguvan Kapısı yazarının siyasi ve kişisel tarihi, kişiliği, zayıf karakterli, hiçbir şeyi yaşadığı zamanda doğru değerlendiremeyen birisinin tarihidir. Böyle birinin bu defa da bireyciliği keşfedip “birey olun” diye akıllar vermek yerine ilk yapacağı özür dilemek olmalıdır. Madem ki yanlış saflarda yer alıp, yanlış şeyler savunmuştur, ey halk, ey gençler, ben sizi hep kandırdım, üç gün beş gün değil, onyıllarca kandırdım demesi ve ondan sonra da sesini kesip oturması lazım.

Ama o hala şunu bunu sorgulamaya, akıllar vermeye kalkışıyor. Kim sana niye inansın?

Ve onun oradan oraya sürtmekle geçen siyasi yaşamına dair bir nokta daha; ilginç değil mi; Yıllarca siyasetin içinde bulunmuş, kendine sosyalist, aydın şu bu demiş ve dişe dokunur hiçbir bedel ödememiş. **Nasıl başarmış bunu?** 17 yaşındaki gençlerimizin asıldığı, F tiplerinde çürütüldüğü, infaz edildiği bir ülkede, yüzbinlerin işkencehanelerden geçirilip onlarca yıl hapis yatırıldığı bir ülkede Oya Baydar bunu nasıl başarmış?

Halk adına, Türkiye devrimci hareketi adına soruyoruz. Cevap vermek zorundadır.

Oya Baydar’ın pespaye dünyasının pespaye kahramanları; Romanda belli başlı dört karakter var; Teo, Ülkü, Derin ve Kerem Ali; olaylar bu dördünün ağzından anlatılıyor. Baydar’ın beyindeki zehirler bunların ağzından kusuluyor. Teo, apolitik bir yabancı. Ülkü, bir döne (ki onun şahsında anlattığı kendisidir), Derin, bir ara gecekondulu tepesindeki direnişçilere katılan bir burjuva kızı, Kerem Ali, örgütlü bir devrimcidir.

Ama bu toplumsal konumlarının ötesinde, cinsel güdülerıyla anlatılırlar sık sık. Üstelik de sapkın cinsellikleriyle. Baş kahraman Teo, ancak annesinin çıplak halini hayal ettiğinde cinsel olarak uyarılan bir sapkındır. Derin, babasına aşık, annesiyle babasının cinselliğini kısıkanıyor... Ve zaten sonunda babası yaşında, hareketleri aynı babasını andıran biriyle birlikte oluyor. Teo’nun annesi, kocasının dükkanında çalışan kalfayla yatıp kalkıyor... Derin’in annesi alkolik... O da psikoloğuyla “kırıstırıyor”...

Oya Baydar bu romanı alıp bir psikiyatriste gitse; dese ki “*bu karakterleri ben yarattım, benim kişiliğimi, ruh halimi tahlil eder misiniz?*”

Psikiyatristin “*sen sapıksın, senin ruh halin sağlıklı değil*” diyeceği kesindir. Oya Baydar bundan şüphe duyuyorsa, bir deneyebilir.

Oya Baydar, CNN Türk’te çıktığı bir programda romanındaki kahramanlardan Ülkü’ye ilişkin şöyle diyordu: “**Ülkü’nün duyguları ve yaşanmışlıklar anlamında benden çok şey var.**” (30 Mayıs CNN Türk, Karalama Defteri)

Romanda Ülkü’nün kendi deyişiyle “sözel enest” olarak yaşadığı cinsellik de onun “yaşamışlıkları”ndan mıdır, önemli değil; zaten sapkınlık romanda diz boyu. Hem zaten Ahmet Altan da bu yöntemi kullanarak çok satan bir yazar olmamış mıydı? Cinsellik burjuvazinin pazarında reklam ve satış unsuru değil miydi? Bu pazara “mal” süren Baydar niye geri kalsın!

Bu romanı, tatminsiz bir küçük-burjuvanın paranovaları olarak da okuyabilirsiniz. İstedığı kariyere bir türlü ulaşamamış, kafasındaki sapkın cinselliği yaşayamamış, çok istediği halde burjuvalar gibi yalılar köşkleri sahibi olamamış bir tatminsizlik hali. Suratına bakın görürsünüz; beyninin bütün çirkinliği yansıdır.

Romanında bütün ruh halini, sapıklığını ortaya koyuyor. O kadar ki, romanda cinsel hayatı, aşka, cinselliğe dair düşünceleri düzgün **bir kişi yok**. Bütün bunlar onun kendi beyininden geçenlerdir. Bunu gizlemek için “herkes böyledir” diyor. Özgür birey adına, “kör inanca saplanmama” adına bu sapıklıkları yayıyor.

Burjuvazi de değil, burjuvazinin tortularının kültürüdür anlatılan. Kedilerle, çiçeklerle, markalı içkilerle, çikolatalarla kendini burjuva zanneden kompleksli bir kişiliğin başka bir kültürünün olması da düşünülemez zaten.

Örgüt ve devrimcilere düşmanlığın kapısı; Tarsus'ta tarihi bir kapı vardır. Adı Kleopatra Kapısı'dır, ama halk arasında o kapıya **kancık kapısı** denir. Oya Baydar'ın Erguvan Kapısı'na da çok denk düşen bir addir bu.

Çünkü romanı boyunca bir "simge" olarak kullandığı o kapı, ihanete, dönecliğe, alçalmaya açılan bir kapıdır. Ve o kapıdan devrimcilere, direnenlere karşı halkımızın deyişle "kancıkça" saldırılar yapılmaktadır.

Her satırında devrimcilere yönelik çarpıtmaların, karalamaların, spekülasyonların okunduğu bir romana başka ne ad verilebilir.

Biz aslında bu "romanı" daha önce okumuştuk; eşi Aydın Engin'in "örgüt de devlet de suçlu" diye, devleti eleştirirken bile mutlaka örgüt düşmanlığını araya yedirdiği, bazen hızını alamayıp ihbarcılık yaptığı gazete yazılarında okumuştuk. Romanda kullanılan tüm kavramlar, o yazılarda da vardı. *Kör inanç, ölüm evi, ölümler üzerinden politika, ölü sevicilik, örgüt şefleri, tekkelere benzeyen örgütler, tarikat-mürit benzetmeleri...* vs. vs. O kavramları hangisi hangisine öğretmiş bilemiyoruz, ama beyinlerinin devrimcilere ve örgüte düşmanlıkta aynı olduğu, dillerinin de burjuvaziden alındığı ortada.

Devrimcilere düşmanlığın, karaçalmanın sınırı yok romanda; Tüm kahramanlar burjuvazinin ağzından konuşur; **ölüm evleri... hücre evleri** (dikkatinizi çekeriz, hücre evi diyen bir polis şefi, bir burjuva değil, devrimci de öyle konuşuyor Baydar'ın romanında)... Bir cezalandırma eylemi yapılacak, karar yurtdışından gelen biri tarafından iletilir (s. 198). Öyle ya; **"örgütler yurtdışından yönetiliyor!"**... Sorumlu, devrimciye bir görev veriyor, ardından da "bak görevi yapmazsan..." diye **tehdit** ediyor (s.199); Tabii, **örgütler militanlarına zorla eylem yaptırıyor...** Buna benzer onlarca örnek, hepsini aktarmak gereksiz. Oya Baydar, romanında devrimcilere **"alışveriş merkezlerini" bombalatacak** kadar pervasızlaşmıştır düşmanlıkta.

Devlete, tekellere değil, 19 Aralık'ta katledenlere değil, F tiplerinde katliamı sürdürenlere değil, bu katliama, F tiplerine direnen devrimcilere saldırıyor. Ama hayır, o bir "ajan", "dönek" değil artık; o katledenlerin safından yazıyor. Roman adına burjuvazinin pespaye düşüncelerini ve kendi sapkınlıklarını satıyor.

Nedir bunların amacı? Bunu yapmak çok kolay olmuş onun için. Gazetelere, TV'lere bu kita-

bı vesilesiyle verdiği pozlara bakın; ellerinde çiçeklerle yürüyor... 18 yaşındaki genç kız gibi hoplayıp zıplayacak utanmasa, gayet pişkin, yaptığından memnun. Kolay olmuş, çünkü hiçbir zaman işçi sınıfından yana olmamış, hiçbir zaman halktan yana olmamış. İşçi sınıfıyla, halkla kendini hiç "aynı" görmemiş, onların kültürlerini de, düşünce ve duygu dünyalarını da benimsememiş. Burjuva özlemleriyle, küçük-burjuva tatminsizlikleriyle kendini tatmin peşinde koşmuş. Hala da bunun peşinde.

Erguvan Kapısı'nda özel bir yenilik yok. Önce arka kapaktaki Baydar resmine bakın; yüzüne yansıyan kaçkınlığın, riyakarlığın, içindeki pisliğin izlerini görürsünüz. Biz "döneklik romanlarının" ilk örneklerini 12 Eylül sonrasında gördük; Oya Baydar onların **tortularındandır**.

Devrimcilere düşman. Devrimcilerden **intikam alıyor** adeta. Peki niye dersiniz? O kadar yıl kendini bir takım sınırların, bir takım ahlaki, siyasi, kültürel değerlerin içine sığdırmaya çalışmış, köşeyi dönememiş, "özgürce" cinselliğini yaşayamamış... **"Kaybedilen yıllarının"** sorumlusu olarak devrimcileri görüyor. Kendi çapsızlığının sonucunda yaşadıklarını devrimcilere bağlıyor. Düşmanlığı bundan.

Tabii sorun sadece **"düne dair"** de değil. Bugünkü çirkef yaşamlarının karşısındaki en büyük tehdit olarak da **devrimcileri** görüyor. Düşmanlığı bundan.

Devrimcilerin varlığı, onların istedikleri gibi atıp tutmasının, istedikleri gibi düşkünleşmelerinin önünde nesnel bir engel oluşturuyor. Direnenlerin varlığı, onların pespaye yaşamlarını, sola dair söyledikleri her sözün sahtekarlığını teşhir ediyor objektif olarak. Bir de bundan düşman devrimcilere.

Oya Baydar gibilerinin korkusu, burjuvazinin korkusudur. Devrimci örgütlerin büyümesinden, devrimin gelişmesinden, sosyalizmden korkuyor Oya Baydar gibiler. Dönekliklerinin faturasını hatırladıkça, korkuları burjuvazinininkini de aşıyor. Ve daha fazla düşmanlaşıyorlar. Erguvan Kapısı'nı yazdıran işte bu büyük korku ve büyük düşmanlıktır. Korkunun ecele faydası yok.

Dünyanın üçte birinde 70 yıl sosyalizmi yaşattık. Yine geleceğiz. Bu ülkede devrimi büyüteceğiz. Onun romanında güya anlattığı ama yolunu bile bilmediği o "direniş tepeleri" çoğalacak, çoğalacak, Oya Baydar gibilerinin sığındığı "ada"lara kadar ulaşacak. Kaçacak yeriniz yok.

Erguvan Kapısı'na ilişkin son söz olarak; İbret için okuyun; nasıl devrimci düşmanlığı yapılır, görmek için okuyun. Dönekliğin nasıl bir çürümüşlüğü ortaya çıkardığını görmek için okuyun. TİP'den başlayıp şimdilik "özgür birey"e ulaşan bir siyasi sürtüğün paranoyalarına tanık olmak için okuyun.

AB-Latin Amerika zirvesi ve Fidel'in Haklı Boykotu

Meksika'da bu yıl üçüncüsü düzenlenen Latin Amerika ve Karaib Ülkeleri ve Avrupa Birliği (EU/LAC) zirvesi 58 ülkenin katılımı ile yapıldı. 29 Haziran'da başlayan zirve küreselleşmeyi protesto gösterilerine sahne olurken, Avrupa, emperyalizmin Latin Amerika halklarına yüzyıl yaşattığı acıyı, yokluğu, yoksulluğu yeni politikalarla sürdürebilmenin arayışı içinde oldu.

Avrupa emperyalizmi zirvelerle Latin Amerika'da, yani bir anlamda ABD emperyalizminin sömürü alanlarında, hakimiyetini, manevra alanını geliştirmeye çalışıyor. Bu ülkelerin bir çoğunda yükselen anti-Amerikancı havayı da kendi cephesinde kullanmak isteyen Avrupa, Küba örneğinde olduğu gibi, her emperyalist yüzü açığa çıktıkça halklar nezdinde daha fazla teşhir olmaktan da kurtulamıyor.

Avrupa, Latin Amerika'da Hep "Uğursuz" Bir Rol Oynadı

Zirveye, işgal ortağı Blair katılmazken, Almanya Başbakanı Schröder ve Fransa Cumhurbaşkanı Chirac yer aldılar. Resmi gündem, bölge ülkelerinin "dış borçları, gelir dağılımındaki eşitsizlik ve yoksullukla mücadelede uygulanacak politikalar, STK'ların güçlendirilmesi" idi.

Avrupa emperyalizmi Latin Amerika halklarını ne kadar düşünüyor, görüyor musunuz? Sanki tüm dünyada yoksulluğu, -ABD tekelleri ile birlikte- yaratan onlar değil; sanki bu ülke-leri IMF kısılcasına çekerek borçlandırıp teslim alanlar, Arjantin'i iflas ettiren, Bolivya halkını isyan ettirenler arasında yoklar; sanki emperyalist tekellerin politikalarında, "yoksullukla mücadele" diye bir günden varmış gibi... Klasik bir Avrupa ikiyüzlülüğünü orada da sergilediler.

Avrupa, Latin Amerika için hep "uğursuz" bir rol oynamıştır. Halkların kurtuluş savaşlarında "barışlar", ateşkesler, halk kurtuluş hareketlerini tasfiyeye yönelik "diyalog"ların hepsinde Avrupa vardı. Bu ülkelerde silahlı devrim cephesinin 1990'lar sonrası geriletilmesinde açık ve sinsî bir rolü oynamışlardır. Şimdi de ekonomik

planda pazarlarına hakim olmak isterken, ideolojik planda "STK'ları destekleme, küreselleşme propagandaları" vb. ile teslimiyeti sürdürme, Latin Amerika'nın hala varlığını koruyan ve her an isyana dönüşme potansiyeli taşıyan devrimci dinamiklerini köreltme rolü

oynamak istiyorlar.

Oysa Avrupa'nın bütün riyakar söylemlerinin altındaki niyeti, Küba'ya karşı izlenen politikada ortaya çıkıyor.

Küba, ABD'nin olduğu kadar, Avrupa'nın da hedefi. Çünkü, Küba'yı teslim almak, özellikle Latin Amerika'da sosyalizm umuduna büyük bir darbe vurmak, bölge halklarının direnme gücünü kırmak demektir. Zirvede ABD'nin Küba'ya yönelik politikaları sert bir dille eleştirilirken, bu eleştirilerin öteki muhatabı da aslında Avrupa'dır. Ama, Avrupa bütün ikiyüzlülüğünü takınarak, sanki ilgisi yokmuş gibi, sessizce geçiştirmek istemiştir. Ama, bu ikiyüzlü politikaların devrimciler karşısında hiçbir şansı yoktur.

Fidel'in Zirveyi Haklı Protestosu

Bu zirvede de emperyalistlerin gerçek yüzünü ortaya koyan yine Fidel oldu. Ama bu teşhiri zirvede yaptığı konuşmada değil, boykotu ile yaptı, sosyalist Küba'nın devrimci lideri. Küba ise bakanlık düzeyinde temsil edildi.

Devrimci bir liderin, temsil ettiği halkının haklı gururu ile zirveyi protesto etmişti Fidel. Fidel, "Avrupa Birliği'nin, ABD'nin Küba'ya karşı işlediği suçlar ve saldırılara ortaklığı"ndan dolayı zirveye katılmayacağını açıkladı. Tüm dünyanın ezilen halklarının acısını yüreğinde duyan devrimci lider, zirveye katılmamasına karşın, orada, ABD'nin Irak'taki işkencelerinin mahkum edilmesi önerisinde bulundu.

Zirve sırasında Küba Hükümeti'nin Irak'a ilişkin bildirisi de yayınlandı. Bildiride ABD işgali ve işkenceler mahkum edilirken, Küba yine halkların duygularına tercüman oldu. Bildiride şu ifadeler yer verildi:

"Hitler dönemindeki karanlık günlerden beri, insanlık bu derece duygusal etki yaratan görüntülere şahit olmadı. Irak'taki Ebu Garib'de yaşanan işkence görüntülerinin yayınlanmasından sonra, bu acımasız sadizm nedeniyle milyonlarca insan dehşete kapıldı."

Zirve anti-emperyalistlerin, sol grupların protestoları ile karşılandı. Binlerce gösterici polisle çatışırken, Avrupa emperyalizmine öfkelerini haykıran, çatışan, direnen göstericilerden 100'e yakını tutuklandı.

Yalanın Patronlarının 57. Kongresi

57. Dünya Gazeteler Birliği (WAN-World Association of Newspapers) Kongresi ve 11. Dünya Editörler Forumu (WEF), 30 Mayıs-2 Haziran arasında İstanbul'da toplandı. **Doğan Medya** tarafından düzenlenen kongreye katılan yaklaşık 1400 gazete patronu, editörü, yöneticisi, çeşitli panellerde basın sorunları ve gazetelerin yayın politikalarını tartıştılar.

WAN, esas olarak gazete patronlarının belirleyiciliğindeki bir birlikti. Kongreleri de kendilerine uygun oldu.

Dünyaya emperyalizmin gözlerinden bakıp, o gözlerden gördükleri kadarıyla bir medya tarif ettiler. Kongrenin gündemindeki konular da bunu gösteriyordu.

Mesela, toplantılarından biri "Arap Ülkelerinde Basın Özgürlüğü", bir başkası "Arap Basını: Bir yükselen değer" başlıklarını taşıyordu.

Peki neden "Amerika'da basın özgürlüğü"nü tartışmıyorlardı acaba? Öyle ya, bugünlerde en fazla tartışılması gereken basın, Amerikan basınıdır. Nasıl olup da Bush yönetiminin yalanlarının kürsüsü haline geldikleri tartışmalıydılar mesela.

Ama dediğimiz gibi, "sorunları" o değildi.

Sömürgeleri yargılayıp, değerlendirmek gibi konuların dışında ele aldıkları konular da –"Bir dünya firmasına değer yaratmak", "Dünyanın en çok satan gazetelerinden alınacak dersler", "Yeni Reklam Konseptleri", "Gelişen Pazarlarda Gazetecilik: Kahramanlardan girişimcilere..."– gösteriyor ki, onların derdi gücü "kâr"dır. Aydın Doğan bu kongreyi organize etmek için onca masrafı niye yapsındı değilse?

Toplantılarda edilen "basın özgürlüğü" gibi sözler ise, ambalajdan ibarettir.

Bush'un yalanlarını tekrarlayanlardan, Tayyip'e yalakalık yapanlardan Özgür Basın Olur Mu?

Dünya Gazeteler Birliği (WAN) Başkanı Dr. Seok Hyun Hong, daha kongrenin başında, basın özgürlüğüne nasıl baktıklarını ortaya koydu. Hong, daha önce Türkiye'deki basına yönelik baskılar nedeniyle Kongreyi Türkiye'de yapma davetlerini kabul etmediklerini, "Şimdi bu alanda ilerlemeler olduğu için" daveti kabul ettiklerini söyledi. Hong konuşmasında "Artık Türkiye'de gazetecilerin hapse atıldığı yıllar geride kaldı" diyordu.

Ve o bu sözleri söylerken, bu ülkede dergi büroları basılıyor, çalışanları komplolarla tutuklanıyor, gazete yazarlarına yüz milyarlarca liralık para cezaları verili-

yordu.

Ödül veren "özürlü!"

Dünya Editörler Forumu tarafından "basın özgürlüğü" için mücadele edenlere verilen altın kalem ödülü bu yıl, Özbekistanlı gazeteci Ruslan Şerifov'a verildi. Ödülü veren ise, Dünya Editörler Forumu Başkanı Gloria Brown Anderson'du. Anderson ise **New York Times**'in yöneticisiydi.

Yani daha geçen hafta, Irak konusunda YALAN yazdıkları bizzat kendi yöneticisi tarafından ifade edilen bir gazetenin yöneticisi.

New York Times'in editörlerinden Daniel Okrent, 30 Mayıs'ta gazetede aynen şöyle yazdı: "Gazete, Irak'la ilgili bazı haberlerinde öylesine sıkı biçimde Pentagon çizgisini takip etti ki, neredeyse yazı işleri müdürlerinin omuzlarından apolet sarktığını görecektiniz."

Böyle bir gazetenin yöneticisinin basın özgürlüğü konusunda söyleyecek sözü olabilir mi?

Halkların vicdanı; Yaşar Kemal

Başbakan Erdoğan'ın hamasi basın özgürlüğü demagogileriyle açılışını yaptığı Kongrede tek güzel ses, tek doğru söz, Yaşar Kemal'in sözleriydi. Yaşar Kemal, kısa bir biçimde dünyanın ve halkların durumunu koydu ortaya. Bunlara ortak olan, bunlara karşı çıkmayan bir basının "basın" sayılamayacağını belirtti.

Belki bu konuşmanın baskısı altında, kimi gazete patronları, editörleri "kendilerinin de hataları" olduğunu belirttiler. **New York Times** da özür diliyordu: "Özür Dileriz, Bush yönetimi bizi kullandı" ... Herşey bu kadar basit mi? Bir "Özür"le işgalin, katliamların, onbinlerce yoksulun öldürülmesinin günahı çıkarılmış mı olacak?

Emperyalist ve işbirlikçi medyanın, zulüm ve sömürdeki rolü, bir özürle affedilemeyecek kadar büyüktür.

Oligarşinin Hackerleri

DHKC.NET sitesine, oligarşinin hackerleri tarafından sabotaj yapıldı. Siteye giren hackerler, mevcut dosyaları silip, sayfa açıldığında görülecek şekilde "devletin ve milletin bölünmez bütünlüğünü sarstığınız için siteyi kapattık" şeklinde bir ibare yerleştirdiler.

Oligarşi, umudun sesini, gerçeğin sesini susturmak için her alanda yoğun faaliyet içinde. Üç beş kontra kafalı hacker bulup saldırıyor. DHKC.NET ekranını bir süreligine sabote etmekle "devletin ve milletin bölünmez bütünlüğünü" korumuş oldular herhalde. O ne çürük bütünlüktür ki, herşeyden sarsılıyor. Site, sarsmaya devam edecek demek ki bu durumda.

ANADOLU FEDERASYONU Kuruldu

Almanya'nın birçok şehrinde kurulu bulunan Anadolu Halk Dernekleri'nin bir çatı altında toplanmasıyla kurulan ANADOLU FEDERASYONU, kuruluşunu düzenlediği bir etkinlikte duyurdu. Açılış etkinliğinde konuşan Anadolu Federasyonu Başkanı Nurhan Erdem, hedef ve amaçlarını anlattı ve örgütlenme, birlik çağrısı yaptı. Federasyon tarafından yayınlanan, "Demokratik Hak ve Özgürlüklerimiz İçin ANADOLU FEDERASYONU" başlıklı kuruluş deklerasyonuna kısaltarak yer veriyoruz.

40 yıldır Almanya'da yaşayan 2.5 milyon Türkiyeliyiz. Her geçen gün sorunlarımız daha da büyüyerek artıyor. Haklarımıza sahip çıkmak ve kısıtlanan haklarımız için daha çok mücadele etmek zorunluluğuyla karşı karşıyayız. Mücadele için ise daha çok birlikteliğe ve dayanışmaya ihtiyacımız var. Birlikteliğimizi, örgütlü olursak ayakta tutabiliriz. Bu nedenle, güçlü ve merkezi bir örgütlenme ihtiyacıdır.

Biz yabancılara uygulanacak yasalar ve baskılar, nasıl en merkezi düzeyde, AB en üst kademelerinde kararlaştırılıyorsa, biz de merkezi düzeyde örgütlenmek ve güçlerimizi birleştirmek zorundayız.

ANADOLU FEDERASYONU işte bu ihtiyaçtan yola çıkarak kurulmuştur. Bizi buna zorlayan haklı nedenlerimiz var.

Tüm Avrupa ve özelinde de Almanya ciddi bir kriz yaşamakta, bu krizini "reform" adı altında, yeni yasalarla, yaptırımlarla atlatmaya çalışmaktadır. Krizin faturası tüm emekçilere çıkartılmak istense de, en çok zarar görecektir olan ise YABANCILARDIR.

Avrupa'da ekonomik krizin yanında, sosyal ve demokratik haklar da rafa kaldırılmaktadır. 11 Eylül'le birlikte ABD imparatorluğunun "terörle mücadele" adı altında, dünya halklarına karşı başlatmış olduğu saldırı, tüm Avrupa'da yansımaları bulmuştur. Bu krizin faturası, 11 Eylül bahane edilerek yabancılara çıkartılmak istenmektedir.

Gericileşen Avrupa, demokratik haklara saldırma, düşünce ve örgütlenme özgürlüğünü engelleyen yasalar çıkartmaktadır. Almanya'da da 11 Eylül'den sonra, yeni dernekler yasası, yabancılar yasası, ilticacılar yasası ve anti terör yasaları çıkartılmıştır. Yabancılara karşı, potansiyel terörist gözüyle bakılması, Avrupa halklarının gözünde meşrulaştırılmaya çalışılmaktadır...

ANADOLU FEDERASYONU olarak; tüm bunların önünde engel oluşturmak, sosyal, ekonomik, demokratik, politik hak ve özgürlüklerimiz için mücadele etmek, kendi halk kültürümüzü, değerlerimizi, ahlak anlayışımızı, ulusal kimliğimizi yaşatmak için yola çıktık.

Amerikan imparatorluğunun bir eyaleti olmaya zorlanan, IMF politikalarıyla açlığa, işsizliğe mahkum edilen halkımızla DAYANIŞMA içinde olacak, TAM BAĞIMSIZ BİR TÜRKİYE şiarından vazgeçmeyeceğiz.

İşkencenin, kayıpların, katliamların, F tiplerinde tecritin yaşandığı ülkemizde, halkımızın susmayan SESİ olacağız.

Düşüncelerimizle, inançlarımızla, ulusal kimliklerimizi unutmadan, eşit haklara sahip, hukukun ve adaletin var olduğu, demokratik bir Almanya'da yaşamak istiyoruz.

BİRLEŞELİM, MÜCADELE EDELİM, KAZANALIM!

TALEPLERDEN BAZILARI:

- 1- Yabancılara her düzeyde eşit haklar tanınmalı.
- 2- Anti demokratik yabancılar yasası iptal edilmeli.
- 3- Anti terör yasası kaldırılmalı, düşünce ve örgütlenme özgürlüğüne karşı saldırılar son bulmalı.
- 4- Yabancılar potansiyel teröristler değildir. Soruşturmalar, davalar iptal edilmeli, dergi, dernek, ve ev baskınlarına son verilmelidir.
- 5- Ajanlaştırma ve işbirliği tekliflerine, işten çıkartma, vatandaşlık vermemeye, sınır dışı etme şeklindeki tehditlere son verilmelidir.
- 10- Entegrasyon adıyla uygulanan asimilasyon politikalarından vazgeçilmelidir.
- 11- Anadilde eğitim temel bir haktır.
- 12- Çalışma süresi 40 saatten tekrar 35 saate indirilmelidir.
- 13- Herkese eşit eğitim, sağlık hakkı tanınmalı.
- 14- İşsizlik parası ve sosyal yardımların kesilmesi engellenmeli, herkese iş olanakları yaratılmalıdır.
- 15- 10 kişiden az işçi çalıştıran yerlerde işten çıkartmanın kolaylaştırılması uygulaması kaldırılmalı.
- 16- 67'ye çıkartılmak istenen emeklilik yaşı tekrar 60'a indirilmelidir.
- 17- 25 yaş altı gençlere zorunlu çalışmayı ve meslek yapmayı kabul etmedikleri taktirde getirecek sosyal yardımı kesme uygulamaya sokulmamalı.
- 18- Alman vatandaşı olmanın önüne getirilen engeller kaldırılmalıdır. Koşulsuz çifte vatandaşlık hakkı tanınmalıdır.
- 19- Aile birleşimi önündeki engeller kaldırılmalıdır.
- 20- Farklı milliyetlerden halkların din ve inançları üzerinde getirilen baskılar son bulmalıdır.
- 21- Telefon dinleme, zorunlu DNA testi, yabancılara yönelik bilgi bankaları oluşturma gibi ırkçı ve anti demokratik uygulamalara derhal son verilmelidir.
- 22- Bir milyonu bulan kaçak göçmenlerin sorunlarına çözüm bulunmalıdır.

kahramanlar Ölmez

5 Haziran -11 Haziran Şehitlerimiz

Murat GÜL

5 Haziran 1993

Ankara Sincan'da kaldıkları ev kuşatıldı. Üç kişiydiler. Murat Gül, çatışarak iki yoldaşını kuşatmadan çıkardıktan sonra, ölüm mangaları tarafından infaz edildi.

Erzincanlı'ydı. 1989'da Gaziosmanpaşa bölgesinde örgütlü çalışma içinde yeraldıktan bir süre sonra illegal örgütlenmede görev aldı. 92 başından itibaren SDB'lerde görevlendirildi. Tutsak düştü, bir özgürlük eylemiyle tutsaklığına son verdi.

Sibel YALÇIN

9 Haziran 1995

Okmeydanı'nda kuşatıldığı evde çatışarak şehit düştü.

İbrahim Yalçın Silahlı Propaganda Birliği komutanıydı. Birlik tarafından DYP İstanbul İl Merkezi'ne düzenlenen saldırı sonrasında geri çekilirlerken kuşatılmaları üzerine Sibel Yalçın, polisi ateş altında tutup sokak sokak çatışarak diğer yoldaşlarının geri çekilebilmesini sağladı. Yoldaşları çekildikten sonra, girdiği bir evde son nefesine kadar çatışmayı sürdürerek ölümsüzleşti.

Hamit KAYA
Haziran 1979

Metin TÜRKER

5 Haziran 1993

1978 yılında Bulgaristan'dan Türkiye'ye göç etmesinin hemen ardından mücadele içinde yeraldı. 15 yıllık mücadele hayatının 8 yılı hapisanede geçen bir devrimciydi. Ankara DAL'ın işkencelerinden geçti. İşkencelerden kaynaklanan rahatsızlıklarının tutsaklık koşullarında tedavi edilememesi sonucunda, Bursa'da kaldırıldığı hastahane de yaşamını yitirdi.

Süleyman ÖRS

9 Haziran 1997

Bir savaşçıydı. Gaziosmanpaşa'da helikopter desteğindeki yüzlerce polis tarafından kuşatıldı, son mermisine, son nefesine kadar direnerek şehit düştü.

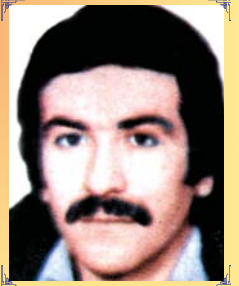
1974 Sivas Zara doğumludur. 1993 yılında devrimci mücadele ile tanıştı, mahalli alanlarda çalıştı. 1996'da silahlı propaganda birliği savaşçısı oldu.

Kemal CAMEKAN

11 Haziran 1980

Faşist bir odağı dağıtmak için eylem hazırlığı yaparken jandarmalar tarafından katledildi. İstanbul Eyüp-Yıldıztabya'da, Faşist Teröre Karşı Mücadele Ekipleri içinde yeralan bir militandı.

71 sıcakta
Canım Nurhak dağında
Üç gerillam vurulmuş
Son Mayıs sabahında

Mayıs'ın kanlı günü
Haziran'a dönüyor
Dağda isyan ateşi
Alev alev yanıyor

Omzumuzda mavzerler
Dağlarda adım adım
Maltepe'de çarpışıyor
Yiğit iki adalım

Adalılar türkü söyler
Susar bütün namlular
Cevahir'im vurulmuş
Savaşır gerillalar

Adalının türküsü
Düşmeyecek dillerden
Geliyor Adalılar
Sarp yamaçlı yollardan

1972'den 2004'e "Haklıyız Kazanacağız" pankartıyla Cevahir'in Başucunda

THKP-C önderlerinden Hüseyin Cevahir, ölümsüzlüğünün 33. yılında mezarı başında anıldı.

Dersim Temel Haklar üyeleri 1 Haziran günü Mazgirt İlçesi'ne bağlı Yeldeğen Köyü'nde Cevahir'in mezarı başında "Haklıyız Kazanacağız" pankartını açarak, saygı duruşunda bulundular. Dersim'li Hüseyin Cevahir, 33 yıldır dilinden düşmedi bu halkın; "Eylemin yadigar

bizlere / Kalacak Cevahir yoldaşım" dizeleri onbinlerce kez tekrarlandı.

Cevahir'in mezarı başında açılan "Haklıyız Kazanacağız" pankartı, o günlerden bugünlere taşınan mücadelenin anlatımıydı bir bakıma. Anmada buna da vurgu yapılarak Cevahir'in hayatını, mücadelesini içeren bir konuşma yapıldı. Anma "71 Sıcakta..." marşı söylenerek sona erdirildi.